

Giới thiệu Kịch Tình Tuyệt Sắc

Một câu chuyện ngôn tình Kịch Tình Tuyệt Sắc có nội dung nhạy cảm từ khi cô gặp anh đã bao ngày xa cách ...

Anh và cô lâu ngày gặp lại nhau lại không thích hỏi thăm gì cả, chưa gì cô đã bị anh bắt phải làm chuyện "Đó" với mình, đã vậy mà còn giữa lúc ban ngày ban mặt nữa.

Thật là khủng quá, cô sợ hãi sự bá đạo của anh như muốn chết, tan học thì thấy anh đang đứng ở ngoài cổng đón mình ... Phải làm sao đây ???!

Bạn đang đọc truyện *Kịch Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

“Tuyệt Nhi... Tuyệt Nhi, người mà không dậy là sẽ bị trễ đó! Tuyệt Nhi, người lập tức tỉnh lại cho ta!” Nhìn nữ nhi vẫn thoải mái ngủ ở trên giường Đinh Mị lửa giận lên cao, bực mình dùng sức đập mạnh xuống giường

“Ai nha” An Tuyệt Nhi ngã xuống đất, xoa xoa cái mông, trước mắt nàng là hình dáng của mẹ, trong lòng có phần không rõ giọng nói ôn nhu gọi nàng là của nam tử, thế nào lại biến thành .. Đó... không! Nữ nhân trước mặt đang phi thường tức giận.

“Người, cái đứa trẻ chết tiệt này, sao không tự mình rời giường hả? Mới sáng sớm ta đã phải dậy gọi người, đã thế người còn mặc kệ. Nha... ta thật đáng thương mà!” Vừa nghĩ tới chồng của nàng vì muốn nàng gọi nữ nhi rời giường, mà lạnh nhạt nàng cả một đêm, vì thế đối với nữ nhi nàng càng thêm tức giận.”

“A! Mẹ, con ngủ thôi đi đêm là rất say nha, hơn nữa không nghe thấy người gọi là chuyện thường tình, người cần gì phải đá con xuống giường như vậy” An Tuyệt Nhi xoa xoa hai mắt, bất đắc dĩ nhìn người mẹ xinh đẹp như minh tinh của mình trước mặt, lúc này mới hiểu rõ mình lại mơ thấy một cuộc mộng xuân kịch liệt.

Không sai, “lạ” một cuộc nữa.! Nàng cơ hồ gần đây ngày ngày cùng với một nam tử xa lạ ân ái, nhớ tới lại khiến vẻ mặt nàng ngày thêm co quắp.

“Người, cái nữ nhi bất hiếu này lại còn dám mạnh miệng! Nói cho người biết, nếu không phải cha người năn nỉ ta thật lâu, lão nương ta mới không có cái thời gian rảnh rỗi làm cái đồng hồ báo thức cho người nha! Hại ta ngủ chưa đủ, nhan sắc của ta... Ôi... Ta thật đáng thương đó nha! Tối gọi người rời giường mà vẫn bị người sinh khí!” Đinh Mị vốn còn muốn tận tình dạy bảo, lại nhìn thấy thân ảnh trượng phu mình ở phía sau, lập tức giả bộ khóc lóc đáng thương

“Mị nhi...” An Học Hiền quả nhiên đi vào.

“Darling! Tuyệt Nhi sinh khí với ta nha, nàng không thích ta, người về sau đừng có nhờ người ta làm cái chuyện này, đã cố hết sức còn không được nửa câu cảm ơn a!” Đinh Mị chạy như vũ bão yêu kiều gục vào ngực chồng mình, bộ dạng thật sự khác biệt một trời một vực với người đàn bà chanh chua chửi đổng, bộ dạng nàng lúc này xinh đẹp, mảnh mai làm cho người khác muốn hảo hảo che chở.

“Phải không? Mị nhi.. ừy khuất người. Tối nay, tất cả đều nghe theo người, có được không?” An Học Hiền nhỏ giọng thì thầm vào tai kiều thê của mình.

Đinh Mị lộ vẻ thẹn thùng, vùi mặt vào sâu trong ngực chồng ha ha cười.

“Chớ cùng tiểu hài tử hờn dỗi nữa, chúng ta xuống lầu ăn bữa sáng đi nào.” Vừa nói, hắn liền kéo thê tử rời đi, nhưng trước khi ra khỏi cửa, còn thừa cơ quay đầu hướng nữ nhi nháy mắt mấy cái.

“Tuyệt Nhi, nhanh lên một chút, chuẩn bị xong còn phải tham gia lễ tự trường nữa đó.”

“Dạ, cha, con xong ngay đây.” An Tuyệt Nhi nhìn theo hướng cha mẹ rời đi, chắc chắn cha buổi tối hôm qua lấy lý do gọi nàng dậy muốn mẹ ngủ không muốn làm chuyện ân ái. Khó trách mẹ chưa thỏa mãn dục vọng nên mới phát tiết lên đầu nàng. (TY: Ta shock, nhà này.. mẹ nàng ấy thật BT nha :>>)

Nàng nhanh chóng chỉnh trang ra cửa, không muốn bỏ qua chuyến xe của trường học, mặc dù trong nhà có tài xế, nhưng nàng không muốn trở thành người nổi tiếng đi.

Tự trường ngày thứ nhất, ban giám hiệu thông báo một số chuyện, rồi phát một ít tài liệu rồi để học sinh tự do đến xã đoàn hoạt động.

“An Tuyệt Nhi! Bọc sách cho tốt rồi tới phòng làm việc của thầy nha.” Giang lão sư đối với An Tuyệt Nhi đang bọc sách nói.

“A! Hào, em lập tức tới.” Mặc dù có chút nghi ngờ, nhưng An Tuyết Nhi vẫn thuận theo lời lão sư.

“Đi? Lão sư Giang bảo ngươi làm cái gì a?” Bận tốt của nàng – Từ Tiểu Linh cau mày vẻ mặt khó hiểu nói.

“Ta cũng vậy, không rõ lắm.”

“Có muốn ta đi cùng ngươi không?”

“Không cần, ngươi đi Vũ Thanh xã đi! Ngươi nhưng là trụ cột đấy!” An Tuyết Nhi đối với hảo ý của bằng hữu nói.

“Ngươi, cái tiểu cầu chân, được rồi! Vậy ngày mai gặp!” Nói xong, Từ Tiểu Linh phát tay chậm rãi rời đi, xoay người thì mái tóc gọn sóng giương thành một vòng, làm người ta không nhịn được nín thở vì vẻ đẹp của nàng.

Mang theo nghi ngờ, An Tuyết Nhi đi tới phòng làm việc của lão sư.

“Lão sư, xin hỏi thầy muốn em tới là có chuyện gì không?”

“Nga, là như vậy, học kỳ này năm thứ ba có chuyển tới một học sinh rất đặc biệt, hiệu trưởng hi vọng có một đồng học phẩm hạnh tốt dẫn hắn đi thăm trường, giới thiệu về trường của chúng ta.”

“Nhưng tại sao lại chọn em?” Nàng cũng không cảm thấy mình đặc biệt ưu lương a!

“Cái này... Bởi vì năm ngoái em được chọn là hoa khôi Lan Hinh, cho nên thầy liền đem em đề cử với hiệu trưởng. Đúng rồi! Chính là như vậy....”
Giang lão sư gỡ gỡ cái đầu chỉ còn dư mấy sợi tóc, hoảng hốt giải thích.

“Cho nên em tốt hơn hết là hảo chiêu đại học sinh chuyển trường này, đừng phụ sự kỳ vọng của thầy hiệu trưởng với thầy nha.” Giang lão sư thao thao bất tuyệt nói một đồng lời nhảm nhí rồi cuộc cũng đưa ra một câu kết luận.

“Hào, lão sư, em sẽ cố hết sức.” An Tuyết Nhi không nghi ngờ gì gật đầu đáp ứng.

“An Tuyết Nhi, em thật sự là trò ngoan của thầy, tương lai của thầy đều dựa vào em. Cái này, khách quý đang ở phòng hiệu trưởng chờ em, em mau đi đi!”

Mặc dù cảm thấy lão sư có chút kỳ quái, nhưng nàng vẫn bước nhanh đến phòng hiệu trưởng, không muốn người khách quý trong miệng lão sư phải chờ lâu.

“Cốc cốc cốc!” An Tuyết Nhi gõ cửa phòng hiệu trưởng, chờ hiệu trưởng kêu nàng đi vào, nhưng đợi thật lâu không có ai lên tiếng, đang trong lúc nàng hoài nghi bên trong không có ai, thì đột nhiên cảm giác được sau lưng có một thân ảnh.

“Hắc! Tiểu mỹ nhân, ngươi ở đây làm cái gì?” Một thanh âm khinh bạc vang lên.

An Tuyết Nhi sợ hết hồn, xoay người nhìn lại.

Trước mặt nàng là một thân hình thon dài ngăn trở, gờ khắc này, vóc người của của hắn đang khẽ khom lưng đem mặt đến gần nàng, để cho nàng có cơ hội có thể thấy rõ ngũ quan của hắn.

Mây kiếm nồng đậm phảng phất đại biểu cá tính bá đạo của hắn, cặp mắt xinh đẹp thần bí lại mang theo tà khí, cánh mũi thẳng cao vút giống như đang cười nhạo người.

Mà đôi môi của hắn hơi cong lên làm cho người ta muốn biết khi cùng hắn hôn tư vị đến tột cùng là như thế nào? (TY: ta *ngât*)

Không nghĩ tới nam tử có cái giọng khinh bạc lại tuấn mỹ như vậy.

Với cá tính hướng nội của An Tuyết Nhi, có một nam tử bộ dạng xuất sắc dựa gần như vậy, nàng đã sớm quên giao phó của Giang lão sư, nàng thật muốn lập tức thoát đi hiện trường.

“Phiền toái ngươi tránh ra.” Nàng sợ hãi lên tiếng, buông xuống gương mặt trắng nõn hơi điểm màu hồng nhạt

“Ngươi vẫn chưa trả lời ta, ngươi đến đây làm gì?” Quân Thánh Thiên đưa hai tay đề lên cửa, đem An Tuyết Nhi bao vây lại ở giữa.

“Ta.. Ta là tới tiếp đãi tân học sinh, lão sư muốn ta dẫn hắn đi thăm trường học, Ngươi... ngươi có thể hay không tránh ra một chút?” An Tuyết Nhi lúc này mới nghĩ tới nhiệm vụ của nàng.

“Ngươi không ngại thì dẫn ta đi thăm trước nga.” Hắn càng tiến gần sát vào thân thể mềm mại của nàng.

“Không được, ngươi... tránh ra, ta muốn đi tìm người.” Đối diện, với thân thể hắn đang lấn sát người nàng, nàng sợ hãi đưa tay lên chống đỡ vào lồng

ngực hần. Nàng muốn khóc.. hần tại sao lại muốn khi dễ nàng cơ chứ?

“Tiểu nữ nhân, ngươi như thế là không được nha! Làm sao ngươi lại có thể thiên vị như vậy chứ? Ta cũng muốn ngươi dẫn ta đi thăm trường một lát a!”

“Không được.. cầu xin ngươi tránh ra, đừng làm khó ta.” Nàng nghẹn ngào cầu xin hần.

“Là thế này phải không? Nhưng là ta không chỉ muốn như vậy làm khó ngươi mà ta còn muốn hôn cái miệng nhỏ nhắn của ngươi nha!”

Quân Thánh Thiên lợi dụng việc nam nhân khí lực lớn, ngăn thân thể nhỏ nhỏ đang giãy giụa của nàng, một tay đem hai tay nàng nắm chặt lên cổ định ở trên đầu nàng.

“Ngươi nghĩ làm cái gì? Vô lại! Buông ta ra!” Nàng khiếp sợ cố gắng sự trói buộc của hần, mặc dù hần đẹp trai làm tim nàng đập rộn nhưng mà nàng không muốn nam nhân vừa gặp lần đầu đã dờ dẫm tán tỉnh..

“Ta muốn ngươi. Ngươi nhất định phải là nữ nhân của Quân Thánh Thiên ta.” Nói xong hần lập tức cúi đầu, hôn lên cái miệng nhỏ của nàng, đầu lưỡi cạy mạnh xâm nhập vào trong miệng cùng lưỡi của nàng quấn quít dây dưa với nhau, thậm chí hần còn dùng sức mà...

An Tuyết Nhi dùng sức lắc đầu muốn thoát đi bờ môi của hần, càng không ngừng uốn éo mong muốn trốn khỏi sự khống chế của hần, nhưng vô luận nàng có phản kháng như thế nào, hần vẫn vững vàng giữ chặt nàng lại.

Bị hần hôn khiến đầu óc của nàng choáng váng, dần dần quên đi sự giãy giụa.

Quân Thánh Thiên đem thân thể đang mềm yếu của nàng vòng lên bờ vai hần, hai tay suông sả vuốt ve dẫn dắt thân thể mềm mại ấy đi vào mộng mị, tay phải của hần đặt lên ngực nàng, dùng sức đem chỗ sâu kín ấy của nàng đặt vào hạ thể đang căng trướng của hần, nhiệt liệt ma sát, trong lúc đó tay trái của hần cũng trực tiếp bắt được cái thứ sớm đầy đặn, ra sức dùng sức vuốt ve đem hai gò bồng đảo mê người ấy biến hình.

Nàng đã còn còn khả năng phản kháng, toàn thân nhiệt năng đang giống như một ngọn lửa, vô lực phản kháng sự cuồng dã của hần, chỉ có thể ở hai tay nắm chặt thật chặt bả vai ấy.

Quân Thánh Thiên liếm cánh môi mềm mại, rồi thuận thế đi xuống chiếc cổ trắng ngần, thỉnh thoảng lại ra sức mút, lưu lại một vết lại một vết hôn.

Hần đem nàng đè ở giữa cánh cửa về thân thể hần, dùng sức tháo nút áo của nàng, vén rộng váy lộ ra dây nịt vú màu trắng, Quân Thánh Thiên hí mắt một cái, đưa tay cời luôn áo lót của nàng không một chút chần chờ.

Trong nháy mắt, đôi gò bồng lộ ra ngoài, ở trước mặt hần đung đưa tạo thành gợn sóng mê người, hần không chịu nổi được sự hấp dẫn ấy, tên rỉ lên một tiếng, ngay sau đó cúi đầu hôn lên bờ ngực tuyết trắng.

An Tuyết Nhi mơ mơ màng màng, rốt cuộc cũng tỉnh táo lại một chút, nàng đưa tay muốn đẩy tên sắc lang đang làm xằng làm bậy trên người nàng.

“Ngươi.. bại hoại.. Mau buông ta ra!” Nàng khó khan nói, nàng bị hần trêu đùa làm cho toàn thân vô lực, mà hạ thân kia lại không ngừng tuôn ra cảm giác ấm áp xa lạ, cũng làm cho nàng bối vì thêm muốn mà đau đớn.

“Tiểu Tuyết Nhi... Ngươi là của ta, ta có quyền hưởng dụng ngươi, mà ngươi cũng muốn ta, không phải sao?” Quân Thánh Thiên nắm chặt bắt đầu của nàng, qua lớp y phục ở chỗ kín của nàng mà chà sát.

“Nha.. Không... Ngươi ở đây là làm cái gì? Dừng lại!” Thân thể mảnh mai của nàng theo hần trên dưới đong đưa.

Quân Thánh Thiên không để ý tới sự phản kháng ấy, hần càng ra sức xâm phạm chỗ kín của nàng, mặc dù hạ thân hai người đều có quần áo cách trở, nhưng lửa nóng kiên định của hần lại giống như đang mạnh mẽ xông vào hoa huyệt của nàng.

“A... không muốn, cầu xin ngươi...” Mới nếm thử tình dục, nàng căn bản không ngăn cản được ham muốn kịch liệt hoan ái, nàng sợ, sợ không khống chế được mình mà hưởng ứng hần kịch liệt đòi hỏi.

“Tiểu Tuyết Nhi của ta...” Hần ôm chặt lấy thân thể nàng.

Quân Thánh Thiên một lần lại một lần dùng sức, mạnh mẽ chạm vào nơi sâu kín của nàng, môi lại bao lấy miệng nhỏ nhắn bị sung đỏ, dùng lưỡi cường bách nàng cùng hần quấn quít, nóng bỏng mà dục hoặc nàng.

“A” Không biết người nào đã sớm không chịu được mà rên rỉ, hai người cũng bị dục hỏa hùng hục hành hạ.

Quân Thánh Thiên đưa tay xuống đùi nàng, lại làm cho thân thể nàng dựa vào cửa, hần thô lỗ mà vén váy nàng lên lộ ra hai chân trắng muốt, lại kéo khóa quần của hần, động thân thể lửa nóng ấy không ngừng ở khe giữa mông của nàng mà lướt động.

Một tay hần ở phía trước đang mãi mê xoa bóp bầu ngực của nàng, một tay kia lại đặt ở hạ thể của nàng, cách lớp quần lót mà khẽ vuốt.

An Tuyết Nhi cảm giác tại chỗ kia mang lại cảm giác ướt át, không khỏi mắc cỡ, thân thể nhỏ nhỏ bị hần chạm vào cảm thấy vô cùng khoái lạc.

“Ừm..a...” Nàng không ngừng rên rỉ, cảm giác mình đang hưởng thiên đường mà tới. Quân Thánh Thiên không ngừng ở khe mông mà ra vào, rốt cuộc

hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ, đem cổ nóng rực khổng lồ càng thâm nhập chỗ sâu kín của nàng mà bắn ra mồm mống kích tình.

“Hò..” Hai người thở hổn hển, vẫn còn đang ở trạng thái cao triều mà dần bình tĩnh trở lại.

Quân Thánh Thiên ôm lấy An Tuyết Nhi, đẩy cửa phòng hiệu trưởng ra, ôm nàng đi tới sô pha mà ngồi xuống.

Quân Thánh Thiên ôm lấy An Tuyết Nhi, đẩy cửa phòng hiệu trưởng ra, ôm nàng đi tới sô pha mà ngồi xuống.

An Tuyết Nhi vô lực mặc hắn định đoạt, nàng cảm giác mình như còn đang lơ lửng ở giữa không trung.

“Tuyết Nhi... Tiểu Tuyết Nhi của ta, ngươi có khỏe không?” Hắn yêu thương hôn nhẹ lên trán của nàng, tay hắn nhẹ nhàng vuốt nhẹ mái tóc đang bị tán loạn, không biết dây buộc tóc bị mất từ bao giờ.

Nàng rớt cuộc khôi phục lại một chút khí lực, sương mù vẫn còn trong mắt khiến nàng không biết rõ tình huống, nhưng khi thấy khuôn mặt tuấn tú đang hiện ra trước mặt nàng thì nàng liền nhớ tới trận kích tình vừa rồi.

“Ngươi.... ngươi làm sao có thể đối với ta như vậy? Mau buông ta ra, đồ sắc lang!” An Tuyết Nhi kích động mà cố tránh thoát đi ngực của hắn.

Quân Thánh Thiên dùng sức ôm chặt nàng, cái trán chống đỡ nàng mà không nói một lời, hắn rất chuyên chú nắm nhìn giai nhân đang trong ngực hắn.

Bắt gặp ánh mắt hắn nhìn, khiến nàng không khỏi cảm thấy bối rối, không biết phải làm sao. Nàng không rõ, bọn họ là lần đầu tiên gặp mặt, hắn tại sao lại dùng ánh mắt ôn nhu nhìn nàng giống như là đã quen biết nhiều năm rồi?

Hơn nữa, hắn thoát nhìn khôn giống người xấu, ngược lại, hắn giống như nam chính đa tình trong phim ảnh, hắn, rốt cuộc là người nào? Còn có, hắn tại sao lại đối với nàng như kiểu....khụ.... đối khát xâm phạm?

Mặc dù nàng cảm giác rất thích hương thụ lồng ngực ấm áp của hắn, nhưng mà nàng cũng rất rõ ràng, nằm ở trong ngực một người xa lạ là một chuyện rất là mắc cỡ.

“Ngươi mau buông ta ra, nếu không ta kêu người đó!”

“Nhà này là phòng nằm ở góc xa trường học nhất, hơn nữa hôm nay là ngày tựu trường, Lão sư cùng hiệu trưởng sớm đã tan việc. Ngươi cho rằng, còn có người nghe được tiếng mèo kêu của ngươi sao?” Quân Thánh Thiên buồn cười nhìn nhân nhi đang vừa phẫn nộ lại xấu hổ nghĩ cách thoát hắn đi.

“Ngươi nghĩ như thế nào? Ta lại không biết ngươi, tại sao lại muốn khi dễ ta?” An Tuyết Nhi xấu hổ hỏi lại hắn.

“Ngươi không biết ta, nhưng mà ta biết ngươi nha. Bắt đầu từ hôm nay ngươi chính là Tiểu Tuyết Nhi của riêng ta.” Hắn nói một cách đương nhiên, lại dùng chop mũi nhẹ nhàng mà sát cánh mũi khéo léo của nàng, rất thỏa mãn mà mỉm cười.

“Đi.. Làm sao ngươi biết tên của ta?” Nàng nghi ngờ mà mở to đôi mắt tròn trịa, nhìn tuấn nam khinh bạc trước mắt nàng.

“Ngươi là nữ nhân của ta, ta đương nhiên biết tên của tên của ngươi, hết thấy mọi thứ của ngươi.”

“Gạt người, làm sao ngươi có thể biết hết thấy về ta?” Nàng không tin, vừa nói vừa lắc lắc cái đầu.

“Ngươi đã không tin, vậy để ta nêu ví dụ nha. Ngươi tên là An Tuyết Nhi, năm nay mười tám tuổi, đang là năm hai trung học Lan Hinh. Phụ Thân ngươi là An Học Hiền, năm nay bốn mươi một tuổi, mẫu thân Đinh Mị ba mươi bảy tuổi. Mẹ ngươi năm mươi tám tuổi quyền rở lão sư thành côn mới có ngươi a.”

“Ngươi còn có một ông cụ non là tiểu đệ An Thắng Võ, sắp được mười một tuổi. Ngươi là người chủ nghĩa ăn chay. Bạn học tốt nhất là Từ Tiểu Linh. Ngươi mỗi ngày đều nhận được năm bức thư tình, nhưng là ngươi cũng chỉ cho người ta thăm hỏi ngươi..... Ta còn phải tiếp tục sao?” Hắn dùng lại hỏi nàng.

“Ngươi... ngươi.....” An Tuyết Nhi vẻ mặt không dám tin, há to mồm nhìn Quân Thánh Thiên.

“Được rồi! Vậy ta tiếp tục. Ngươi mặc size D, ba vòng 34,23...” Quân Thánh Thiên không thể nói tiếp, bởi vì miệng hắn đã bị An Tuyết Nhi bưng kín.

(TY: Cái này nha mọi người, theo cái bản cv là cái số đo 3 kia là như vậy, ta cũng đang thắc mắc tại sao của nàng ý nhỏ vậy không biết ^_^)

“Ngươi không biết xấu hổ! Làm sao ngươi lại biết được nhiều chuyện về ta như vậy?” Vừa xấu hổ, vừa giận nàng lấy một tay che miệng Quân Thánh Thiên, tay còn lại lờ đờ phục học sinh của hắn che lại thân thể mình, không muốn xuân quang bị hắn nhìn hết.

Quân Thánh Thiên thừa cơ dùng lưỡi khẽ liếm lòng bàn tay đang tản ra mùi hương mê người của nàng.

“Sắc lang!” Nàng nhanh chóng rút bàn tay nhỏ bé bị hắn liếm lại, nắm áo thật chặt nhìn chăm chăm hắn.

“Ta không phải đã nói rồi sao? Ngươi là nữ nhân của ta, ta dĩ nhiên là biết hết về ngươi.” Hắn tà tà mở miệng cười khê, hai tay vẫn vây quanh thân thể mềm mại của An Tuyết Nhi.

“Ngươi điên rồi, ta mới không phải là nữ nhân của ngươi! Ta muốn về nhà.”

Tuyết Nhi lại bắt đầu giãy giụa, gấp gáp mà nghĩ cách thoát ra khỏi lồng ngực hắn, nàng càng không chú ý tới hạ thân của Quân Thánh Thiên, vì nàng trêu đùa mà bắt đầu thùng thưng.

Quân Thánh Thiên không nhịn được mà rên rỉ một tiếng, rất muốn đem người trong ngực đè xuống, mà đoạt lấy ngọt ngào của nàng.

“Tuyết Nhi, đừng động.” Hắn cố gắng khắc chế bản thân, không muốn lần nữa dọa hòng nàng.

“Buông ta ra, để cho ta đi!” Nàng vẫn muốn tránh thoát không chế của hắn.

“Đừng động nữa, ta chịu không nổi!” Thanh âm hắn khàn khản đè nén truyền ra.

“Ngươi... làm sao thế? Ngã bệnh sao?” An Tuyết Nhi mặc dù đối với ác nam trước mắt rất đáng ghét, nhưng vẫn quan tâm hắn.

“Ta không sao, nhưng mà nếu ngươi không muốn cùng ta nói lời ân ái thì không cần trêu chọc tiểu đệ đệ của ta a.” Cũng không biết ánh mắt của hắn vô tình hay cố ý lướt qua ngực của nàng.

An Tuyết Nhi cảm giác bản thân mình bị ánh mắt của hắn vuốt ve, đến nỗi xấu hổ đỏ cả mặt.

“Ngươi, tên đại sắc lang này!”

“Hảo, không trêu đùa ngươi nữa, ngươi không phải muốn gặp tân học sinh sao?”

“Đó, ta quên mất, đều là ngươi làm hại a! Mau buông ta ra, cái tân học sinh nhất định là chờ lâu rồi.” Nàng lại lần nữa nhớ tới cái tân học sinh bị nàng ném ra khỏi đầu, haizz cái nhiệm vụ mà lão sư giao cho nàng á....

“Vậy còn ta? Ngươi thật nhẫn tâm, bỏ rơi cái người có quan hệ xác thịt là ta đây, đi gặp gỡ cái học sinh mà chưa từng gặp” Quân Thánh Thiên vờ vờ lắc đầu.

“Ta mới không có bất cứ quan hệ gì với ngươi mới không cần thiết cùng ngươi ở đây!” Nàng mặc dù xấu hổ nhưng cũng không có mềm yếu.

“Vậy ý của ngươi là, ngươi có nghĩa vụ đi bồi cái học sinh mới đó hả?” Hắn khách khí hỏi.

“Đúng vậy, ngươi rốt cục cũng rõ ràng.”

“Là thật?”

“Đó là dĩ nhiên, đây là nhiệm vụ thầy hiệu trưởng muốn ta làm, tân học sinh mới là một khách nhân rất trọng yếu, không thể chậm trễ, nếu như hiệu trưởng biết ta bởi vì ngươi mà không đi chiêu đãi bạn học mới nhất định sẽ rất tức giận, khó bảo toàn ông ấy sẽ trước toàn trường dùng nước miếng rửa mặt ngươi. Cho nên ngươi mau thả ta ra thôi!”

Nàng nói một hồi, để cho hắn biết chuyện tình nghiêm trọng, lập tức cho nàng rời đi.

“Được rồi! Vậy ta cũng không làm khó người khác khó chịu nữa, ngươi đứng lên đi!” Quân Thánh Thiên buông cánh tay đang chế trụ An Tuyết Nhi ra, kéo nàng hai người từ trên ghế salon đứng lên.

“Cám ơn! À không, là ngươi không đứng, ngươi không nên không thả ta đi, ta mới không cần cám ơn ngươi. Hừ!” An Tuyết Nhi vừa nghĩ tới hành động bá đạo của hắn, nàng liền cảm thấy giận.

“Thì ra nhân nhi của ta cũng có móng vuốt a!” Hắn dung túng nhìn bé nũng nịu chỉ trích.

“Ta mới không để ý ngươi, hi vọng chúng ta sẽ không gặp lại.” Nói xong, nàng xoay người cài lại nịt ngực, sửa sang lại đồng phục của mình, liền không chờ đợi cất bước muốn rời đi nơi này.

“Tuyết Nhi, ngươi đối với ta thật vô tình! Lợi dụng ta, sau khi đạt tới cao trào lại vứt bỏ ta, nghĩ lại lúc ngươi mềm mại ở trong ngực ta mà rên rỉ a..... um... Ta không được!” Hắn vô sỉ mà bắt trước giọng rên yêu kiều của nàng.

“Ngươi quá ghê tởm!” Hắn tại sao lại có thể như vậy mà trêu chọc nàng? Hại nàng mặt đỏ tím đập loạn chứ.

Quân Thánh Thiên thấy giai nhân giận đến cười đỏ bừng, hắn quyết định không trêu chọc nàng nữa “hảo hảo, ta không học ngươi rên rỉ nữa, chúng ta đi thôi!” Hắn hướng nàng đi tới, đưa tay muốn vòng qua vai nàng.

“Ngươi muốn làm gì? Ta nhưng không có rãnh như ngươi!” An Tuyết Nhi phòng bị nhìn hắn.

“Ngươi không phải muốn dẫn học sinh mới đi thăm khuôn viên trường hay sao?”

“Đúng a!”

“Không phải sao, chúng ta đi thôi!”

“Nhưng là cái tân học sinh mới không phải là nguoi, trừ phi nguoi là..., không phải chứ!” Nàng che miệng lại, vẻ mặt không dám tin nhìn Quân Thánh Thiên gật đầu một cái.

“Không sai, ta chính là người khách quý trong miệng nguoi. Ha ha... tới tiếp đón ta đi! Tiểu Tuyết Nhi của ta.” Hắn vẻ mặt tự đắc nhìn về phía khuôn mặt nhỏ nhắn đang khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Kích Tinh Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

An Tuyết Nhi đeo cặp sách, tay còn cầm túi giấy đựng áo khoác của Quân Thánh Thiên, hướng bơi lội xã đoàn đi tới. Trước tiên, nàng đến phòng thay quần áo tắm thay một bộ đồ bơi bảo thủ sau đó nàng bước nhanh đi về phía xã viên đang tập hợp để làm động tác khởi động.

Dọc theo đường đi nàng luôn cảm thấy xấu hổ đáp lại lời chào hỏi của người, điều đó là đương nhiên, nàng mặc đồ bơi nên đường cong hấn sẽ lộ, khẳng định hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

“Các vị xã viên mọi người khỏe, đã lâu không gặp...” Xã trưởng xã đoàn bơi lội Trương Kiện, bắt đầu thao thao bất tuyệt một đồng lớn lời đạo đầu “Hôm nay chúng ta rất vinh hạnh có thể mời nhà vô địch bơi lội trung học đệ nhị năm nguoi, Quân Thánh Thiên niên trưởng về làm cố vấn cho chúng ta. Xin mọi người cho một tràng vỗ tay để hoan nghênh Quân niên trưởng.”

Cuối cùng, thừa dịp các xã viên thấy nhàm chán mà gây trở ngại cho mình, hắn nhanh chóng kết thúc rồi mời Quân Thánh Thiên ra.

Cùng với sự xuất hiện của Quân Thánh Thiên là những thanh âm vỗ tay nhiệt liệt cùng với tiếng hít không khí của các nữ sinh.

Da thịt săn chắc cùng với thủy châu tỏa sáng, thân thể cao lớn tràn đầy sinh lực, đang bình tĩnh từng bước đi tới, kia cơ bụng làm cho các nữ sinh phải chảy nước miếng, mà hấp dẫn người khác nhất là khuôn mặt tuấn tú dưới ánh mặt trời càng thêm mỹ.

An Tuyết Nhi không thể tin rằng, bọn họ lần thứ hai gặp nhau, hơn hết lại là dưới tình huống này, nàng nhìn Quân Thánh Thiên ở phía trước, mắt mở thật to, nhịp tim lại bắt đầu gia tăng tốc độ, nàng cảm giác gương mặt mình thật nóng. Nàng có thể khẳng định mặt của mình hiện tại nhất định là hồng thắm.

An Tuyết Nhi bắt đầu cầu nguyện các xã viên đứng ở trước có thể che kín nàng, nàng không muốn chạm mặt hấn vào thời điểm ăn mặc ít thể này. Thiên a, cứu cứu nàng đi!

Đáng tiếc ông trời không có nghe thấy lời cầu nguyện của nàng, hi vọng của nàng vào thời điểm Quân Thánh Thiên cầm khăn đi tới hướng nàng thì tan vỡ hoàn toàn.

“Tuyết Nhi, em sao lại mặc ít vậy?” Quân Thánh Thiên lộ ra khuôn mặt không vui nhìn da thịt trắng nõn của ai kia. Nam sinh tại đây tựa như sắc lang luôn len lén nhìn vóc nguoi của nàng, hấn đẩy lòng liền lập tức dâng lên tức giận, vẻ đẹp cùng thân thể nàng chỉ có hấn mới có thể thưởng thức.

Một bước lớn chạy vội tới trước nguoi An Tuyết Nhi, hấn dùng khăn tắm bao chặt lấy nàng.

“Anh ở đây làm cái gì! Buông tôi ra.” An Tuyết Nhi muốn tránh thoát khăn tắm trên nguoi nàng, bắt đắc dĩ Quân Thánh Thiên khí lực rất lớn, lại đem khăn kia thêm chặt, cố định lại trên nguoi nàng, làm cho nàng không thể động đậy.

“Tuyết Nhi, em là bạn gái của anh, thân thể của em chỉ có anh mới được nhìn.” Hấn tức giận nói.

“Anh... tôi mới không phải là bạn gái của anh, anh không nên nói lung tung, mọi nguoi sẽ hiểu lầm.” Nàng bị băng bó giống như cái bánh chưng, mà mọi nguoi lại nhìn chăm chăm một đôi tuấn nam mỹ nữ trước mặt không chớp mắt.

Cảm giác được ánh mắt tò mò của mọi nguoi, Quân Thánh Thiên không kiên nhẫn liền ôm ngang An Tuyết Nhi lên. “A! Thả tôi xuống!” Nàng vừa xấu hổ vừa giận giữ hét lên, nhưng cũng chẳng thể ảnh hưởng tới động tác của Quân Thánh Thiên một chút nào.

“Xã trưởng, cứu ta, mau ngăn hấn lại a.” Nàng ở lúc Quân Thánh Thiên ôm nàng lướt qua Trương Kiện mà vội vàng cầu cứu.

“Hắc hắc! An Tuyết Nhi, ta rất ngại khi ở giữa hai nguoi a. Nguoi cũng không cần phải làm khó Quân niên trưởng, về sau Quân niên trưởng chính là huấn luyện riêng của nguoi, nguoi liền ngoan ngoãn mà nghe lời cậu ấy đi.” Nói xong, Trương Kiện quay đầu lại cố gắng dẫn sự chú ý của mọi nguoi, để

thuận lợi tiến hành hoạt động của xã đoàn, “ Các đồng học xin chú ý, giờ theo tôi làm các động tác làm ấm người bắt đầu...”

Thật ra tim của hắn đã sớm bị Quân Thánh Thiên thu mua, Quân Thánh Thiên là vận động viên bơi lội mà hắn sùng bái nhất.

“ Xã trưởng người...” An Tuyết Nhi vẻ mặt không thể tin rằng xã trưởng thế nhưng lại nói giúp cho Quân Thánh Thiên, hắn không phải mỗi ngày đều viết thư thăm hỏi nàng hay sao? Tại sao giờ phút này hắn lại có thể vứt bỏ nàng không để ý chứ?

“ Hào huynh đệ, có thời gian tôi sẽ cùng cậu rèn luyện kĩ năng lặn một chút” Quân Thánh Thiên vẻ mặt vui vẻ nói với Trương Kiên, chân của hắn cũng không dừng lại một khắc mà đi tới phòng thay quần áo.

“ Cảm ơn niên trưởng, ta sẽ toàn lực cố gắng. Các vị đồng học, vận động làm ấm người dự bị – nâng!” Trương Kiên thất cao hứng hướng dẫn các xã viên khởi động.

Đọc theo đường đi, An Tuyết Nhi chỉ có thể vô lực mà giãy dụa, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng bắt đầu rịn mồ hôi, mà Quân Thánh Thiên thì càng bước nhanh ôm nàng tiến vào phòng thay đồ.

Đến phòng thay đồ nữ xong, hắn để nàng xuống, cũng tháo khăn tắm trên người nàng.

“ Tốt lắm, Tiểu Tuyết Nhi của ta, hiện tại chỉ có hai chúng ta, em có thể tận tình triển lộ thân thể mềm mại của em ra nha.” Hai mắt hắn sáng lên, xem vóc người có lỗi có lỗi của nàng.

“ Sắc lang!” Nàng bị hắn nhìn khiến tâm hoảng ý loạn, xoay người liền hướng cửa mà chạy, vậy mà bàn tay nhỏ bé mới chạm tới tay cầm, một cái tay khác lập tức từ phía sau nắm lấy, cũng thuận tiện khóa luôn cửa lại.

“ Anh muốn làm gì?” An Tuyết Nhi bị bàn tay ai kia mạnh mẽ xoay người, đối mặt với hắn.

Hắn lười biếng gọi lên trên môi một nụ cười tà.

“ Tiểu Tuyết Nhi, kể từ lúc chia tay em ngày hôm qua, anh liền không ngừng nghĩ tới bộ dáng của em lúc ở trong ngực anh thẹn thùng động lòng người, chẳng lẽ em một chút cũng không nghĩ đến anh sao?” Hắn dùng ngón trỏ nâng khuôn mặt nhỏ nhắn, suồng sã mà ngắm nhìn nàng.

“ Tôi... tôi lại không biết anh, làm sao có thể sẽ nghĩ tới anh chứ?” An Tuyết Nhi lấp bắp nói trái với lương tâm, thân ảnh của Quân Thánh Thiên nói thật ra thì một khắc cũng chưa từng rời khỏi đầu nhỏ của nàng.

“ Tiểu Tuyết Nhi, có phải ngày hôm qua anh để lại ấn tượng chưa đủ khắc sâu cho em? Anh thấy, anh muốn hảo hảo đi sâu vào trí nhớ của em mới được.” Quân Thánh Thiên vừa nói vừa cúi đầu, muốn hôn lên đôi môi mềm mại làm hắn suốt đêm nghĩ đến.

An Tuyết Nhi cảnh giác lấy tay che miệng mình, chỉ sợ một hai không cẩn thận sẽ bị hắn chiếm tiện nghi.

“ Haha! Tuyết Nhi, té bào vận động của em thật tốt.” Nhìn vẻ mặt phòng bị, che đi cái miệng nhỏ nhắn, ánh mắt hắn nhìn tràn đầy vẻ cưng chiều.

Nàng tuyệt không buông lỏng nhìn chăm chăm Quân Thánh Thiên, đề phòng hắn có bất kỳ một động tác bất chính nào.

“ Được rồi, được rồi! Trừ phi em nói muốn, bằng không anh sẽ không hôn em, như vậy được chưa? Nào, mau buông cái miệng nhỏ nhắn ra nào.”

An Tuyết Nhi hồ nghi nhìn hắn. Hắn nói là thật chứ?

“ Anh lấy nhân cách ra bảo đảm, nếu không thì lấy tiểu đệ đệ của anh là bảo đảm là tốt nhất.” Hắn làm động tác quân tử mà thề, cố gắng phải lấy tín nhiệm của giải nhân bằng được.

Rốt cuộc, nàng từ từ để hai tay xuống “ Nếu anh dám nói lời mà không giữ, sẽ... sẽ.....” Nàng muốn nói lời dọa người một tý... nhưng mà cũng thật khó đối với một người luôn ôn nhu như nàng.

“ Thì như thế nào? Hay là xảy ra tai nạn xe cộ đi!” Quân Thánh Thiên đối với nàng luôn ôn nhu đôn hậu, không nghĩ ra điểm quan trọng thế nên hắn đưa ra đề nghị.

“ Không, không, tai nạn xe cộ quá mức nghiêm trọng.” Nàng lập tức phủ quyết đề nghị này.

“ Như vậy đi! Nếu như anh hôn trộm tôi, vậy anh sẽ là Đậu tử, là người sinh trưởng ở ngoài miệng.” Nàng nghĩ nát óc rồi, rốt cuộc cũng nghĩ ra được, khuôn mặt vui vẻ nhìn Quân Thánh Thiên, chờ hắn đáp ứng.

Đậu tử? Sinh trưởng ở ngoài miệng? Quân Thánh Thiên đã muốn cảm thấy ghê tởm, nhưng dù sao hắn cũng đã sớm có diệu kế, căn bản không cần sợ sẽ có phát sinh hậu quả gì.

“ Không thành vấn đề, tất cả đều nghe theo em.”

“ Có thật không? Thật tốt quá.” An Tuyết Nhi rất vui vẻ khi hắn đón nhận đề nghị của mình.

Đi? Nàng làm sao vì loại chuyện này mà cao hứng như vậy chứ? Hấn nhưng là trước mặt mọi người bắt cóc nàng nha.

“Tôi nghĩ sẽ rời đi.” Nàng dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn Quân Thánh Thiên, hi vọng hắn có thể để cho nàng rời đi.

“Tôi nghĩ sẽ rời đi.” Nàng dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn quân thánh thiên, hi vọng hắn có thể để cho nàng rời đi.

“Chuyện ngày hôm qua không làm em nhớ tới anh, nếu như hiện tại anh để cho em đi, đây chẳng phải là để cho em quên mặt trên trái đất này có người tồn tại là anh sao?”

“Vậy anh muốn như thế nào?”

“Anh không muốn như thế nào cả, chỉ muốn trên người em lưu lại một số ấn ký của anh mà thôi.” Hấn vừa nói, tay liền kéo khóa đồ bơi của An Tuyết Nhi xuống.

An Tuyết Nhi chính là mặc đồ một mảnh, màu đen bao từ cổ xuống thân, khóa kéo thành một đường thẳng từ cổ dọc theo người nàng đến phía trên vùng tam giác.

“Dừng tay! Anh không thể.” Nàng ngăn cản bàn tay đang kéo khóa của hắn.

Quân Thánh Thiên một tay nắm giữ hai tay của nàng, đem cổ định ở phía trên, ngừng thờ nhìn chiếc khóa kéo trượt xuống dần lộ ra thân hình trần truồng mềm mại, hai mày đen trắng kích thích thị giác của hắn.

“Dừng lại, anh không thể đối với tôi như vậy!” An Tuyết Nhi gấp gấp uốn éo người, chỉ muốn thoát khỏi khống chế của hắn.

Quân Thánh Thiên một tay đem đồ bơi mở ra hai bên, để cho đôi phong nhũ của nàng hoàn toàn lộ ra ngoài.

“Nha... Tuyết Nhi của anh” hắn khàn khàn gọi tên của nàng, bị cảnh đẹp trước mặt kích thích đến miệng đắng lưỡi khô.

“Buông tôi ra! Không muốn anh khi dễ tôi.” Nàng gấp đến nghẹn lời, nhưng tâm ý Quân Thánh Thiên lại không thay đổi, hắn nhanh chóng cúi đầu hôn lên hai gò bồng của nàng.

Hắn đầu tiên dùng lưỡi liếm láp bộ ngực của nàng, rồi nhẹ nhàng gặm hai đầu nhũ non nớt, bàn tay hắn tà ác dùng sức vuốt ve vú bên kia, rất nhanh, đầu vú An Tuyết Nhi bị hắn kích thích phải nhô ra, giống như hai viên kẹo hồng mềm người.

Quân Thánh Thiên nhìn đôi nhũ hoa mỹ lệ của nàng biến hóa, cảm giác hạ thân của mình bắt đầu cứng rắn khó chịu. Hắn dần hôn lên cổ, lưu lại vết hôn nhàn nhạt, dùng sức mút để lại những ấn ký yêu thương. An Tuyết Nhi cảm giác toàn thân bắt đầu tê dại, đối mặt với việc bị nam tử tuần thân trên đầu, cho dù là Thánh nữ thì cũng phải đầu hàng.

“A... anh, ghê tởm! Anh là đồ sinh trưởng ngoài miệng!”

“Tiểu Tuyết Nhi, anh nhưng là tuân thủ lời hứa không có hôn miệng nhỏ của em nha!”

Nàng còn muốn giãy giụa cùng, ai ngờ cử động lần này lại đưa đến việc Quân Thánh Thiên cúi đầu dùng sức mút đầu vú của nàng. Hắn giống như đứa con nít đói bụng, hướng về đầu vú nàng vừa gặm vừa cắn, chọc cho nàng toàn thân trở lên vô lực, chỉ có thể mặc cho hắn đùa giỡn.

“Ừm. a...”

Quân Thánh Thiên phát hiện ra phản ứng của nàng, bèn buông hai tay nàng đang bị kẹp ra, hướng dẫn nàng mê man mềm mại vòng ở cổ hắn, sau đó dùng hai tay nâng cặp phong nhũ của nàng lên, dùng lực chen lấn vuốt ve. Hai vú của nàng bắt đầu căng trướng, đầu vú cứng rắn như hòn đá nhỏ, nàng bị hắn điên cuồng dùng lực đạo làm đau đớn lại thoải mái, bản thân không ngừng truyền ra tiếng rên rỉ mập mờ.

“A.....A.....”

Cảm giác được dục hỏa của mình không ngừng lên cao, Quân Thánh Thiên hưng phấn cúi đầu ngậm lấy hai đầu vú cao nhọn, suông sã từ phía cắn mút, muốn hòa hoãn dục vọng bộc phát của mình. Hắn yêu thích không buông tay việc môn trôn thân thể nàng, chọc cho An Tuyết Nhi nhẹ run không dứt, tay hắn chậm chạp lần vào lớp đồ bơi cuối cùng, đặt lên cánh hoa đang chảy nòng đậm ái dịch.

Tay hắn chỉ nhẹ nhàng tách hai mảnh cánh hoa, ngón tay dính lấy đầy ái dịch lại lợi dụng chất lỏng trơn trượt ở chỗ kín của nàng vẽ vòng, làm cho hai chân nàng run rẩy đứng không vững.

“Của em đã ướt đầm rồi, tiểu bảo bối của anh.” Quân Thánh Thiên thỏa mãn thăm dò cánh hoa.

“Buông tôi ra.. anh không thể làm như vậy.” An Tuyết Nhi lo sợ hắn không chút nào khống chế được dục niệm, nàng cảm giác mình giống như nhanh bị hắn ăn hết.

“Không, em cũng muốn, của em đã ướt như vậy rồi, nó đang đợi anh tiến vào...” Hắn bá đạo nói, ngón giữa thon dài theo cánh hoa trơn trượt, thật nhanh cắm vào hoa kính đang co rút.

“A! Anh rút ra, đau lắm!” An Tuyết Nhi kinh hoảng thất sắc, nàng cảm nhận được ngón tay của hắn đang ở trong hạ thể của nàng, thật chặt.

Quân Thánh Thiên không để ý tới tiếng hét của nàng, hắn bắt đầu thực hiện động tác ở đầu ngón tay theo quy luật.

Nàng rất kinh ngạc, mặc dù hạ thể bị căng lớn, nhưng khó chịu đã từ từ biến mất, thay vào đó, phần bụng dưới có vẻ bởi vì dục vọng không chiếm được thỏa mãn mà cảm giác đau đớn.

Nàng cả người mềm yếu tựa vào trên người hắn, cảm giác phía dưới của mình theo động tác của hắn mà mắc cỡ vô cùng, đang không ngừng tuôn ra chất lỏng chưa quen thuộc ấy...

Nhìn giai nhân bé hoa tu nguyệt, khuôn mặt nhỏ nhắn, cái miệng nhỏ đang hé mở mà phát ra tiếng rên yêu kiều khiến hắn bị dục hỏa thiêu đốt không ngừng. Quân Thánh Thiên làm cho tốc độ ra vào ở ngón tay ngày càng nhanh hơn, đâm vào sâu hơn, muốn để cho nàng leo lên cao hơn.

“Ừ.....a..... ngừng, tôi không cần!” An Tuyết Nhi cảm giác mình sắp hòa tan. Cánh hoa nhạy cảm bởi vì hắn mỗi lần có lực ma sát mà đau đớn, làm cho nàng không chịu nổi quá nhiều kích thích mà nhũn mỳ, cũng nhanh muốn đạt tới đỉnh cao nhất.

Quân Thánh Thiên mê muội thân thể xinh đẹp của nàng, ngón trỏ của hắn gia nhập làm cho chỗ kia vô cùng co dãn ướt át, rồi nhanh chóng đâm vào hai ngón nữa.

Hạ thể của nàng hoàn toàn bao lại hai ngón, cảm giác như là đang ôm trọn vậy

“Nha... tôi chịu không nổi.” Cứ như vậy nữa, sẽ phải té xỉu a.

“Gọi anh là Thiên, Tuyết Nhi của anh.” Quân Thánh Thiên một tay bắt được eo nhỏ của An Tuyết Nhi, đem nàng gần hơn thân thể hắn, ngón tay vẫn không ngừng luật động, ở chỗ đó của nàng mà ra sức đâm vào.

“A... ngừng... Tha cho tôi đi! Tôi không được!” Không chịu nổi nhu cầu cuồng mãnh của hắn, hạ thể của nàng bắt đầu co rút mãnh liệt.

“Một lát nữa thôi, em có thể....” Ở hoa kính đang không ngừng co rút mà gia tăng tốc độ ra vào, hắn dùng lực cầm thật chặt, rồi ở hoa kính đang co rút xoay tròn hai ngón tay, ma sát điểm mẫn cảm bất đồng trên vách hoa, sau đó nhanh chóng rút ra.

Cứ như vậy An nhiều lần kéo dài đâm vào, xoay tròn, rút ra, khiến cho chỗ kín của An Tuyết Nhi không ngừng tuôn ra mật dịch, làm ướt bàn tay hắn cũng với khe giữa mông của nàng, cũng đem nàng đẩy lên cao triều.

“A!” Chỗ kín bắt đầu mãnh mẽ co rút, nàng cũng không chịu được nữa, théo chói tai một tiếng, mềm nhũn, nàng cảm thấy thật dễ chịu, mệt mỏi, rồi chìm sâu vào giấc ngủ....

Hạ thân Quân Thánh Thiên căng đau, sau khi làm An Tuyết Nhi thỏa mãn, ôm lấy nàng, để cho nàng nằm ngang trên ghế đầu nghi ngại, cũng tỉ mỉ thay nàng đắp lên một số lớn khăn tắm, sau đó hắn mới tiến vào xả nước, muốn mượn nước lạnh trấn an vật kia vì không được phát tiết mà đau đớn.

Hắn muốn dùng vật cứng rắn xông vào hoa kính ướt chặt kia đến chừng nào, muốn đoạt lấy nàng nhưng hắn biết, bây giờ còn chưa phải lúc, hắn không muốn hù dọa oa nhi tân nương mà hắn chờ đợi đã lâu bỏ chạy.

Từ khi có trí nhớ tới nay, hắn thường nằm mơ thấy một người, một tiểu mỹ nhân mặc y phục cổ đại, luôn cùng hắn như hình với bóng, hai người bọn họ thường xuyên tựa sát vào nhau, cùng nhau nói chuyện, hưởng thụ sự ngọt ngào của tình yêu.

Hắn phóng túng chính mình, bá đạo cùng ôn nhu yêu nàng, mà nàng luôn là xấu hổ cùng e sợ tiếp thu hắn hết thảy. Nàng kia trẻ trung, xinh đẹp, mà nụ cười là như vậy hấp dẫn người để cho hắn mỗi lần cũng muốn thật sâu đoạt lấy tất cả của nàng.

Cảnh trong mộng nhưng lại giống như thật, hắn bắt đầu tin tưởng đây là những chuyện phát sinh ở kiếp trước, vậy mà hắn nhưng không biết người con gái cùng mình trong mộng ở chỗ nào. Cho đến một năm trước, qua báo chí hắn thấy được hình của An Tuyết Nhi, thì ra nàng thực sự tồn tại.

Nàng được chọn là hoa khôi của trường trung học cấp hai Lan Hình, hấp dẫn một lượng lớn nhà báo phóng vấn, nhưng báo chí cảm thấy hứng thú, không chỉ bởi vì An Tuyết Nhi là đại tiểu thư của tổng tài tập đoàn An thị, mà còn bởi dung nhan khuynh thành của nàng.

Nói thật ra, chỉ với mỹ mạo của nàng, liền có thể làm một lượng lớn nam giới giả tự nguyện chạy tin tức.

Nàng tuy là mỉm cười xấu hổ nhưng như cũ vẫn động lòng người, cùng với người trong mộng giống nhau như đúc, hắn tin tưởng An Tuyết Nhi chính là người yêu kiếp trước của hắn! vì vậy hắn bắt đầu điều tra nàng hết thảy.

Hỏi thăm từng người đã giúp việc cho nhà nàng, bạn học nàng, tìm hiểu những chuyện từ nhỏ đến lớn của nàng, cùng với thân thể hắn, thân phận nhị công tử tập đoàn Quân Khoa nổi tiếng thế giới với tài lực hùng hậu điều tra hết thảy mọi chuyện về An Tuyết Nhi.

Mà nguyên nhân hắn hàng năm đi tham gia bơi lội, cũng là vì để sau này dễ dàng tiếp xúc An Tuyết Nhi, hắn là kiện tướng thể thao, trước yêu cầu của trường mà gặt đầu đáp ứng tham gia thi đấu, mặc dù nhiều nơi có chủ ý với hắn nhưng lại ngại hắn gia thế kinh người.

Quân Thánh Thiên không phụ sự chờ đợi của mọi người mà đoạt được giải nhất, hơn nữa thuận lợi chính là hội trường câu lạc bộ bơi lội Lan Hình trung học cấp 2 Trường Kiện, khi hắn chuyển trường tới đây, bởi vì câu lạc bộ thiếu huấn luyện viên, lập tức mời hắn tới làm cố vấn. Thật ra thì, Trường Kiện

không mời hẳn, hẳn cũng sẽ tạo áp lực cho nhà trường để hẳn có thể danh ngôn chánh thuận ở trong ban chỉ đạo câu lạc bộ bơi lội.

Hết thầy đều tiến hành thuận lợi, kế tiếp chính là lúc hẳn cố gắng đoạt được trái tim của giai nhân mà thôi.

“Cái gì? Anh ta hôn cậu? Tôi không nghe lầm chứ?” Từ Tiểu Linh ánh mắt không thể tin được chuyện An Tuyết Nhi bị Quân Thánh Thiên đoạt đi nụ hôn đầu, trong nháy mắt nàng đề cao âm lượng, khấn cho đầu dây bên kia An Tuyết Nhi phải lập tức đem ống nghe điện thoại để cách xa lỗ tai nhỏ đáng thương của nàng.

“Tôi có thử đẩy anh ta ra, nhưng mà anh ta chả động gì cả.” An Tuyết Nhi rất ủy khuất, nàng đem lần đầu cùng Quân Thánh Thiên gặp mặt nói cho Từ Tiểu Linh, dĩ nhiên những hình ảnh kích thích “Trẻ em nên tránh” thì bỏ qua.

“Trời ạ! Không phải tớ đang nằm mơ đấy chứ? Có bạn học nói cho tớ biết, ở câu lạc bộ bơi lội có một nam sinh đẹp trai mới chuyển trường tới làm cố vấn cho mấy cậu, cái người này tên là Quân Thánh Thiên, sẽ không phải là sắc lang cướp hôn cậu đấy chứ?” Mới khai giảng, nhưng mà Quân Thánh Thiên với bề ngoài xuất sắc đã trở thành nhân vật phong vân của cấp hai trung học Lan Hinh, nữ sinh sau khi biết hẳn tham gia vào câu lạc bộ bơi lội, liền tranh nhau muốn ghi danh vào câu lạc bộ, để có thể gần gũi hoàng tử.

“Chính là anh ta!” An Tuyết Nhi ngượng ngùng trả lời, nàng muốn nói cho bạn tốt chuyện này, cũng là để cho bạn tốt đưa ra ý kiến, nhưng mà những chuyện đã xảy ra đối với nàng mà nói, thật không dám hé răng.

“Vậy anh ta có thừa cơ ăn đậu hũ của cậu ko?”

“Ừ... Cạnh bể bơi có rất nhiều người a...”

“Được rồi! Vậy là anh ta không có thừa dịp cơ hội a!” Từ Tiểu Linh không chịu nổi việc An Tuyết Nhi nói chuyện chậm rãi, trực tiếp cắt đứt lời của nàng.

“Không phải! Anh ta chê tớ mặc quá lộ liễu, nên trước mặt mọi người, liền ôm lấy tớ đi vào phòng thay quần áo!” An Tuyết Nhi ngượng ngùng, nhanh chóng nói ra tình tiết chân chính.

“Oa! Thật là... Không có ai ngăn cản anh ta sao? Mấy người ngưỡng mộ cậu đâu?” Quá lộ? Nàng còn cảm thấy kín quá ý!

“Ừ...”

“Ai! Ít nhất hội trưởng mấy cậu cũng bày tỏ gì chứ!” Từ Tiểu Linh nôn nóng đối với cái đầu ngây ngô của An Tuyết Nhi, thật là càng ngày càng thiếu kiên nhẫn.

“Hội trưởng á, anh ta giống như rất sùng bái Quân niên trưởng, anh ta còn giúp Quân Thánh Thiên nhanh chóng mang tớ rời đi. Thật là mắt mặt! Làm sao bây giờ?”

“Anh ta tựa hồ rất để ý cậu, vậy còn cậu thì sao?” Phát sinh chuyện như vậy, y như cái cá tính của Tuyết Nhi khi bị cướp nụ hôn đầu sẽ phải khóc sướt mướt thương tiếc mình bất hạnh, chứ không phải như bây giờ, một bộ dạng giống như nữ nhân cùng bạn trai hờn dỗi.

“Tôi... tôi không biết.”

“Cậu ghét anh ta lắm sao?”

“Cũng không phải.”

“Vậy cậu thích anh ta sao?”

“Tôi còn chưa biết rõ về anh ta, hơn nữa anh ta thật bá đạo, đều không nghe người ta nói chuyện, cố ý để cho mọi người hiểu lầm quan hệ của bọn tớ. Trọng yếu nhất là anh ta muốn người khác làm bạn gái, không phải trước phải theo đuổi người ta sao?” An Tuyết Nhi tuôn ra một đồng lời oán trách.

“Nha! Bạn học An Tuyết Nhi, lỗ tai của tớ có vấn đề, vậy đầu cậu bị hư rồi. Hẳn không phải là ác đồ vô lễ với cậu sao? Thế nào cậu lại không giận hẳn? Cậu có biết những gì cậu đang nói giống như là một tiểu hoa si đang oán trách bạn trai sao?” Từ Tiểu Linh rốt cuộc không nhịn được, đưa ra cái nghi ngờ này.

“Tiểu hoa si? Tôi có sao?”

“Có, đương nhiên có, cậu có phải hay không cũng si mê hẳn?”

“Như thế nào gọi là mê hả?” An Tuyết Nhi phát huy tinh thần trẻ con ham học hỏi, muốn biết rõ cảm giác của nàng với Quân Thánh Thiên là như thế nào.

“Cái này sao... Giống như là một dạng mê luyến ngôi sao, sẽ nghĩ muốn có một đồng lớn thần tượng gì đó!”

“Tựa như tớ đều có sở thích thu thập đồ chơi con nít sao?”

“Ai nha! Chịu thua cậu rồi, nhưng cái đó là món đồ chơi chết, tớ nói chính là người, là nam nhân sống sờ sờ đó.” Từ Tiểu Linh rất kinh ngạc về chỉ số thông minh trong tình yêu của bạn tốt, sao lại thấp đến trình độ này cơ chứ.

“Giống như khi cậu không nhìn thấy hần thì sẽ luôn nghĩ đến hần, thấy được hần rồi lại bối rối.”

“A! Vậy hình như tớ cũng si mê hần thì phải. Làm sao bây giờ?” An Tuyết Nhi đối với lần đầu tiên ái mộ mà tay chân luống cuống.

“Bà nội của tôi ơi! Tôi cũng là một hàng hoa khuê nữ, cậu coi như kêu thiên linh địa linh linh đi, tớ Từ Tiểu Linh cũng không biết nên làm cái gì bây giờ!” Nàng cũng là rất bất đắc dĩ.

“Vậy cậu muốn, hần là nghiêm túc đối với tớ sao?”

“Ồ... còn chưa thấy tận mắt anh ta, tớ cũng không cách nào khẳng định. Bất quan thân là bạn tốt nhất của cậu phải bảo vệ cậu khỏi người xấu, tớ dĩ nhiên sẽ đưa ra một số ý kiến, tránh cho cậu ở thời điểm hồ đồ liên bị anh ta bắt nạt.”

“Tớ mới biết hần hai ngày liền thích hần, có phải hay không rất nghiêm trọng đây?” An Tuyết Nhi cau mày nói, chuyện về Quân Thánh Thiên xảy ra quá nhanh. Tuồng kịch hóa, làm cho nàng luống cuống tay chân không biết phải ứng đối thế nào.

“Tớ mới biết hần hai ngày liền thích hần, có phải là rất không hay? An Tuyết Nhi cau mày nói, chuyện với Quân Thánh Thiên xảy ra quá nhanh. Tuồng kịch hóa, làm cho nàng luống cuống tay chân không biết phải ứng đối thế nào nữa.

“Thích một người cần phải có thời gian, có thể là một tháng, một ngày, một giờ thậm chí có thể là một phút hoặc một giây đồng hồ. Cậu không cần phải tự trách mình, khi tình yêu đến, ai cũng không thể ngăn được.”

“Vậy tớ lần sau gặp lại hần, thì nên làm như thế nào mới tốt?”

“Thuận theo tự nhiên đi! Bất quá cậu không thể để hần lại hôn cậu nữa.”

“Ừ!” An Tuyết Nhi đáp lời, nhưng trong lòng nàng thì, việc Quân Thánh Thiên đã làm so với hôn còn quá đáng gấp trăm lần rồi, nàng ngăn cản được hần sao?

“Cậu có thể yêu cầu hần dựa theo trình tự theo đuổi bình thường mà theo đuổi cậu.”

“Cái gì gọi là trình tự bình thường theo đuổi?”

“Trình tự bình thường theo đuổi chính là.....” Từ Tiểu Linh bắt đầu thao thao bất tuyệt miêu tả.*****

“An Tuyết Nhi, cậu biết cái nam sinh đang đứng bên ngoài phòng học hả? Hần nhìn cậu đã lâu rồi a.” Ngồi trước mặt An Tuyết Nhi, người có vóc người khôi ngô lại mang bộ mặt con nít – Vương Tiểu Minh, khi đi học thường không chuyên tâm lại hay ngấm loạn xung quanh, như thế mới nhìn thấy được một đại suất ca ở bên ngoài phòng học nhìn chằm chằm An Tuyết Nhi không chớp mắt.

“Đi? Người nào a?” An Tuyết Nhi mờ mịt quay đầu hướng ra bên ngoài nhìn, lại nhanh chóng quay đầu trở lại, chuyên tâm nhìn lên tấm bảng đen trước mặt lão sư.

Trời ạ! Hần tại sao lại ở chỗ này?

Quân Thánh Thiên thoải mái tùy ý tựa vào trên tường, ánh mắt hần chuyên chú nhìn An Tuyết Nhi, phảng phất trong thế giới của hần chỉ có nàng cùng hần, không có thêm những người khác.

Mới vừa bắt gặp ánh mắt An Tuyết Nhi, miệng hần hiện lên vẻ mỉm cười, còn xấu xa đối với nàng nháy mắt mấy cái, dọa nàng sợ lập tức quay đầu lại ngồi nghiêm chỉnh.

“Tiểu Tuyết Nhi của ta, em trốn không thoát đâu!” Quân Thánh Thiên giống như thợ săn nhìn chăm chú con mồi mỹ vị trước mắt, lại dừng ở khuôn mặt đang đỏ bừng của An Tuyết Nhi, tựa hồ đang tự hỏi làm như thế nào để bắt được con mồi trân quý này.

Mà An Tuyết Nhi bị biến thành con mồi, bởi vì hần to gan nhìn chăm chú mà đỏ mặt, tim đập loạn, tối hôm qua nàng cùng với Từ Tiểu Linh thảo luận đến gần nửa đêm mới đem tất cả trình tự yêu đương viết xuống, cũng sửa đổi rất nhiều lần mới xác định.

Nàng thừa dịp hiện tại, nhanh chóng trong lòng bình ổn lại, hy vọng khi đối mặt với Quân Thánh Thiên thì có thể lớn mật nói lên trình tự yêu để bảo vệ nàng an toàn.

Từ Tiểu Linh cũng chú ý tới nam tử tuấn dật vẫn nhìn chằm chằm bạn tốt của nàng, lại thấy thái độ khác thường của bạn tốt nàng đối với nam sinh kia, nụ cười ưu nhã khách khí, ngược lại nhanh chóng quay đầu đỏ mặt. Nàng lập tức xác định khốc nam đứng bên ngoài, đại danh鼎鼎 chính là Quân Thánh Thiên a.

Thật vất vả mới cầm cự đến giờ tan lớp, Từ Tiểu Linh chớp mắt một cái liền vọt tới trước mặt An Tuyết Nhi, không chậm chạp mà cố gắng chọc tức

nàng để thêm can đảm.

”Tuyệt Nhi, không nghĩ tới cậu lại có ánh mắt a! Người bên ngoài chính là Quân đại suất ca làm chúng ta đau đầu a!” Nàng vẻ mặt hứng thú nói, ánh mắt cũng bắn về phía Quân Thánh Thiên ngoài cửa, hấn tựa hồ bất mãn nàng kéo dài thời gian tan lớp của An Tuyệt Nhi a.

”Chính là hấn, chờ tớ một chút rồi cùng tớ đi ra ngoài đó!” An Tuyệt Nhi ánh mắt cầu cứu nhìn Từ Tiểu Linh.

”Không thành vấn đề, bất quá cậu mang cái đó theo chứ.”

”Có, có, tớ còn viết thêm mấy tờ nữa!”

”Tớ xem chúng ta nhanh một chút rồi đi ra ngoài. Tớ không muốn nhìn ánh mắt muốn giết người của hấn nữa đâu. Hấn ham muốn giữ lấy quá mạnh, cậu nên cẩn thận một chút đó!”

”Đợi thêm một lát nữa đi!” An Tuyệt Nhi ý đồ trì hoãn thời gian.

”Đi... đi...! Cậu nghĩ làm con rùa đen cả đời à! Có tớ ở đây sợ cái gì?” Từ Tiểu Linh có chút chột dạ lớn tiếng nói, vừa nói vừa kéo bạn tốt đến cửa. Nàng cũng không muốn bởi vì muốn giúp An Tuyệt Nhi một tay lại phải chịu người khác trả thù, với lại nhanh đưa con cừu nhỏ đẩy vào miệng hổ xem kịch vui đi.

Bạn đang đọc truyện *Kích Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Chờ một lúc lâu Quân Thánh Thiên mới thấy An Tuyệt Nhi đi ra ngoài, hấn vui vẻ tiến ra đón, thân ảnh tuấn tú trên hành lang đưa đến một đồng nữ sinh làm bộ đang nói chuyện phiếm, mà trên thực tế là đang len lén quan sát hấn.

“Anh.. tớ tìm tôi sao?” An Tuyệt Nhi cúi đầu nhìn sàn nhà, không dám nhìn thẳng mặt Quân Thánh Thiên.

“Không sai, em ngày hôm qua tại sao lại đi trước?” Hấn buồn cười nhìn người không dám ngẩng đầu nhìn hấn.

“Tôi... tôi có việc chứ sao... Tôi muốn về nhà đốc thúc em trai làm bài khóa a!” An Tuyệt Nhi vội lấy cớ, trong lòng lại suy nghĩ nếu để Tiểu Vũ nghe được, nhất định là rất khinh thường, bởi vì nàng có lúc còn phải thỉnh giáo tiểu đệ thiên tài của nàng a!

“Như vậy a! Lần sau nếu phải đi trước, trước nói với anh một tiếng.” Quân Thánh Thiên xoa xoa đỉnh đầu của nàng, “Em không định giới thiệu bạn học em một chút sao?”

“Nha. Đây là bạn tốt nhất của tôi, gọi là Từ Tiểu Linh.”

“Chào cô, tôi là Quân Thánh Thiên” Quân Thánh Thiên nhìn về thân ảnh xinh đẹp Từ Tiểu Linh.

“Chào anh, ngưỡng mộ đại danh đã lâu. Quân niên trưởng anh quả thật như trong truyền thuyết, như vậy anh tuấn mê người a! Lúc nào rảnh rồi, chúng ta đi uống cà phê chứ?” Từ Tiểu Linh khác thường nũng nịu hướng Quân Thánh Thiên, giờ phút này nàng phong tình vạn chủng, làm cho người ta si mê, nhưng mà hấn tựa hồ không quá linh tinh đi.

“Tôi không uống cà phê.” Quân Thánh Thiên nhanh chóng tránh sự tiếp xúc của nàng, còn thuận tay đem An Tuyệt Nhi kéo ra.

“Ai nha! Niên trưởng, vậy chúng ta cũng có thể đi ngắm cảnh đêm a! Anh có thể làm bất cứ chuyện gì với em đó nha!” Từ Tiểu Linh đối với hấn nháy mắt, lại tặng thêm vài cái hôn gió cho hấn.

Nam sinh ở một bên bị bộ dáng nhiệt tình của nàng, cảm thấy hưng phấn không thôi, bọn họ chưa từng thấy nàng như vậy quyến rũ động lòng người a.

“Tôi đối cô không có hứng thú, nếu như cô muốn thử tình cảm của ta đối với An Tuyệt Nhi như thế nào, thì hãy dùng thủ đoạn cao minh một chút đi! Tôi đối với An Tuyệt Nhi tuyệt đối nghiêm túc!” Hấn như khí kiên định dò xét nàng.

“Coi như anh qua cửa, Tuyệt Nhi liền giao cho anh! Cô ấy có vài lời muốn nói với anh đó, chúc hai người vui vẻ. Tuyệt Nhi, ngày mai gặp!” Từ Tiểu Linh phát tay rồi đi, bước qua một đoàn nam sinh đang chảy nước miếng nhìn nàng.

“Tuyệt Nhi, em có sao không?” Quân Thánh Thiên hỏi An Tuyệt Nhi đang ngây người như ngỗng, sợ là nàng bị khả năng diễn xuất của Từ Tiểu Linh kích thích quá độ.

“Tôi không sao, Tiểu Linh thật xinh đẹp! Tôi chưa từng thấy cô ấy cũng có biểu hiện như vậy!” Nàng bị kỹ năng diễn xuất của bạn tốt hù dọa phải sùng sốt, nhưng nàng biết Tiểu Linh tuyệt sẽ không thương tổn nàng.

“Em không để ý chuyện cô ta hẹn anh ra ngoài hay sao?”

“Không có a! Tôi nhớ là Tiểu Linh ghét nhất là uống cà phê cùng với ngắm cảnh đêm a. Cô ấy nói cà phê quá đắng, còn ngắm cảnh đêm thì dễ gặp cướp lắm nha.”

“Haha, em đúng là đáng yêu quá đi, chúng ta đi thôi! Anh dẫn em đi ăn bánh ngọt.”

“Ừ!” An Tuyết Nhi có chút xấu hổ, nhưng lại ngoan ngoãn theo Quân Thánh Thiên rồi đi.

Quân Thánh Thiên mang theo An Tuyết Nhi đi tới gian hàng ở phụ cận trường học, hẳn biết nàng thích ăn bánh ngọt.

Sau khi chọn một bàn kín đáo, hẳn để cho nàng ngồi xuống trước ngòai dựa vào tường, sau đó cũng ở bên thân thể mềm mại có mùi thơm nhàn nhạt mà ngòai.

“Em không phải là có gì muốn nói với anh sao?” Hắn tay trái tùy ý khoác lên thành ghế salon phía sau An Tuyết Nhi, thân thể nửa chuyển mà đối diện với nàng.

“Đúng vậy!” An Tuyết Nhi có chút không được tự nhiên, nàng có thể dễ dàng cảm nhận hơi thở của hắn, bọn họ tựa như ngồi quá gần, nhưng bên cạnh nàng chính là vách tường, có thể lùi đến chỗ nào nữa a?

“Em nói đi!” Quân Thánh Thiên vẻ mặt đầy hứng thú. Haha! Tiểu Tuyết Nhi của hắn nhất định là rất xấu hổ.

“Chính là, anh xem cái này đi.” Nàng có chút ngượng ngùng, đưa tay lấy tờ giấy ra.

“Trình tự yêu?” Hắn nheo lại lông mày, nhìn về phía An Tuyết Nhi.

An Tuyết Nhi tránh né ánh mắt của hắn, cúi đầu nghịch khăn trải bàn.

“Thứ nhất là chào hỏi nói chuyện phiếm, thứ hai là nắm tay, thứ ba là đi xem phim, chú ý không nên xem phim kinh dị để chon am sinh có cơ hội trừ phi so với mình hẳn nhất gan hơn...” Mấy ngày càng nhủ lại, hắn nhìn cái đầu ngày càng cúi thấp sát mặt bàn của An Tuyết Nhi. Hẳn nhớ là, mọi cử chỉ của hắn hình như chỉ kém một bước nữa là đem thành lũy đập đổ, giờ lại làm cái trình tự yêu này làm gì a?

“Tuyết Nhi, em có thể giải thích về nội dung viết trên tờ giấy này không? Sở tay tham khảo? Còn có gì khác không?”

“Cái này là Tiểu Linh cùng với tôi cùng nhau thảo luận ra trình tự yêu a.” An Tuyết Nhi khuôn mặt đỏ bừng nói.

“Sau đó thì sao?” Hắn nhếch mày, chờ nàng nói tiếp.

“Tôi cảm thấy chúng ta cứ theo phương thức bình thường lui tới đi.” Nàng thật vất vả, cuối cùng cũng đem yêu cầu nhỏ giọng nói ra.

“Em không cảm thấy tiến độ như vậy là rất chậm hay sao, với lại không thích hợp với chúng ta, chúng ta đã thân mật như vậy rồi.” Quân Thánh Thiên vừa nói vừa áp sát An Tuyết Nhi, tay trái vòng qua eo nhỏ nhắn, tay phải đem khuôn mặt nàng quay lại nhìn hắn.

“Em không cảm thấy tiến độ như vậy rất chậm hay sao, với lại cũng không thích hợp với hai chúng ta a, chúng ta cũng đã gần gũi nhau rồi mà.” Quân Thánh Thiên vừa nói vừa cúi gần sát An Tuyết Nhi, tay trái vòng qua chiếc eo nhỏ nhắn, đem khuôn mặt đang cúi gầm đối diện với hắn.

“Anh đừng như vậy!” An Tuyết Nhi đưa tay chống đỡ ngực của hắn, muốn tránh ánh mắt của hắn.

“Người ta là cảm thấy động tác của anh là quá nhanh a. Nếu như thật sự thích tôi, cũng nên nhân nhượng tôi a, từ từ thôi!” Nàng hoảng hốt, thể nhưng rất lưu loát mà đem loài kịch Tiểu Linh dạy nàng nói ra.

Thân thể cao lớn của Quân Thánh Thiên khẽ lùi lại, như có điều suy nghĩ, lại nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trong lồng ngực của mình, đột nhiên hắn lộ ra nụ cười xấu xa.

“Tiểu bảo bối thể nhưng lại mở miệng yêu cầu anh, anh tại sao có thể không đáp ứng chứ?”

“Ý của anh là?” An Tuyết Nhi rất vui vẻ, Quân Thánh Thiên nguyên ý phối hợp với ý kiến của nàng.

“Được thôi, bất quá anh có điều kiện, chúng ta tốt nhất cứ thuận theo tự nhiên, không nên để tờ giấy này ảnh hưởng đến cảm xúc của chúng ta, như vậy chúng ta mới có thể nói là tự nhiên yêu, em cảm thấy thế nào?” Hắn rất lịch sự hỏi nàng.

“Àn, đúng vậy! Tự nhiên là tốt nhất.” Nàng gật đầu phụ họa.

“Vậy anh tôn trọng ý kiến của em, em cũng phải tôn trọng cảm giác của anh, như vậy được không?”

“Ân, phải a.” An Tuyết Nhi thật cao hứng làm hiện lên hai má lúm đồng tiền a.

“Như vậy, chúng ta bắt đầu lại từ đầu, tôi tên là Quân Thánh Thiên, xin hỏi phương danh của tiểu thư?” Hấn bày ra nụ cười mê người, cố ý muốn dùng điện cao thế giật chết An Tuyết Nhi.

“Tôi tên là... An... An Tuyết Nhi, là học sinh năm hai lớp một...” Nàng bị nụ cười của hấn làm hại, ấp úng, nói cũng không rõ.

“Chúng ta trước ăn gì đó đi!”

“Ừ!”

An Tuyết Nhi cảm thấy giờ phút này Quân Thánh Thiên rất có phong độ, khiến cho nàng có cảm giác an toàn, cùng với cái người trước đây mặc kệ phản kháng của nàng mà khinh bạc nàng, dường như là hai người khác nhau, nhưng vô luận thế nào, hấn cũng rất hấp dẫn nàng.

Nàng rất hưởng thụ khi cùng với hấn ở chung một thời gian, nghe hấn nói những chuyện về tuổi thơ của hấn, cũng bị hấn chọc cho haha cười to.

Cùng nhau vượt qua một buổi chiều, An Tuyết Nhi cũng biết được đại khái bối cảnh của Quân Thánh Thiên, nàng cảm giác mình là cô gái may mắn nhất trên đời này, nàng thế nhưng lại được một nam nhân xuất sắc yêu mến, theo đuổi.

Mãi cho đến khi về nhà, cảm xúc vui vẻ cũng đi theo giấc ngủ, nàng mang theo nụ cười hưng phấn ngọt ngào chìm vào giấc ngủ sâu.

Tình yêu là một điều thật kì diệu!

Quân Thánh Thiên cũng đáp ứng yêu cầu của An Tuyết Nhi, liền không ăn đậu hũ của nàng nữa, hấn trở nên nhẫn nại, ôn nhu, khôì hài hơn, vì vậy tình cảm của họ cũng nhanh chóng tăng tiến.

Để có nhiều thời gian ở bên nhau, hấn liền lấy danh nghĩa là kèm việc học cho nàng, mang nàng đến phòng tự học không người trong thư viện, giờ phút này bọn họ đang ngồi cạnh nhau, ngọt ngào tựa vào nhau.

“Hôm nay là tuần thứ ba chúng ta gặp nhau rồi, xin hỏi An Tuyết Nhi tiểu thư, ta có thể có vinh dự dắt tay tiểu thư hay không?” Quân Thánh Thiên tiêu sái trọc An Tuyết Nhi, muốn nhìn bộ dạng xấu hổ của nàng.

Quả nhiên, mặt An Tuyết Nhi hiện lên một tầng đỏ ửng.

“Anh lại thế rồi, đừng đùa người ta nữa!” Nàng thẹn thùng không tự nhiên để hấn cầm tay.

“A.., trái tim nhỏ của ta, chớ có giận nha! Ta hướng em bồi tội.” Hấn trên miệng nói như vậy, tay lại tự động cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, đưa lên trước mũi hít hà, lại dùng chop mũi mài mài, thỏa mãn chơi đùa bàn tay mềm mại ấy.

Thấy nàng ngượng ngùng nhìn hấn, khoe môi hấn nhếch lên nụ cười tà mị, ngay sau đó hôn lên mu bàn tay của nàng.

An Tuyết Nhi mắc cỡ lập tức rút bàn tay bị xâm phạm về.

“Làm sao anh lại hôn tay tôi, trên tờ giấy chỉ nói có thể cầm tay thôi mà.”

“Nhưng mà trên đó cũng không có nói là không được a! Hơn nữa những việc không thể làm, anh cũng đâu có làm, không phải sao?”

“Nhưng là không được hôn nha! Anh phạm quy.” An Tuyết Nhi khí khái nghiêm khắc răn dạy hấn. Mặc dù nàng cũng không có ghét hấn làm động tác thân mật với nàng, nhưng là nàng sợ sẽ mất đi không chế, nàng đối với mình cũng không có gì là nắm chắc!

“Chẳng lẽ chúng ta nhất định phải làm theo toàn bộ nội dung trên tờ giấy kia sao? Em không phải nói, em cũng sẽ tôn trọng cảm giác của ta hay sao?”

“Nhưng là...” Nàng cảm thấy có điều gì đó lạ lẫm, nhưng lại không thể nói rõ ra lạ ở chỗ nào.

“Không nhưng là gì cả, Tuyết Nhi, chẳng lẽ anh đối với em, em không có cảm giác gì sao?” Quân Thánh Thiên dùng ánh mắt phòng ra sóng điện một trăm vạn Volt, giống như giăng lưới nhìn An Tuyết Nhi.

“Tôi... Tôi biết anh đối với tôi rất tốt! Nhưng mà anh muốn hôn, tôi sẽ để cho anh hôn sao?” An Tuyết Nhi không đành lòng nhìn sự thất vọng trong mắt hấn, nàng vội vàng muốn cứu vãn lại tình thế.

Quân Thánh Thiên không nói gì, hấn đứng dậy đi tới bên cạnh cửa sổ, đưa lưng về phía An Tuyết Nhi.

“Này.” Nàng mỗi lần làm nũng đều kêu như vậy, lúc đó hấn mặt đầy hớn hờ.

Đi? Không có hiệu quả, làm sao bây giờ? Nàng đã làm hấn tức giận sao.

An Tuyết Nhi nghĩ đến hai tuần lễ hấn đều ti mi sẵn sóc cho nàng, nàng cảm thấy mình không nên hẹp hòi trách cứ hấn mới phải.

“Này... đừng như vậy!” Thanh âm mềm nhũn duyên dáng vang lên, nàng đứng dậy đi tới phía sau hấn.

Quân Thánh Thiên thoát nhìn vẫn là đứng yên bất động, nhưng kỳ thật, hấn đã bị thanh âm của nàng làm cho thân thể cứng ngắc, chỉ sợ không nhịn được mà xoay người lại đè lên người nàng.

Tiểu ma nữ này, không được, phải nhẫn nại!

Quân Thánh Thiên khó khăn nhắc nhở chính mình, bây giờ nhẫn nại mới có thể có được nhiều hạnh phúc, nhỏ không nhịn được sẽ loạn mưu lớn a!

An Tuyết Nhi đột nhiên nghẹn ngào từ phía sau lưng ôm lấy hấn.

“Về sau tất cả đều nghe theo anh được không, em sẽ không đề cập đến những điều kia nữa, anh đừng không để ý tới em có được hay không?” Nàng mang theo tiếng khóc lấy lòng hấn. Nàng không thích như vậy, nàng đã rất để ý hấn, nếu như hấn không để ý tới nàng, nàng sẽ phi thường khổ sở.

“Thiên, sau này tất cả đều nghe theo anh được không, em sẽ không nhắc đến những cái trình tự kia nữa, anh đừng không để ý em được không?” Nàng mang theo tiếng khóc lấy lòng hấn. Nàng không thích hấn như vậy, nàng hội để ý hấn, nếu như hấn không để ý tới nàng, nàng sẽ vô cùng khổ sở.

Quân Thánh Thiên đã đạt được mục đích, lập tức xoay người ôm lấy người khiến hấn đau lòng không dứt.

Trời ạ! Tiểu Tuyết Nhi của hấn thế nhưng lại khóc.

“Tuyết Nhi, đừng khóc, đừng khóc! Anh vĩnh viễn sẽ không không để ý tới em. Anh thật đáng chết, đều là lỗi của anh.” Hấn ôm lấy nàng thật chặt, bàn tay ôn nhu vuốt ve phần lưng của nàng.

Vừa được người yêu trấn an, An Tuyết Nhi ngược lại lên tiếng khóc lớn hơn, ở sâu trong bộ ngực của hấn mà phát tiết tất cả khủng hoảng cùng bất an.

Quân Thánh Thiên chỉ có thể đau lòng nhìn nàng khóc thống khoái.

“Anh thật là, làm em sợ muốn chết.”

“Thật xin lỗi.! Anh cũng chỉ vì quá quan tâm em mà thôi.”

“Anh.. sẽ không... không để ý em chứ?” Nàng muốn lấy sự cam đoan của hấn.

“Anh sẽ không bao giờ không để ý tới em, đừng khóc nữa, nhìn xem khuôn mặt nhỏ nhắn anh thích nhất giờ thành bộ dạng gì rồi.” Hấn yêu thương lau đi vệt nước mắt trên mặt nàng.

“Ừ! Em đi phòng hóa trang một lát.” Nghĩ đến mình bây giờ bộ dạng thật xấu xí muốn chết, vì vậy nàng muốn nhanh một chút đi phòng rửa tay sửa sang lại dung nhan a.

“Ừ! Anh ở chỗ này đợi em.” Ở trong mắt hấn, Tuyết Nhi khóc đến đỏ mắt, mũi hồng bộ dạng tiều tụy đáng yêu thật khiến hấn đau lòng.

Sau khi An Tuyết Nhi rời đi, Quân Thánh Thiên liền lộ ra một nụ cười.

Haha! Tiểu Tuyết Nhi rất nhanh sẽ hoàn toàn thuộc về hấn.

Ý của hấn là muốn An Tuyết Nhi tự mình hủy bỏ ước định của bọn hấn, vô ý lại đem nàng khóc, người yêu ngay ở bên cạnh mà không thể sờ, không thể đụng vào, đối với một thiếu niên đang ở thời điểm huyết khí hưng thịnh, thật là một đại hành hạ.

Hiện tại khá tốt, hấn có thể tận tình hưởng dụng.

hấn mỉm cười nhìn ra ngoài cửa sổ đối diện. Tiểu hồng mao sắp gặp nguy hiểm rồi nha.!

“Tuyết Nhi, cậu cùng với Quân Thánh Thiên tiến triển cũng không tệ lắm phải không?” Từ Tiểu Linh quan tâm hỏi thăm An Tuyết Nhi, nhưng kỳ thật nhìn bạn tốt mỗi ngày đều cười đến híp mắt, cũng biết nhất định Quân Thánh Thiên rất thương nàng.

“Ừ! Anh ấy đối với tớ tốt lắm.” Vừa nói vừa cười, An Tuyết Nhi lại lộ ra nụ cười ngơ ngác.

“Ai nha! Thật không chịu nổi cậu, cười đến bộ dạng gì kia, thật cố ý làm cho người ta ghen tị mà.”

“Tiểu Linh, cậu cũng mau kiếm bạn trai đi! Như vậy chúng ta cũng có thể trao đổi kinh nghiệm rồi.” Nàng khờ dại đề nghị Từ Tiểu Linh.

“Nghe cậu nói dễ lắm đấy! Bất quá hiện tại tớ không muốn kiểm, xem bộ dạng ngu ngu của cậu khi đang yêu khiến tớ cũng phải sợ hãi.” Từ Tiểu Linh vừa nói vừa run rẩy, ra vẻ nàng rất sợ hãi.

“Yêu vốn chính là ngây ngốc mà! Không biến thành ngốc nghếch không giống như nói yêu thương a.” Nàng nghiêm mặt nói ra tâm đắc của nàng.

“Dạ! Chuyên gia tình yêu, cẩn thận cậu bị ăn lúc nào không biết a.”

“Thiên rất tôn trọng tớ.”

“Thiên? Mẹ của ta! Không nghĩ cậu cũng nói ra miệng được.” Nàng bắt đầu hoài nghi, có phải khi yêu sẽ làm cho người ta biến thành da mặt dày.

“Cậu đừng giễu cợt tớ nữa! Chờ tới khi cậu thích nam sinh nào đó, cũng sẽ giống tớ thôi.”

“Phải không? Cùng một dạng đàn giống cậu sao?” Từ Tiểu Linh nhạo báng nói.

“Từ Tiểu Linh!” An Tuyết Nhi nổi giận hét lên.

“Được rồi, được rồi! Người đang yêu là vĩ đại nhất, tớ hai trăm phần trăm ủng hộ cậu! Bảo tiêu của cậu tới rồi đó, mau lộ ra khuôn mặt tươi cười đi, chớ hại tớ bị đuổi giết a!”

An Tuyết Nhi nhìn về phía hành lang, quả nhiên là Quân Thánh Thiên đã tới đợi nàng.

“Được rồi! Vậy tớ đi trước đây!” An Tuyết Nhi lộ ra khuôn mặt tươi cười, nho nhỏ hai má lúm đồng tiền hiện ở trên mặt, làm cho người khác nhìn thấy tâm cũng mềm nhũn. Nàng vội vã cầm cặp sách đi tới cửa.

“Hắc! Chơi vui về nhà, nhớ mang...”

Không để Từ Tiểu Linh nói hết câu, An Tuyết Nhi lập tức xoay người lại, đỏ mặt nhìn chăm chăm bạn tốt.

Từ Tiểu Linh về mặt vô tội giơ hai tay lên đầu hàng, để cho An Tuyết Nhi vừa xấu hổ không thể làm gì khác hơn là bước nhanh hướng Quân Thánh Thiên chạy tới.

Nhìn hai người ngọt ngào dặt tay nhau rồi đi, Từ Tiểu Linh cũng thay bạn tốt cảm thấy vui vẻ, đến khi nào thì nam nhân của nàng mới xuất hiện đây?

Ai nha! Nghĩ một chút, yêu vào phiên toái chết được, nàng vẫn tiếp tục làm “Độc thân quý tộc” của nàng đi thôi!

Quân Thánh Thiên cùng An Tuyết Nhi tay trong tay đi tới vườn hoa trong trường học, tới một ô yên tĩnh không người.

Cũng chỉ có giống như bọn họ như vậy tình yêu cuồng nhiệt, mới có hăng hái đi dạo vườn hoa trong trường đi!

“Tuyết Nhi, buổi tối thứ sáu này có thể ra ngoài được không?”

“Có thể a! Anh có kế hoạch gì sao?” Sau khi bắt đầu hẹn hò, Quân Thánh Thiên mang nàng đi tới rất nhiều địa phương, cũng tặng cho nàng rất nhiều búp bê con rối mà nàng thích. Hần phong độ rất nhẹ nhàng lại thành thực, tuyệt không giống với những tiểu tử mười tám tuổi khác.

“Chúng ta trước đi ăn bữa tối, sau đó đi dạo công ty bách hóa, cuối cùng đi xem phim khuya a!” Hần muốn mua ít đồ hấp dẫn cho nàng đỡ bộ dạng con nít đi, nếu không nhìn mặt nàng nhiều lúc làm cho hắn có cảm giác giết hại mầm non quá.

“Được a! Nhưng là như vậy sẽ về nhà rất khuya a!” An Tuyết Nhi rất mong đợi, nhưng mà nàng cũng ít khi về nhà muộn a.

“Ừ! Hay là em nói trước với cha mẹ một tiếng?”

“Ừm.” An Tuyết Nhi biết cha mẹ sẽ đồng ý, bọn họ luôn rất cởi mở, luôn là đề nghị chứ không bao giờ ra lệnh.

“Kia thứ sáu, bảy giờ tối anh đến nhà đón em, được không?”

“Ừm.” An Tuyết Nhi gật đầu, hiện tại hắn thật sự là ông trời của nàng.

Quân Thánh Thiên rất thỏa mãn với việc An Tuyết Nhi lệ thuộc vào hắn, này làm cho một bộ phận nào đó của đại nam nhân hắn, đối với nàng ôn thuận động lòng người, như muốn hóp, nuốt vào.

Hắn đột nhiên đem nàng áp tịt vào thân cây to, lấy tay vuốt ve cổ bóng loáng của nàng, tà ác mê người

“Thiên...”

Cảm giác bầu không khí có chút biến hóa, An Tuyết Nhi nhạy cảm biết Quân Thánh Thiên muốn hôn nàng, mặc dù bị hân hôn qua rất nhiều lần, nhưng mà nàng vẫn còn cảm thấy xấu hổ. Hơn nữa, hân lại ở nơi công cộng đột nhiên muốn hôn nàng, mặc dù ở địa phương này không có người, nhưng cũng không ai biết, tùy thời có người có thể xông vào nhìn thấy bọn họ.

“Tuyết Nhi, em thích anh sao?” Quân Thánh Thiên một tay vuốt ve An Tuyết Nhi, một tay chậm rãi chạm vào thân thể mềm mại của nàng.

“Sao anh lại hỏi em chuyện này, đáng lẽ anh phải là người biết chứ!” Nàng ngượng ngùng trả lời, nàng cúi đầu tránh ánh mắt như lửa nóng của hân, nhưng mà hân lại giữ cổ tay nàng không có nàng di động.

“Anh muốn nghe em nói.” Quân Thánh Thiên đưa ngón tay cái lên chạm vào môi của nàng, từ từ ma sát, tràn đầy ý vị trêu đùa.

“Em...”

“Nói a!” Hân thúc giục nàng, đầu cũng là càng ngày càng cúi sát xuống gương mặt nàng.

“Em thích anh.” An Tuyết Nhi giống như bị thôi miên, ánh mắt tỏa sáng, hai má ửng đỏ, bộ dáng giống như đang van nài Quân Thánh Thiên hôn mình.

Mà Quân Thánh Thiên dĩ nhiên vô điều kiện đón nhận nàng không tự chủ hấp dẫn.

“Anh cũng thích em.” Nói xong, hân nhanh chóng hôn lên cánh môi đang hé mở mê người, đầu lưỡi quấn lên cái lưỡi đình hương của nàng, không kịp đợi mà muốn cùng nàng quấn quít ở cùng một chỗ.

An Tuyết Nhi chậm chạp hôn trả lại hân, mặc dù còn không có cái gì là kỹ xảo nhưng mà nàng cũng đã bị Quân Thánh Thiên huấn luyện biết bao lần mà hưởng ứng. Hai cánh tay thon dài của nàng choàng lên bờ vai của hân, như muốn tìm kiếm lượng lượng chồng đỡ nàng chịu đựng hân kích cuồng.

Quân Thánh Thiên cuồng dã quấn quít đầu lưỡi của nàng, hai tay cũng không yên phận mà sờ lên thân thể mềm mại, nâng lên bộ ngực của nàng khẽ dùng lực vuốt ve, ngón cái cùng ngón trỏ tà ác miết hai đầu vú.

“A...” An Tuyết Nhi muốn quay đầu tránh né động tác hôn kịch liệt của hân, mà Quân Thánh Thiên chẳng qua là hơi buông ra liếm cánh môi của nàng.

Hân như gặp ma mà vội vàng vuốt ve khiến thân thể nàng run rẩy, ngón tay đi xuống, sờ sờ eo nhỏ nhắn, mềm mại, lại tới bắt đùi, sau đó dần xuống phía dưới, luồn vào trong váy của nàng, cánh một lớp vải vóc bao bọc lại hạ thể của nàng, sau đó dùng sức một chút, để cho nơi thần bí mang ái dịch kìm chế không được mà chậm rãi chảy ra, thấm ướt quần lót của nàng.

“A... Thiên! Không muốn.....” An Tuyết Nhi sợ bị người khác nhìn thấy.

Quân Thánh Thiên lý trí đã sớm cuồng loạn mà không khống chế được, hân nắm lấy hai vú tròn đầy đặn, cúi đầu cách lớp áo mà hôn lên, sau đó hân còn không thỏa mãn mà cắn lên hai đầu vú.

“ừ...a...” tay nhỏ bé của nàng luồn qua gáy của hân, bắt được đầu của hân không biết là muốn đẩy ra hay là kéo vào bộ ngực mềm mại của nàng, cánh môi sưng đỏ hé rồi lại khép vào, phát ra âm thanh rên rỉ đứt quãng.

Dục vọng của Quân Thánh Thiên bị thanh âm nức nở kia kích thích lại tăng lên, ngón tay trơn trượt xuyên qua quần lót của nàng, thuận lợi đâm vào hoa huyệt dầm dề ướt át.

“Không...” An Tuyết Nhi hoảng hốt kêu lên, muốn kẹp chặt hai chân lại, nhưng lại bị Quân Thánh Thiên dùng chân tách ra.

Đầu hân dúi đi dúi gò bông tròn trịa, dọc theo cổ đến lỗ tai của nàng, một đường lưu lại rất nhiều dấu hôn ướt át, mỗi lần hôn nhẹ cũng làm cho nàng toàn thân run rẩy, tứ chi vô lực.

Ma ngón tay của hân bắt đầu ở trong mật đạo trừu tượng không ngừng co rút, một lần lại một lần dùng lực đi vào, chỗ đó chất dịch trơn trượt không ngừng chảy ra.

Quân Thánh Thiên không kiên nhẫn mà gạt quần lót nàng sang một bên, gia tăng lần ngón tay đi vào

“Thiên, dừng lại a! Em không chịu nổi nữa.” Nàng mềm yếu phát ra âm thanh nhỏ nhỏ kháng nghị, cảm giác con đường u tối của mình đã bắt đầu co rút lại.

“Như vậy đã không chịu được sao? Nhịn xuống một chút, anh muốn cho em thấy cái tốt hơn.” Quân Thánh Thiên đột nhiên ngồi xổm xuống, nhấc váy nàng lên chui vào bên trong, váy của nàng vì vậy mà phồng lên.

Hân đem một chân Tuyết Nhi nhấc lên cao, gác lên trên vai hân, sao đó lấy váy bao đầu hân lại, không một chút kiêng kỵ đối với nàng triển khai một lần hành hạ ngọt ngào.

“A...” An Tuyết Nhi kinh hoàng, khi hân hôn lên cánh hoa nơi tư mật không nhìn được mà hô lên. Hân tại sao có thể hôn nơi địa phương xấu hổ ấy chứ!

Một tay cố định thân thể mềm mại của nàng, một tay tách cánh hoa ướt át, đầu lưỡi hân hơi dùng lực không ngừng ở nơi miệng u huyết mỹ miều trêu đùa, liếm láp, ngay cả miệng hân cũng ướt dính đang chảy ra không ngừng.

Chỗ kín nhạy cảm cứ như vậy bị môi tà ác của hắn đùa giỡn khiến cho nó kịch liệt run rẩy, thân thể của nàng cũng vì vậy mà vô lực tụt xuống, điều này làm cho chỗ kín của nàng càng đến gần hắn.

“A...” Nàng muốn ngất. (TY: Hohơ.. đoạn này huk biết sao ta pùn cười ^_^)

Ngón tay thuần thực đầy ma lực, không ngừng liếm láp, xoa hắn nơi phái nữ trơn trượt, hắn cần thân vuốt ve cả giải đất tam giác thần bí.

Sinh lý cộng thêm tâm lý kích thích, làm cho An Tuyết Nhi rất nhanh đạt tới cao trào.

Quân Thánh Thiên để cho cao trào qua đi, thân thể nàng cũng chậm rãi tụt xuống, cùng hắn mặt đối mặt ngồi trên thảm cỏ, hai tay ôn nhu lại khí phách của hắn đem nàng ôm vào trong ngực, lại khẽ vuốt ve lưng của nàng.

Tiểu Tuyết Nhi của hắn chắc mệt muốn chết rồi

Hắn lộ ra nụ cười có chút khổ sở. Thương hại tiểu đệ đệ của hắn đang không được thỏa mãn mà đau đớn, hắn nhất định phải nhanh lên một chút đem Tuyết Nhi chiếm thành của mình, nếu không sẽ chết mất.

“Thiên...”

“Ừ!”

“Quần lót của em lại bị anh xé rách nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Kích Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

“Tiểu Linh, cậu có khỏe không?” An Tuyết Nhi nhìn hảo hữu đứng bên cạnh cửa sổ ngăn người, theo tầm mắt của nàng nhìn lại, chỉ thấy một đám nữ sinh đang vây quanh một nam sinh cao lớn, khỏe mạnh.

“Tiểu Linh.” Bạn tốt vẫn không có phản ứng, An Tuyết Nhi dứt khoát đem mặt mình chuyển qua trước mắt nàng.

“A! Tuyết Nhi, cậu làm gì vậy? Làm tớ giật cả mình!” Thấy An Tuyết Nhi đột nhiên cười xuất hiện, Từ Tiểu Linh có cảm giác như bị ai nắm thóp vậy.

“Tớ kêu cậu mấy lần, cậu cũng không có phản ứng! Cậu đang nhìn gì thế?”

“Tuyết Nhi, cậu thấy nữ sinh đeo ruy băng màu đỏ thế nào?” Từ Tiểu Linh tiếp tục nhìn mấy người đó hỏi Tuyết Nhi.

“Cô ấy rất đẹp a!” An Tuyết Nhi không chút nghĩ ngợi mà khen người năm ngoái cùng tranh đoạt địa vị hoa khôi của trường với nàng – Phương Vô Mỹ

“Ừm, lớn lên cũng không tệ...”

An Tuyết Nhi cảm thấy là lạ, Tiểu Linh chưa bao giờ để ý đến bề ngoài của người khác.

Không thể nào! Chẳng lẽ nam sinh mà Tiểu Linh theo đuổi, lại coi trọng hoa khôi Phương Vô Mỹ của năm ba lớp năm sao?

“Bất quá xinh đẹp nhưng lại rất tục khí, còn có nàng không thích hợp với màu đỏ.”

Ở thời điểm An Tuyết Nhi còn đang nghi vấn, lại bị Từ Tiểu Linh lên tiếng phê bình làm đánh vỡ.

“Tiểu Linh, làm sao cậu lại đột nhiên chú ý tới cô ấy vậy?”

“Cậu có biết nam sinh đứng ở chính giữa kia không?” Nàng đưa ra ngón tay ngọc thon dài, chỉ hướng đoàn nữ sinh đang vây quanh nam sinh ấy.

An Tuyết Nhi lúc này mới nhìn ra

“Đi? Đó không phải là hội trưởng hội học sinh Bạch Mộ Hiên hay sao?” Nàng nhận ra là vì ở trong trường học, người được mệnh danh là tư vấn hữu lễ, tuần tú phi phạm, là hội trưởng hội học sinh. Bạch Mộ Hiên phá kỷ lục, từ năm nhất đến năm ba đã giữ chức hội trưởng hội học sinh, cùng lớp với Quân Thánh Thiên, đều là học sinh năm ba lớp một.

“Hắn với cô ta không xứng.” Từ Tiểu Linh bĩu môi, nhỏ giọng lên tiếng.

“Ai cũng ai không xứng vậy?” An Tuyết Nhi không hiểu, Tiểu Linh hôm nay thật kỳ quái!

“Tớ nói chính là Phurong Vô Mỹ và Bạch Mộ Hiên, bọn họ một chút cũng không xứng đôi!” Từ Tiểu Linh có chút nổi giận, một chút cũng không có phát hiện ra giọng nói mình tràn đầy mùi vị chanh, rất chua, rất chua.

“Bọn họ là một đôi sao?” Kỳ quái, nàng thế nào lại không biết chuyện này a!

“Có trời mới biết được!” Từ Tiểu Linh buồn bực dúi đi ánh mắt.

“Tuyết Nhi, buổi tối có rảnh không? Đi hát Karaoke với tớ đi!”

“Tối nay? Nhưng mà tớ đã hẹn với Thiên rồi!” An Tuyết Nhi mang theo áy náy, nhú mày.

“Ai nha! Ta thật đáng thương a, đại mỹ nhân độc nhất vô nhị ta đây thế nhưng không có ai làm bạn.” Từ Tiểu Linh bộ dáng vụng về hết sức đáng yêu, nàng không có để ý tới ở phía dưới có ánh mắt ai đó đang phóng tới nàng.

“Tiểu Linh, cậu đừng như vậy! Nếu không cậu đi cùng với bọn tớ luôn đi, được không?” Nàng gấp gấp nghĩ muốn lay động cảm xúc của bạn tốt.

“Được rồi, được rồi, tớ nhưng là không muốn làm kỳ đà cản mũi, để cho hai người đi chơi vui vẻ! Mà buổi trưa đi ăn cơm cùng với tớ đi!”

Bữa trưa của Quân Thánh Thiên cũng do An Tuyết Nhi chuẩn bị, theo lời mẹ, nàng phải sớm lo lắng chuyện ăn uống của hắn, bồi bổ cho hắn thêm cường tráng khỏe mạnh. Trượng phu khỏe mạnh chính là niềm hạnh phúc lớn nhất của người vợ, đây là lời lẽ chí lý của An phu nhân.

“Được a! Vậy cậu đi theo tớ đem cơm cho Thiên trước đã!” An Tuyết Nhi nhưng là không lờ để người yêu bởi vì nàng mà đói bụng.

“Không thành vấn đề!”

Buổi trưa vừa đến, An Tuyết Nhi liền xách theo cặp lồng được thiện theo thực đơn mà mẹ tỉ mỉ thiết kế, sau đó lại được Lâm tẩu tỉ mỉ truyền thụ, cùng Từ Tiểu Linh đi tới cửa năm ba lớp một.

Hai đại mỹ nhân năm hai nổi danh cùng nhau đi tới, làm cho rất nhiều bạn học đề nhô đầu muốn nhìn.

An Tuyết Nhi dọc đường một bộ dáng không hiểu cự tuyệt biểu cảm của không ít nam sinh, mà điểm lệ Từ Tiểu Linh hai tay dúi vào túi quần, mắt nhìn thẳng về phía trước, không để ý đến những nam sinh ở sau tâm vỡ tan tành.

Rốt cuộc cũng đến nơi, An Tuyết Nhi ưu nhã lễ độ nhờ người gọi Quân Thánh Thiên ra, mà Từ Tiểu Linh giống như tránh ôn dịch, đứng ở góc tường phía xa.

“Tuyết Nhi, sao em lại tới đây?” Quân Thánh Thiên có chút kinh ngạc. Đây là lần đầu tiên An Tuyết Nhi chủ động đến tìm hắn.

“Em đem bữa trưa tới cho anh, trưa nay em muốn đi ăn cùng với Tiểu Linh nên không thể ăn cùng anh được. Thật ngại quá!” An Tuyết Nhi giờ lên hộp đồ ăn tinh sảo, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy áy náy nhìn Quân Thánh Thiên.

“A? Từ Tiểu Linh có chuyện gì sao?” Mây rậm nhếch lên, nhìn Tiểu Linh ở góc xa kia hỏi.

“Tiểu Linh giống như tâm tình không tốt lắm! Có thể gần đây em không có quan tâm nàng, em muốn ở cùng nàng nhiều nhiều mới đúng.” Nàng thiện lương, lại tự giác mình đối bạn tốt có vẻ như rất thua thiệt với nàng ấy. Quân Thánh Thiên chợt quay đầu hướng phòng học hô to, “Uy! Bạch Mộ Hiên, có khách tới đó!”

Tuy mới chuyển đến chưa được một học kỳ, nhưng mà Quân Thánh Thiên cùng với Bạch Mộ Hiên đều là hai nam sinh xuất sắc, liền kết thành bạn tốt.

Bên trong phòng học, Bạch Mộ Hiên nghe tiếng hô của Quân Thánh Thiên, liền sau đó thông dong bước ra.

“Có người tìm tớ sao?”

“Xem đóa hoa ở vách tường kia đi!” Quân Thánh Thiên hướng Từ Tiểu Linh bưng bình chếp miệng.

Bạch Mộ Hiên vừa nhìn thấy là Từ Tiểu Linh liền nhanh chóng hướng nàng đi tới, ai biết Từ Tiểu Linh lại giống như thấy quỷ, nhấc chân bỏ chạy, Bạch Mộ Hiên cười cười, ngay sau đó bước lớn đuổi theo.

Cho đến khi thân ảnh của bọn họ biến mất ở cửa thang lầu, An Tuyết Nhi mới quay đầu nhìn về phía Quân Thánh Thiên đang vẻ mặt như ý.

“Chuyện gì vậy, bọn họ quen nhau sao?”

“A.. Chúng ta vừa ăn trưa vừa nói chuyện đi!”

“Nguyên lai là như vậy, khó trách Từ Tiểu Linh hôm nay nhìn đến bọn họ lại ngẩn người.” An Tuyết Nhi bộ dạng từ trong màn sương, bừng tỉnh hiểu ra.

“Đừng để ý tới bọn họ, em chỉ cần chú ý đến anh là tốt rồi.” Quân Thánh Thiên bá đạo muốn đoạt lấy nàng hết thấy.

“A! Ham muốn giữ lấy của anh cũng quá mạnh đi! Tiểu Linh nói cho em biết, nam sinh chòm sao bọ cạp đều có ham muốn giữ lấy rất mãnh liệt, xem ra quả thật không sai.”

Từ Tiểu Linh kia thật đúng là lo thiên hạ không đại loạn a, xem ra hẳn nhất định phải thúc giục Bạch Mộ Hiến thêm chút sức lực, đưa cái nữ nhân khó ưa ấy thu vào tay, không lại làm Tiểu Tuyết Nhi của hắn ô nhiễm quá sâu.

“Anh thích em, cho nên sẽ nghĩ muốn chiếm đoạt hết thời giờ của em. Nếu như anh không thích em, anh ngay cả em là nam hay nữ cũng lười muốn xem rõ ràng.”

“A?”

“Chờ em lớn lên một chút nữa sẽ hiểu.”

“Người ta với anh là cùng tuổi nha!” An Tuyết Nhi bất mãn phát ra âm thanh nhỏ nhỏ kháng nghị. Tại sao tất cả mọi người đều đem nàng làm thành Baby a?

“Haha, em bề ngoài mười tám tuổi, vóc dáng hai mươi tuổi, nhưng tâm trí cũng chỉ có chín tuổi, còn nhỏ hơn em trai em một tuổi. Haha!” Quân Thánh Thiên nhạo báng.

“Quân Thánh Thiên! Em không thèm để ý tới anh nữa! Anh luôn khi dễ người ta thôi à.” Nàng giận dỗi cầm hộp đồ ăn bước đi.

“Tuyết Nhi bảo bối, anh như thế nào lại bắt nạt em chứ? Đánh là chuyện, mắng là yêu sao!” Quân Thánh Thiên nhanh chóng giữ hộp đồ ăn lại không để cho nàng đi.

“Anh buông tay ra!”

An Tuyết Nhi cùng Quân Thánh Thiên giằng co, đang ở một hồi lồi kéo thì bên trong có một xấp phong thư từ túi đựng hộp đồ ăn rơi ra.

“Đây là cái gì?” Quân Thánh Thiên nhíu mày, ngồi xổm xuống nhặt từng phong thư một lên. Hừ! Không hỏi cũng biết đây là thư tình. Thật là một đám tiểu tử không biết sống chết, lại dám đánh chủ ý với Tuyết Nhi của hắn.

“Thiên, không có gì đâu! Chỉ là thư thăm hỏi bình thường thôi mà.” Nàng đứng đấy giải thích, thật ra nàng chưa từng xem qua phong thư nào mình nhận được, về đến nhà đều là tiểu đệ của nàng giải quyết những phong thư kia.

“Phải không?” Quân Thánh Thiên rõ ràng không tin, mày cũng nhíu lại “Sẽ không phải là cái gì trọng yếu đấy chứ?”

“Đúng a! Chắc không có chuyện gì to tát đâu!” An Tuyết Nhi gạt đầu một cái.

“Vậy nếu em không ngại thì anh mở ra xem một chút nha? Anh rất tò mò muốn biết bọn họ hỏi em chuyện gì a!”

An Tuyết Nhi mặc dù có chút không ổn, nhưng mà Quân Thánh Thiên là bạn trai của nàng có thể chia sẻ cùng nàng hết thấy, cho nên không làm gì khác hơn là gạt đầu đáp ứng.

“Được rồi!”

Quân Thánh Thiên ngồi ở trên cỏ, tùy tiện lấy ra một phong thư

“Bạn học An Tuyết Nhi thân mến, bạn là ngôi sao rực rỡ nhất trong lòng ta, cũng là vàng trắng sáng ôn nhu nhất, càng thêm là ánh mặt trời chiếu sáng sinh mệnh ta. Nếu như không thấy người, ta giống như mất đi vì sao, ánh trăng, mặt trời, trải qua cuộc sống tối tăm bi thảm không có ánh mặt trời chiếu sáng.

Mặc dù người bây giờ đã có lựa chọn, nhưng ta vẫn sẽ cuồng dại chờ đợi người, cho đến khi người ngoài hành tinh tấn công địa cầu, cho đến khi vĩnh viễn sánh cùng trời đất, biển cạn đá mòn, ý chí ta cũng sẽ không bao giờ thay đổi. Một ngày nào đó, người sẽ phát hiện ra ta mới là người thích người nhất. Cho người một chút thời gian, mau mau quay về bên cạnh ta đi! Ta sẽ vĩnh viễn chờ người! Tình yêu của người – Vương Đại Minh.”

Quân Thánh Thiên càng đọc mặt càng đen, hẳn thật không chịu nổi nam nhân này một tên si mê vọng tưởng.

“Đây chính là hỏi thăm em sao?” Hắn giơ lên lá thư trong tay nhìn về phía nàng.

“Oa! Vương Đại Minh thật si tình đó nha! Nhưng là em đã có anh rồi, không thể nào thích hắn được. Em muốn nhờ anh của hắn khuyên hắn chết tâm a.” An Tuyết Nhi về mặt ảo não biến thành bộ dáng chứa cười, chấp tay trước ngực nói.

Hắn buồn cười nhìn nàng bộ dáng nghiêm chỉnh, tiện tay lại mở ra một phong thư nữa.

“Gửi Tuyết Nhi. Biết rõ rang ngươi đã mù quáng bị ác nhân lừa gạt, nhưng ta là còn yêu ngươi rất nhiều, ta biết ngươi nhất định là bất đắc dĩ, mới miễn cưỡng cùng hắn ở chung một chỗ. Mỗi khi nhìn thấy thân ảnh các ngươi đi qua, lòng của ta liền đau đớn vô cùng, giống như bị kim đâm vậy.”

Hắn đọc đến đây, không nhịn được mà cười to thành tiếng.

“Hắc! Người này thật biết cách ví von! Đau đến giống như bị đâm? Vậy cũng nói được, thật làm khó hắn, Haha!”

“Thiên.” Nàng có chút quần bách kểu tên hắn, hi vọng hắn không đọc tiếp.

Nhưng mà Quân Thánh Thiên làm sao có thể bỏ qua những phong thư làm cho hắn cười to như vậy chứ, chuyện cười ở bách khoa toàn thư còn kém xa.

“Ta là cứ thế yêu ngươi, mỗi ngày ba bữa cơm trước khi ăn, sau khi ăn xong, đều muốn nhìn ảnh của ngươi, nếu không nhìn, ăn sẽ không ngon, tiêu hóa cũng khó khăn. Mỗi đêm trước khi học bài ta cũng xem ảnh của ngươi nếu không giống như mất đi ánh đèn chiếu sáng để học bài.

Thượng Đế nói nữ nhân là từ một nhánh xương sườn của nam nhân làm thành, ta có cảm giác ngươi chính là xương sườn của ta. Tuyết Nhi, ngươi hãy làm xương sườn của ta đi! Nếu như ngươi không đáp ứng, vậy ta không bằng chết đi cho xong.

“Tan học ngươi nhớ đến gặp ta, nếu không phải tới công viên gặp ta, ta chờ ngươi! Chờ ta nghĩ đến chết như thế nào là đẹp nhất, không đau nhất thì sẽ dùng bỏ câu đưa tin thông báo cho ngươi. Yêu ngươi!”

“Anh ta... có nghĩ ra không nhỉ?” An Tuyết Nhi khuôn mặt tràn đầy thần sắc lo lắng.

“Em yên tâm đi! Hắn nói, hắn rất sợ đau đớn, sẽ không có dũng khí tự sát đâu!” Quân Thánh Thiên lãnh lạnh nói.

“Nhưng là....”

“Không nhưng là gì hết, hắn nếu thật như muốn chết, không phải hắn nói sẽ thông báo cho ngươi hay sao? Chờ nhận được bỏ câu đưa tin thì hãy lo lắng đi! Chớ ảnh hưởng đến việc ăn cơm của chúng ta, phải rồi, hôm nay chúng ta ăn gì?”

“Mẹ nói chúng ta hôm nay đi ra ngoài chơi nên không thể đi ngủ sớm được, cho nên đặc biệt chuẩn bị cho chúng ta...” An Tuyết Nhi giống như cô vợ nhỏ xoay người, bận rộn mở hộp đồ ăn chuẩn bị bữa trưa cho bọn họ. Vừa nói, miệng vừa lẩm bầm công hiệu của bữa trưa hôm nay. Quân Thánh Thiên xoay người, đem những phong thư kia ném vào thùng rác, sạch sẽ không một dấu vết. Sau đó hắn chấp tay sau ót, dựa lưng vào thân cây đại thụ, bộ dạng thích thú nhìn An Tuyết Nhi đang loay hoay.

Đột nhiên cảm thấy có cảm giác hạnh phúc, tràn đầy trái tim của hắn. A —— tiểu nữ nhân của hắn thật khả ái nha.

Sáu giờ năm mươi phút, Quân Thánh Thiên đã có mặt trước cửa An gia, hắn đi tới nhấn chuông, chỉ một lát sau, một nữ giữ giúp việc nhà ra mở cửa mời hắn đi vào bên trong.

Quân Thánh Thiên lễ phép đi đến phòng ăn cả An gia, hướng người An gia chào hỏi, nói chuyện một lát, rồi mới vào phòng khách chờ An Tuyết Nhi.

“Đình...đang...đình đang...” Tiếng chuông lớn vang từ phòng khách hào hoa.

An Tuyết Nhi từ trên lầu vội vã chạy xuống, chiếc quần phủ màu bạc theo từng cử động của nàng mà phiêu phù giữa không trung tạo thành những gợn sóng lớn, làm lộ ra bắp chân trắng nõn thon dài của nàng, làm cho Quân Thánh Thiên không kim lòng được mà nuốt từng ngụm nước bọt.

“Tuyết Nhi, em đẹp quá.” Hắn ưu nhã nâng tay nàng lên hôn xuống.

“Cám ơn anh!” An Tuyết Nhi ngượng ngùng trả lời, từ trong mắt hắn nhìn thấy sự tán thưởng.

“Chúng ta đi thôi!”

“Vâng”

“Ừ!”

Bọn họ trước hướng mọi người chào rồi mới đi ra cửa rồi đi.

Quân Thánh Thiên vội vã đưa nàng đến xe thể thao của hắn, lại thay nàng mở cửa xe, đợi nàng ngồi vào xong, hắn mới nhanh chóng đi tới bên kia ngồi vào ghế lái.

Vừa vào trong xe, hắn cũng không có lập tức khởi động, mà ngược lại đưa tay sang thay nàng thắt dây an toàn, xong rồi, bàn tay hắn dừng ở trên đùi nàng.

“Tuyết Nhi, em thật đẹp.” Hắn mê muội nhìn nàng, một tay vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của nàng, một tay chậm rãi cách một lớp vải quần vuốt

ve đầu gối cùng bắp đùi của nàng.

“Thiên, không phải chúng ta phải đi rồi sao?” An Tuyết Nhi có chút mê loạn ngẩng đầu nhìn gương mặt tuấn tú, cương nghị trước mắt.

“Ừ! Chờ một chút, trước để anh làm chút chuyện đã chứ.” Hấn tiến lại gần, đem nàng ôm vào trong ngực.

An Tuyết Nhi nghĩ hấn muốn hôn nàng, nàng cũng rất mong chờ điều đó, nàng nâng mặt lên, cái miệng nhỏ khẽ nhếch, mắt nhắm lại, bộ dạng rất mê người. Ai biết Quân Thánh Thiên không có ý định hôn nàng, ngược lại đem khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng áp sát vào bả vai hấn, rồi đưa tay lên tháo chiếc kẹp uốn tóc phía sau nàng.

“Tuyết Nhi, em quên tháo cái này ra này.” Hấn nén cười, lấy tay nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên.

“A!” Vừa nhìn thấy nó, nàng mắc cỡ hận không có lỗ nào dưới đất mà chui xuống, nàng thế nhưng lại phá hồng thòi khác đẹp đẽ ấy.

A! Để cho nàng chết đi! Nàng nhanh chóng đem mặt vùi vào lồng ngực của Quân Thánh Thiên, không muốn nhìn thấy ánh mắt tràn ngập ý cười của hấn.

Thì ra hôm nay vì phối hợp với bộ đồ thấp ngực, nên nàng nghe theo mẹ đem một đầu tóc dài đen nhánh biến thành tóc uốn, một bộ dạng quyến rũ, thành thực. Nhưng khi nàng vừa nghe là Quân Thánh Thiên tới, liền hốt hoảng gỡ xuống, không nghĩ tới, lại vộ vàng bỏ quên mất một chiếc.

“Được rồi, Tuyết Nhi, đừng ngượng ngùng nữa, chỉ có anh thấy thôi mà!” Quân Thánh Thiên bắt đầu hoài nghi Đinh Mị cùng An Thắng Võ vừa mới lộ nụ cười mờ ám.

Hấn đem chiếc kẹp cuốn vút về ghé sau, lần nữa đưa tay lên nâng khuôn mặt đỏ ửng của nàng.

“Người ta mất mặt mà!” An Tuyết Nhi đánh nhẹ một cái vào lồng ngực của hấn, nàng mới có cảm giác mình rất đẹp, rất có khí chất. Kết quả lại thành thế này a...

“Sẽ không! Đây mới là điều anh thích nhất, em tối nay làm anh thật muốn bắt cóc em về nhà.” Hấn yêu thương dùng chop mũi cọ vào mũi của nàng.

“Có thật không?” Nàng vui vẻ lấy tay ôm chặt eo Quân Thánh Thiên

“Dĩ nhiên rồi, anh khát nước, Tuyết Nhi.” Hai tay hấn ở trên lưng nàng bắt đầu di động.

“Vậy phải làm sao bây giờ?” An Tuyết Nhi chớp chớp đôi mắt to tròn.

“Anh cần em làm dịu a.” Nói xong, hấn chính xác môi hấn hôn lên miệng nhỏ nhắn hồng điểm kia. Lúc này, đây mới là chuyện hấn muốn làm thật lâu trong buổi tối hôm nay.

Đầu lưỡi trơn trượt vùi vàng cùng chiếc lưỡi đinh hương quấn quít, kịch liệt thương thức mật ngọt của nàng. Hấn dùng lực đem thân thể hoàn mỹ áp sát vào lồng ngực của mình, cảm nhận bộ phận đầy đặn của nàng đang ma sát lồng ngực hấn, cảm giác thật tốt. Nụ hôn của hấn càng ngày càng cuồng dã, đầu lưỡi cũng hôn khắp mọi góc ngách bên trong miệng hường thụ hơi thở thơm tho của nàng.

An Tuyết Nhi thở hồng hộc mặc hấn hôn, nụ hôn của hấn như một loại ma pháp nguy hiểm, khiến nàng không kìm lòng được mà run rẩy, nàng muốn nhiều hơn nữa, đầu vú nhạy cảm của nàng đã bắt đầu đau đớn, cứng rắn nhô ra, theo phản lực hấn đang dùng sức vuốt ve, đôi gò bồng cũng tăng lên ma sát lồng ngực của hấn.

“A.. Thiên.....” Nàng không nhịn được mà yếu kiêu lên tiếng.

Quân Thánh Thiên bị thanh âm của nàng làm hấn tỉnh táo lại, cũng ngừng mà tựa vào bả vai mảnh khảnh của nàng, nếu không hấn sẽ không dừng tay được, sợ rằng sẽ khắc chế không được mà ngay tại trong xe muốn nàng.

An Tuyết Nhi nhìn khuôn mặt đầy ý vị phức tạp của hấn, nàng không biết tại sao hấn lại dừng lại. Nàng.. rất thích được hấn hôn a!

“Chúng ta đi thôi!” Hấn buông nàng ra, khởi động xe, lập tức xe thể thao tựa như viên đạn biến mất trong bóng đêm.

“Ai nha! Như thế nào lại dừng a?” Thanh âm tiếc hận từ trên ban công truyền đến.

Hai thân ảnh một lớn một nhỏ, nằm ở trên ban công, cầm ống nhòm, không vui mà phát tiếng thở dài.

“Chúng ta đi thôi! Chớ để cha phát hiện.” Đinh Mị cảnh giác nhìn bốn phía.

“Mẹ, Quân đại ca giống như rất gấp gáp a! Mẹ không sợ tiểu muội bị ăn sao?”

“Bọn họ mà làm như thế thật, ta còn có thể dạy Tuyết Nhi mấy chiêu ngư phụ a!”

“Thuật ngư phụ?” An Thắng Võ nhếch mày

“Đúng vậy! Như vậy Tuyết Nhi mới có thể đem Quân Thánh Thiên ăn gát gạo a.” Đinh Mị nghiêng răng nghiêng lợi, vừa nói vừa chà xát hai tay.

“Tựa như mẹ đối với cha sao?” Vừa lúc nhìn thấy thân ảnh của phụ thân ở phía sau, An Thắng Võ xấu xa mở miệng hỏi mẹ hắn.

“Không sai, không sai, người xem cha người đó, không phải đối với ta nói gì nghe vậy sao? Ta lúc đầu...” Đang muốn nói tới chuyện năm đó, thì nàng nghe thấy thanh âm của trượng phu mình từ phía sau, lập tức vung về lặng tiếng.

“Mị nhi, em cùng tiểu Vũ ở chỗ này làm cái gì? Bữa tối còn chưa có ăn xong đâu đấy!” An Học Hiền mang theo vẻ mặt dung túng đi về phía họ.

“Con với mẹ đang nghiên cứu một chút về các ngôi sao.” An Thắng Võ đầu óc linh động, rất nhanh liền nói ra một cái cớ.

“Phải không? Vậy hai người nghiên cứu ra cái gì?”

“Trước mắt còn chưa có kết quả, cha, con xuống lầu ăn cơm trước đây.” An Thắng Võ giáo hoạt, ba mươi sáu kế tẩu vi thượng sách, lập tức chạy trốn.

“Mị nhi, em lại nháo nữa rồi!” An Học Hiền đi tới ban công, ôm lấy chiếc eo thon nhỏ của kiều thể.

“Người ta đâu có!” Đinh Mị đem tay vòng qua gáy chồng mình, nâng khuôn mặt diễm lệ lên làm nũng.

“Thật không có?” Nụ hôn của hắn nhẹ nhàng rơi vào trên mặt thể từ, ôm nhu hôn trán của nàng, mũi nàng, gương mặt, cằm của nàng, chính là tránh ra cánh môi đang khẽ nhếch chờ hắn.

“Thật mà! Người ta chẳng qua là quan tâm Tuyết Nhi, anh đừng giận nữa, nhanh lên a!” Nàng chu miệng lên ý bảo trượng phu hôn nàng.

“Haha...” Thấy kiều thể bộ dáng nóng lòng, hắn cảm giác, ngữ thể thuật của hắn mới là cao a!

An Học Hiền đột nhiên cười không nói, bởi vì kiều thể của hắn gấp gấp chờ không được mà kéo đầu hắn thấp xuống, lửa nóng hôn lên môi hắn.

Cuối thu bắt đầu vào mùa đông, ban đêm, nhưng bọn họ lại tuyệt không cảm giác lạnh lẽo mà ở ban công âu yếm, vừa vặn một đôi làm người ta đỏ mặt loạn nhịp tim.

“A..... ừm...” Trong giấc mộng, An Tuyết Nhi hơi nhíu chân mày, không ngừng phát ra âm thanh rên rỉ yêu kiều, hai tay nàng nắm chặt sang đan, ngón chân cũng cong queo, tựa như không chịu nổi cái gì đó.

“Không cần.....” Nàng không tự chủ mà cong lên thân thể, khuôn mặt nhỏ nhắn bắt đầu toát ra mồ hôi, không ngừng run rẩy.

Rất hiện nhiên, nàng đang là nàng đang trong mộng, ở đó, một nam tử xa lạ, kịch liệt cùng nàng triền miên một lần lại một lần, tựa như cùng một dạng với giấc mơ trước đây.

“A!” nàng đột ngột thét lên tiếng chói tai, sau đó cả người giống như hóa thành một làn nước, xụi lơ ở trên giường, nhưng không qua bao lâu, nàng lại bắt đầu rên rỉ.

“A.... Không được....”

Trong mộng, một nam nhân ngồi chồm hổm ở trên giường, một tay cường tráng, cơ bắp, có lực từ phía sau ôm bộ ngực của nàng, phía dưới một cái tay khác lại lướt qua bắp đùi của nàng xoa nắn nơi hai người bọn họ giao hợp.

An Tuyết Nhi đưa lưng về phía sau, mộng nhỏ cơ hồ là vô lực ngồi ở trên đùi hắn, thân thể không ngừng theo hắn nhấp nhô lên xuống đung đưa.

Hai tay nàng nắm thật chặt tay đang để dưới ngực nàng của hắn, lại cảm giác ai dịch đang từ từ chảy xuống, thấm ướt bộ vị và bắp đùi của hắn.

Hắn như thể dùng lực, giống như đã quá lâu rồi không có phát tiết, không thể chờ đợi mà cưỡng bách nàng cùng hắn hoan ái.

An Tuyết Nhi mê loạn mà cảm thụ hắn ở trong cơ thể nàng nhanh chóng ra vào, mỗi một lần rút ra rồi lại đâm vào, cũng mang đến cho nàng cảm giác tê dại. Hạ thân nam tử tựa hồ vẫn chưa lên được đỉnh, không hề kiên đỉnh vô tình ở giữa khe mộng nàng ra vào, vào ra, hoàn toàn hưởng thụ hoa kính ẩm áp đang co rút mang đến cho hắn khoái cảm mất hồn.

Không ngừng chạy nước rút để cho nàng toàn thân đạt khoái cảm tới tột cùng, cũng nhanh chóng đưa mê mị.

“Tôi....tôi không.....chịu.....được..... nữa...” Bị hắn mạnh mẽ va chạm, An Tuyết Nhi căn bản không thể nói được một câu hoàn chỉnh.

“Em có thể!” Giọng nam bá đạo trầm thấp khêu gợi truyền đến.

Hắn nhanh hơn, hai cánh tay cùng lực ôm lấy thân thể mềm mại di động, phối hợp cuồng bạo.

Rất cuộc, ở thời điểm cuối cùng dùng sức, hắn đem mầm mống nóng ấm toàn bộ bắn sâu vào hoa kính.

An Tuyết Nhi thân thể đã sớm mềm nhũn, nếu không có cánh tay của hắn chống đỡ, có lẽ nàng đã trượt xuống giường rồi.

Đang ở thời điểm nàng ngã vào mộng đẹp, hắn lại lần nữa dùng lực, vạch hai đầu gối của nàng ra, thẳng tiến vào trong cơ thể nàng.

“A! Anh...” Nàng không chịu nổi mà hét lên. Hắn sao lại tới nữa a?

“Em tối nay đừng nghĩ ngủ!” Nam nhân bá đạo tiếp tục triển khai luật động, bộ phận to lớn vững vàng đầy kín hạ thể của nàng, đã man xâm nhập tiểu kiều của nàng.

An Tuyết Nhi không cách nào phản kháng, đành mở hai chân, mặc cho hắn không chút kiêng kỵ xâm nhập chỗ kín.

Hắn mở hơi nhanh chóng thoát ra ngoài, rơi vào thân thể trắng nõn của nàng, ở dưới ánh trăng chiếu xuống lóe ra.

An Tuyết Nhi đột nhiên muốn nhìn rõ bộ dáng của hắn, nàng vươn tay muốn chạm vào mặt của hắn, nhưng mà hai tay lại vô lực đưa đến một nửa lại trở về giường.

“Tôi muốn nhìn thấy anh.” Nàng nũng nịu yêu cầu.

Hắn khẽ cúi thấp người, nhưng dưới ánh trăng khuôn mặt hắn là một mảnh âm u, nàng không thấy rõ bộ dáng của hắn.

Nàng muốn lần nữa đưa tay lên vuốt ve khuôn mặt của hắn, nhưng hắn đột nhiên lại tăng nhanh tốc độ để chạy nước rút, nóng bỏng to lớn hung hăng xâm nhập hoa kính nhỏ vừa nhanh chóng rút ra, một lần lại một lần đem khoái cảm dâng trào.

“A.....” An Tuyết Nhi tay nhỏ bé kéo lấy cái chăn, thân thể không chịu nổi.

Nam tử thật nhanh đuổi người lên thân thể mềm mại phía dưới, đột nhiên hắn một tay nâng lên phần lưng của nàng để cho hai thân thể của bọn họ dán chặt vào với nhau, mê muội mà hưởng thụ tư vị phong nhũ mà sát cơ ngực của hắn, đầu vú của hai người nhô ra va chạm lẫn nhau.

Hắn lần cuối cùng chạy nước rút, gia tăng luật động, mỗi lần đều thẳng tiến vào chỗ sâu nhất.

An Tuyết Nhi hoa kính kịch liệt co rút, hai tay nắm thật chặt ga giường, ngón chân không chịu nổi mà cong lên, toàn thân bắt đầu co rút, ngay sau đó nàng cũng không chịu được nữa mà hét lên một tiếng rồi bất tỉnh.

Đề ở trên người nàng, nam tử kia cũng không để ý tới nàng đã sớm bất tỉnh, hắn vẫn tiếp tục thô bạo ra vào, giống như là hướng về một búp bê thổi khí, ở mấy lần mạnh mẽ chạy nước rút, rốt cuộc ở chỗ hoa kính sâu nhất, run rẩy mà phun ra kích tình mầm mống.

“A.....” Hắn thở dài một hơi thỏa mãn, ngay sau đó nằm gục ở trên người An Tuyết Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Kích Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Trong giờ học, Từ Tiểu Linh nhìn chằm chằm người đang ngồi bên phải của mình. Tuyết Nhi phát điên à? Cứ nhiên mặt đỏ thành như vậy, tám phần là chủ nhật trước cùng Quân Thánh Thiên xảy ra chuyện gì đáng xấu hổ rồi.

Nàng đem lực chú ý lên Giang lão sư trên bục giảng. Di? Lão soái thể nào cũng đỏ mặt à? Hắn đầu trọc còn toát ra chút mồ hôi. Oh my God! Giờ trò quỷ à! Trung niên mà còn giả trang thanh thuần. Có bệnh à!

Từ Tiểu Linh nhàm chán viết tờ giấy ném cho An Tuyết Nhi, giải buồn, giết thời gian.

‘Tuyết Nhi, mau thành thật khai ra, Quân Thánh Thiên làm gì cậu. Để cho cậu một học sinh ngoan đi học lại đỡ mặt không lý do vậy hả?’

Tờ giấy nhanh chóng lại chuẩn xác ném lên trên bàn An Tuyết Nhi, An Tuyết Nhi quay đầu liếc nhìn Tiểu Linh ở đối diện nháy mắt ra hiệu, liền mở tờ giấy ra.

Sau khi xem xong, mặt của nàng còn đỏ hơn trước.

Nàng đang suy nghĩ đến mộng xuân đêm đó, nàng thế nhưng nằm mơ cùng với nam nhân xa lạ thân thiết, thật là mắc cỡ chết người a.

Nàng giống như là bị người khác nhìn thấu suy nghĩ của mình, vội ngẩng đầu lên nhìn lão sư, thấy lão sư nhìn nàng, lại nhanh chóng cúi đầu.

Giang lão sư thấy nữ sinh xinh đẹp xấu hổ không dám nhìn hấn, bộ dạng ngượng ngùng đỏ mặt kia, làm bụng bia của hấn trong nháy mắt biến mất, tâm lâng lâng.

Haha! Không nghĩ tới, hấn tuy đã có tuổi, nhưng mà vẫn như cũ có nữ sinh ngưỡng mộ hấn.

Giang lão sư vui sướng đến mất quên cả việc mình vẫn còn đang ở trong lớp dạy học, liền đứng trên bục giảng mà khúc khích cười, thấy thế học sinh trong lớp cũng không giải thích nổi, liền cho là lão sư trúng tà.

Đem tất cả thu vào trong mắt, Từ Tiểu Linh buồn cười lên tiếng đánh thức lão sư Giang

“Lão sư, nước miếng chảy xuống kia!”

Giang lão sư đột nhiên bị đánh thức, theo bản năng sờ sờ miệng, xem một chút có phải hay không chảy nước miếng, nghĩ đến có học sinh trước mặt An Tuyết Nhi nhạo báng hấn, nét mặt già nua không khỏi mắc cỡ tại chỗ mắng chửi người.

“Từ Tiểu Linh, ngươi đi học mà không lo học cho tốt, lại đùa cợt lão sư, dám nói ta chảy nước miếng?” Giang lão sư, gương mặt tròn tròn hơi tức giận trừng trừng nhìn Từ Tiểu Linh.

“Lão sư, thầy cao cao tại thượng không thể xâm phạm, em làm sao dám mở miệng đùa giỡn thầy được chứ? Em chính là có ý nói, Lão sư. nước miếng của em chảy xuống rồi! Thầy trong lúc dạy học làm cho em nhìn đến chảy nước miếng. Xin thầy, đừng có phát ra mị lực mạnh mẽ như vậy chứ, bọn em nhưng là không đỡ được phong thái nhẹ nhàng của thầy a!” Từ Tiểu Linh đầu tiên là giả bộ vô tội, sau lại giả trang sùng bái, làm cho Giang lão sư tâm nở hoa mà tha cho nàng.

“Được rồi! Lão sư không nói giỡn với ngươi nữa, chớ có khản trương.” Giang lão sư vui vẻ, tự cho mình là đẹp trai, một tay tựa bảng đen, một tay đút túi quần, hai chân ngắn ngắn còn bắt chéo, hăng há bùng bùng giảng bài, phải tiếp tục phát ra mị lực kinh người của mình a.

Từ Tiểu Linh quay đầu nhìn về phía An Tuyết Nhi, lè lưỡi nhún nhún vai, lão Giang thật dễ đối phó!

Nàng mở tờ giấy An Tuyết Nhi nhờ người chuyển tới

‘Thiên với tớ không có làm gì! Chỉ là, tớ lại mơ một giấc mộng xuân, cảm thấy rất có lỗi với Thiên’

Kế tiếp chỉ thấy Tiểu Linh và An Tuyết Nhi truyền tờ giấy cho nhau, mà Giang lão sư thì thật cao hứng cho là hai người bọn họ đang bàn luận về hấn!

‘Trời ạ! Tuyết Nhi, cậu cuối cùng cũng được soi sáng rồi a, công phu của người kia có lợi hại hay không?’

‘Người ta cảm thấy ngượng ngùng nha, dù gì thì cũng đã có bạn trai rồi a, vô luận là như thế nào, cũng đối với bạn trai luôn trung thành nha.’

‘Người kia là ai vậy?’

‘Tớ không thấy rõ mặt hấn, bắt quá thành thật mà nói, ngày trước tớ có gặp hấn trong mộng, nhưng sau đó lại không gặp lại, cho đến ngày hôm qua. Cho nên cho tới bây giờ, cũng chưa từng nhìn qua mặt hấn.’

‘Oa! Thần kỳ như vậy sao, cậu nằm mơ tình tiết có liên tục không? Người kia có hay không là chân mệnh thiên tử của cậu a?’

‘Không thể nào, trừ Thiên ra, tớ sẽ không thích bất luận kẻ nào nữa.’

‘Cậu rút cuộc mộng như thế nào? Làm hết toàn bộ sao? Hấn có diễn trò trước không?’

‘Hình như là không.’

‘Oa! Cậu nói thật chứ? Cậu có hiểu tớ nói toàn bộ là có ý gì không?’

‘Tớ hiểu mà! Cậu đã từng nói với tớ mà! Chính là việc đó a!’

‘Alright, vậy hấn rất thô lỗ, trực tiếp ăn cậu hả?’

‘Không có a! Lúc mở đầu, hấn hôn nhẹ tớ, rồi lại hôn những địa phương khác, sau đó sẽ làm chút chuyện làm người khác then thùng a.’

‘Xin cậu, vậy mà cậu còn nói hấn không có diễn trò trước.’

‘Hấn không có diễn trò a! Từ đầu tới đuôi cũng không có diễn trò cho tớ xem.’

‘Phanh’ một tiếng, Từ Tiểu Linh té trên đất. Trời a! Tuyết Nhi, cậu là kẻ dỏ hơi! Nàng bắt đắc dĩ mà trừ trên đất bỏ lại chỗ ngồi.

‘Tiểu thư, cầu xin cậu rảnh rỗi thì nghiên cứu một chút chuyện ở trên giường đi? Nói không phải diễn kịch là chỉ trước ở trên giường diễn trò, mà chính là chỉ nam nữ song phương làm chút khôi hài hành động tình dục của đôi phương a.’

‘A! Thì ra là như vậy, kia... Chúng tớ đều làm hết mà!’

‘Có phải hay không cậu đối với Quân Thánh Thiên chưa thỏa mãn dục vọng, cho nên...’

‘Người ta mới không có! Anh ấy đối với tớ rất nhiệt tình.’

‘Nhìn cũng biết, mỗi lần gặp cậu, hắn đều giống như thấy mỹ vị điểm tâm a, hai mắt sáng lên thỏa mãn vô cùng.’

‘Anh ấy đối với tớ rất tốt! Haiz, tớ thật không biết nên làm cái gì bây giờ.’

‘Tuyệt Nhi, thành thật mà nói, cảm giác của cậu như thế nào?’

‘Tớ cảm thấy không tốt lắm! Dù sao tớ cũng đã có bạn trai rồi.’

‘Không phải hỏi cậu cái này! Ý tớ là thời điểm cậu cùng người kia ý, cảm giác như thế nào?’

‘Tiểu Linh, sao cậu lại hỏi tớ chuyện này? Ta là nằm mơ làm sao lại có cảm giác được chứ!’

‘Nhanh lên một chút, nói thật cho tớ đi, chúng ta không phải đã từng ước định qua, có lần đầu tiên sẽ chia sẻ kinh nghiệm hay sao? Nói mau, nói, nói, nói...’

‘Trời ạ, cậu đừng ép tớ a!’

‘Trả lời mau, thành tâm thành ý mà trả lời!’

‘Cũng không tệ lắm! Nhưng là tớ ở trong mộng cảm thấy rất mệt mỏi.’

‘Oa! Hắn thế nào lại hành hạ cậu như vậy? Đại chiến một trăm hiệp sao? Có ép cậu làm mấy động tác kỳ quái hay không?’

‘Cậu đừng đoán mò nữa, chẳng qua thể lực của hắn tựa hồ rất tốt, vẫn luôn không biết mệt.’

‘Hắn thật đem cậu làm mệt mỏi như vậy a! Vậy hắn là ba lượt đi! Cậu có đạt tới cao triều không?’

‘Từ Tiểu Linh, cậu bây giờ đang tập làm ký giả hay sao? Tớ đem toàn bộ tờ giấy lưu lại, chờ đưa cho bạn trai cậu, chất vấn cậu.’

‘Nha! Đừng có hẹp hòi như vậy? Tớ chỉ là lòng hiếu kỳ mạnh một chút xiu mà thôi! Người ta cũng là quan tâm cậu mà!’

‘Vâng, quan tâm chuyện sinh hoạt tình dục của tớ a.’

‘Oa! Tuyệt Nhi, ông trời không lau mắt mà nhìn a. Cậu dám đâm bị thương tâm linh nhỏ bé của tớ a. Ô, có sắc quên bạn tốt a!’

“Reng... reng...!” Tiếng chuông tan học vang lên.

An Tuyệt Nhi đi tới chỗ ngồi của Từ Tiểu Linh.

“Tiểu Linh, tớ không có trọng sắc quên bạn a!”

“Hào hảo hảo, cậu chẳng qua là bắt đầu đối với tớ xa cách mà thôi.” Từ Tiểu Linh cố tình bộ dạng chán nản.

“Tiểu Linh, cậu là bạn tốt nhất của tớ, tâm sự của tớ tất cả đều nói cho cậu mà!”

“Thật?”

“Thật!”

“Vậy cậu nói cho tớ biết, cậu có đạt tới cao triều hay không?” Nàng không sợ chết hỏi.

“Từ —— Tiểu —— Linh” An Tuyệt Nhi khuôn mặt đỏ bừng, muốn đuổi đánh Từ Tiểu Linh.

Từ Tiểu Linh động tác nhanh chóng từ trên ghế nhảy dựng lên hướng phía bên ngoài chạy đi.

“Dừng tay a!”

“Từ Tiểu Linh, cậu xong đời.” Nàng đuổi theo sau lưng Từ Tiểu Linh.

“A — Cứu mạng a!” Từ Tiểu Linh vừa chạy vừa cười, còn kêu cứu mạng nữa.

“Cậu đừng chạy!” An Tuyết nhi bởi vì chạy bỏ mà hai gò má phấn hồng, giờ phút này mềm mại ướt át làm cho người ta muôn cần xống.

“Đại nhân tha mạng a!” Hai người bọn họ càng chạy càng xa, một đường chơi đùa để cho không ít người cũng lây các nàng vui vẻ.

Đột nhiên, Từ Tiểu Linh ở cầu thang lầu đụng phải một bức tường cứng rắn.

“Ai ui! Thật xin lỗi, ta không phải cố ý.” Nàng tự biết không nên chạy loạn trên hành lang, vội vàng mở miệng xin lỗi.

“Không cần gấp gấp, có bị đau chỗ nào không?”

Đi? Thanh âm này... Từ Tiểu Linh ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn thấy khắc tinh của nàng – Bạch Mộ Hiên. Nàng vội vàng muốn nhảy ra khỏi lồng ngực của hắn, nhưng hắn vẫn ôm nàng thật chặt, lại kiên trì muốn nâng mặt của nàng lên, nhìn xem nàng có bị đụng đau ở chỗ nào hay không.

“Ta không sao!”

“Haha! Mỹ nữ tự động chui vào lưới a.” Cùng Bạch Mộ Hiên đồng hành chính là Quân Thánh Thiên. Hắn là đang tìm Tiểu Tuyết Nhi của hắn cùng ăn cơm trưa.

Từ Tiểu Linh tròn mắt nhìn Quân Thánh Thiên một cái, ngay sau đó một tránh khỏi cánh tay của Bạch Mộ Hiên.

“Ngươi buông ra! Ở đây có rất nhiều người a!”

Bạch Mộ Hiên cũng rất hợp tác buông lỏng tay.

“Tiểu Linh, anh tới tìm em đi ăn trưa.” Hắn rất lịch sự nói với Từ Tiểu Linh.

“Tiểu Linh, cậu đừng lãng phí tâm ý của học trưởng, cậu cùng với anh ấy đi ăn trưa đi! Tớ cùng với Thiên cũng đi a.” An Tuyết Nhi đang bị Quân Thánh Thiên ôm eo, tích cực mà nghĩ vun vào cho hai người bọn họ.

“Đúng a! Chúng ta cũng muốn đi. Bạch Mộ Hiên, hai người cứ từ từ a!” Quân Thánh Thiên nói xong, liền ôm lấy An Tuyết Nhi rời đi.

Lưu lại Từ Tiểu Linh cùng Bạch Mộ Hiên hai người, đứng ở cầu thang lầu luyện tập định lực.

“Vô Mỹ, Từ Tiểu Linh kia thật không biết xấu hổ, thế nhưng cũng muốn giành hội trưởng cùng ngươi, thật không biết tự lượng sức mình.” Cô Lợi thấp bé, đảo mắt nhìn Phương Vô Mỹ nịnh bợ. Ba nữ sinh đi tới vườn hoa, hai nữ sinh một lùn một mập, vây quanh Phương Vô Mỹ không ngừng lúi rúi.

“Hừ! Bằng vào cô ta cũng muốn cùng ta giành Mộ Hiên sao?” Phương Vô Mỹ khuôn mặt xinh đẹp, bởi vì khẩu khí ác độc mà biến dạng.

“Đúng vậy! Nhưng mà gần đây hội trưởng giống như thường thường đi tìm Từ Tiểu Linh a!” Nữ sinh tròn trịa tên Hàm Lan mở miệng.

“Nhất định là Từ Tiểu Linh dùng thủ đoạn đùa giỡn, mún câu dẫn hội trưởng a.” Cô Lợi tiếp lời.

“Mộ Hiên là của ta, không cho phép bất luận kẻ nào cướp hắn đi.” Phương Vô Mỹ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Thật ra thì, cái nam sinh Quân Thánh Thiên mới chuyển trường đến cũng rất đẹp trai a! Hơi khó một chút nhưng cực soái a.” Hàm Lan vẻ mặt mơ màng nói tới Quân Thánh Thiên.

“Hắn tuy là rất tuấn tú, nhưng mà lần đầu tới trường chúng ta, liền tỏ rõ An Tuyết Nhi là bạn gái duy nhất của hắn.” Phương Vô Mỹ có chút đáng tiếc nói. Đẹp trai dĩ nhiên nàng thích! Nhưng là Quân Thánh Thiên có khí chất âm ngoan, khó có thể ngã dưới váy của nàng, mà Bạch Mộ Hiên lại không có công khai bạn gái, phù hợp điều kiện, cũng tương đối dễ mắc câu đi!

“Đúng vậy! Thật đáng tiếc a! Ta vốn là đang vì hắn cố gắng giảm cân, hiện tại cũng không cần đi, dù sao hắn cũng chỉ có thể nhìn từ xa mà thôi, không có thể lại gần a.” Hàm Lan cũng là đã suy nghĩ đến việc giảm cân, nhưng mà cũng chỉ có càng giảm càng mập, nhưng nàng lại rất thuần phác.

“Vô Mỹ, thật ra thì Quân Thánh Thiên và hội trưởng cả hai đều rất tốt, nhưng là gia thế của Quân Thánh Thiên vượt xa hội trưởng, phụ thân hắn là chủ tịch tập đoàn Quân gia nổi tiếng thế giới đấy!” Cô Lợi vẻ mặt ham tiền mơ ảo tưởng, nếu như Phương Vô Mỹ có được Quân Thánh Thiên, Phương Vô Mỹ sẽ giới thiệu các công tử có tiền tài anh tuấn cho nàng, vậy thì nàng nửa đời sau liền không buồn không lo rồi.

“Ừ, hai người bọn họ cũng rất xuất sắc anh tuấn, thật là làm cho người khác có thể chọn lựa!” Phương Vô Mỹ tựa như nắm chắc phần thắng, phiền não.

“Đi? Đó không phải là Quân Thánh Thiên cùng An Tuyết Nhi hay sao?” Hàm Lan vờn mắt nhìn xa xa đi tới một đôi mỹ nam mỹ nữ.

“Bọn họ tới nơi này làm gì?” Cô Lợi nghĩ không ra. Thật là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến a!

“Đừng nói gì, trước trốn xem bọn họ muốn làm gì!” Phương Vô Mỹ nhanh chóng dẫn các nàng đi, trốn kín đáo ở rừng cây phía sau, muốn nhìn coi Quân Thánh Thiên cùng An Tuyết Nhi.

*****” Tuyết Nhi, em hôm nay có phải ngủ quên hay không mà không bắt xe đến trường?” Quân Thánh Thiên ôm lấy An Tuyết Nhi ngồi vào chiếc ghế đá gần rặng cây. Khi hai người đến gần, làm cho ba nữ sinh phía sau lập tức dừng lại hồ hấp, sợ bị phát hiện.

” Đúng vậy! Làm sao anh biết?”

” Anh có tuyến tình báo bí mật mà!”

” Tình báo? Haha!” An Tuyết Nhi cảm thấy buồn cười.

” Tuyết Nhi rốt cuộc thì em cũng cười rồi, hôm nay lúc em ở cùng với anh một chỗ rất im lặng nha, đã xảy ra chuyện gì vậy?”

” Không có!” Nàng cúi đầu vầy vò váy của mình, bộ dáng rất ư là đang có chuyện.

” Nói cho anh biết rốt cuộc là chuyện gì?”

” Thật không có mà!” Váy của nàng cũng vầy vò nhẵn.

Đối với chuyện nằm mơ của mình, An Tuyết Nhi có cảm giác áy náy vô cùng. Nàng đã nghĩ mọi biện pháp để cho mình không nằm mơ nữa, nhưng vô luận như thế nào, nàng hàng đêm vẫn xuân quang không giảm.

” An Tuyết Nhi, không được giấu anh.” Quân Thánh Thiên gọi tên đầy đủ của An Tuyết Nhi, đại biểu hấn đáng rất tức giận.

” Nhưng mà em ngại lắm”

” Anh là người thân thiết nhất với em, có cái gì phải ngượng chứ.”

” Được rồi! Chính là... chuyện đó.... Em gần đây thường nằm mơ.”

” Ừ...”

” Là có chút sắc...sắc mộng a.”

” Có phải nằm mơ thấy anh không?” Quân Thánh Thiên cho là nàng nằm mơ thấy cùng hấn gần gũi, mới xấu hổ. Tuyết Nhi của hấn thật ngây thơ, thuần khiết a.!

” Không phải với anh!” Nàng sợ hãi mở miệng.

” Cái gì?” Hấn tròn to mắt, rống lên thành tiếng. ” Em nói em nằm mơ thấy mình cùng với nam nhân khác thân thiết?” Hấn nổi giận đùng đùng nắm chặt lấy hai cánh tay của An Tuyết Nhi.

” Thiên, anh đừng tức giận!” Nàng thấy hấn dữ dội như vậy, dọa cho sợ đến nước mắt lập tức rơi xuống.

” Em thích người con trai khác?” Hấn hung hăng nhìn chằm chằm An Tuyết Nhi.

” Không phải! Anh hãy nghe em nói, em cũng không biết nam nhân kia là ai, em chỉ thích anh thôi, anh phải tin tưởng em.” Nàng khóc lóc kể lể.

Nghe thấy nàng nói như vậy, hấn mới có chút hết giận.

” Em cũng không muốn nằm mơ thấy hấn! Mỗi đêm em thường làm mình mệt chết đi, để sẽ không phải nằm mơ thấy hấn nữa, không nghĩ tới cách đó cũng vô dụng, cuối cùng không biết nên làm thế nào cả. Nhưng mà em không có thay lòng, em thật chỉ thích một mình anh thôi.”

” Em nói em yêu anh?”

” Phải! Em thật rất yêu anh.” An Tuyết Nhi nâng khuôn mặt nhỏ nhắn nước mắt như mưa, thật sâu nhìn vào đôi mắt của Quân Thánh Thiên.

Quân Thánh Thiên mừng như điên, đem nàng ôm thật chặt vào trong ngực, lấy khăn tay nhẹ nhàng lau sạch lệ cho nàng. ” Anh cũng yêu em” Hấn tin tưởng An Tuyết Nhi sẽ không bao giờ phản bội hấn.

” Nhưng mà em không tốt, thế nhưng lại mơ loại mộng ấy.”

” Em có thấy mặt người kia không?” Hấn nghĩ đến trước kia mình cũng thường mơ thấy nàng.

” Không có! em chỉ thấy ánh mắt của hấn, thật dài, thật sáng, có điểm giống như....” Nàng cảm giác, cảm thấy ánh mắt của người xa lạ rất quen thuộc, dường như đã gặp qua.

” Giống anh sao?” Quân Thánh Thiên nâng mặt của nàng lên, để cho bọn họ nhìn nhau.

”Đúng a! Giống như đôi mắt của anh, khó trách em lại có cảm giác, đã từng thấy qua.” Ít nhất thì người kia cũng có đôi mắt giống với Quân Thánh Thiên, điều này làm cho nàng cảm thấy giảm đi tội ác của mình.

”Tuyệt Nhi, có chuyện anh vẫn chưa nói cho em biết, bởi vì anh muốn đợi đến khi em nói yêu anh thì anh mới nói cho em.”

”Chuyện gì thế?”

Quân Thánh Thiên đem An Tuyết Nhi ngồi trên đùi hắn, mới chậm rãi nói, giấc mơ từ hồi bé của hắn.

”Vậy sao anh lại thích em? Anh nằm mơ thấy chính là nữ nhân kia mà?” Nghe xong chuyện xưa của hắn, An Tuyết Nhi chán nản mở miệng.

”Người anh gặp trong mộng chính là em a! Em quên năm ngoái em được chọn làm hoa khôi của trường, không phải có rất nhiều phóng viên tới phỏng vấn em sao?”

”Đúng rồi! Nếu vậy, chúng ta kiếp trước chính là một đôi sao?” Khi biết tình nhân trong mộng của hắn là nàng, nàng nhanh chóng lấy sự hưng phấn của hắn.

Kiếp trước yêu thương, thật lãng mạn a!

An Tuyết Nhi vui vẻ ôm cổ hắn, ở trên mặt hắn hôn lên mấy cái.

”Không sai! Cho nên anh mới đoán nam nhân mà em thấy trong mộng, chính là anh chứ không phải ai khác.”

”A! Thiên.” An Tuyết Nhi ôn nhu nhìn hắn. Thật tốt ủa! Cái cảm giác tội lỗi mà nhiều ngày nay nàng mang trên lưng giờ có thể vứt xuống Thái Bình Dương rồi.

Quân Thánh Thiên đưa tay lên chạm vào đôi môi ngọt ngào của nàng, bộ dáng vừa mới khóc của nàng thật rung động lòng người a.

”Thiên, hôn em.” An Tuyết Nhi lấy dũng khí, xấu hổ muốn hắn hôn nàng.

Quân Thánh Thiên môi bao phủ lên miệng của nàng, cuồng nhiệt hôn nàng, tựa như là đói bụng từ lâu.

An Tuyết Nhi chậm rãi le lưỡi liếm bờ môi của hắn, ngay sau đó bị hắn há mồm cắn nuốt sạch.

Hắn kích tình, dùng đầu lưỡi quấn lấy lưỡi của nàng, tay hắn cũng không an phận mà sờ lên bộ ngực đầy đặn, cách y phục vuốt ve, một tay kia đưa vào trong váy vuốt ve bắp đùi trắng như tuyết, cũng sờ hững tam giác sâu kín ấy.

Đột nhiên một hồi tiếng huyền não truyền đến, An Tuyết Nhi xấu hổ đẩy hắn ra.

”Có người tới!” Nàng trượt từ trên bắp đùi của hắn xuống, đứng lên sửa lại váy áo của mình.

Quân Thánh Thiên hít một hơi thật sâu, điều chỉnh thỏa mãn dục vọng luôn không chiếm được. Nếu không phải mẹ An Tuyết Nhi yêu ai yêu cả đường đi lối về, ngày ngày điều chế thức ăn bổ dưỡng thân thể cho hắn, hắn hoài nghi chính mình sẽ bởi vì chất chứa quá nhiều dục vọng mà chết sớm a.

”Chúng ta đi thôi!” Hắn dặt tay của nàng đưa nàng về lớp học. Thế nào mà vườn hoa này càng ngày càng nhiều người, có lẽ hắn phải thay đổi địa phương khác để nói chuyện yêu đương mới được.

”Thiên, hình như sắp đến sinh nhật anh rồi, anh có muốn quà gì đặc biệt không?” An Tuyết Nhi cùng Quân Thánh Thiên vừa tán gẫu, vừa đi trở về phòng học.

Ba nữ sinh núp ở sau rừng cây đi ra, xuyên thấu qua lớp lá cây thấy bọn học đã đi xa, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, toàn bộ ngã ngồi ở trên bãi cỏ.

Hàm Lan mơ mộng trước tiên mở miệng: ”Oa! Chuyện xưa của bọn họ lãng mạn quá! Thật hâm mộ bọn họ a.”

”Cái đó An Tuyết Nhi thật không biết xấu hổ, thế nhưng mở miệng yêu cầu Quân Thánh Thiên hôn nàng.”

”Không nghĩ tới giữa bọn họ, thậm chí có một đoạn chuyện xưa như vậy.” Phương Vô Mỹ vẻ mặt đầy toan tính. Hừ! An Tuyết Nhi thật may mắn, nếu không phải là nàng xuất hiện trong giấc mơ của Quân Thánh Thiên, hắn mới không coi trọng nàng!

”Vô Mỹ, hai người bọn họ thật môn đăng hộ đối a! Ta xem người vẫn là nên thích Bạch Mộ Hiên đi, không nên cùng An Tuyết Nhi giành Quân Thánh Thiên.” Hàm Lan không biết lúc này Phương Vô Mỹ đang đầy bụng oán khí còn phát biết ngu ngốc cảm giác của nàng.

”Tiểu Lan, người thì biết cái gì! Nếu không phải trước đó An Tuyết Nhi xuất hiện ở trong mộng của Quân Thánh Thiên, Quân Thánh Thiên nhất định sẽ coi trọng Vô Mỹ a.”

”Nói cũng phải, bắt quá ta thấy tình cảm của bọn họ tựa hồ rất tốt.” Phương Vô Mỹ trầm ngâm.

” Đây không phải vấn đề lớn a! Chỉ cần chúng ta cùng nhau động não, nhất định có thể nghĩ ra biện pháp chia rẽ bọn họ.” Cổ Lợi không buông tha mà tiếp tục giục giây.

” Lợi Lợi, như vậy là tốt sao?” Hàm Lan thiện lương tuyệt không muốn chia rẽ người khác.

” Tiểu Lan, ngươi đừng nổi cáu, đây chính là liên quan đến tương lai của Vô Mỹ a! Ngươi không phải là muốn bỏ qua cơ hội Vô Mỹ lên làm thiếu phu nhân tập đoàn Quân gia sao?”

Vừa nghe Cổ Lợi nói như vậy, dã tâm của Phuong Vô Mỹ ngày càng lớn, càng muốn thử. Nàng quyết định, Bạch Mộ Hiên cùng Quân Thánh Thiên, cả hai đều phải vào tay nàng.

” Tiểu Lan, ngươi cũng đừng làm hỏng đại sự của ta. Chờ ta phát đạt rồi, nhất định không thiếu chỗ tốt của các ngươi, hiện tại chúng ta nhanh một chút suy nghĩ biện pháp phải đối phó như thế nào với An Tuyết Nhi đi!”

” Dùng mỹ nhân kế đi! Vô Mỹ tự mình an bài một cuộc chạm mặt, để cho Quân Thánh Thiên bị phong thái của ngươi hấp dẫn đi.” Cổ Lợi không thể chờ đợi mà nói lên chủ ý.

” Ừ! Không tệ, chúng ta có thể tạo ra hiểu lầm để tình cảm của bọn họ tan vỡ.” Phuong Vô Mỹ ác độc nói.

Phuong Vô Mỹ cùng Cổ Lợi miệt mài thảo luận, mà Hàm Lan lại im lặng ngồi ở bên.

” Thực hiện chiến lược thứ nhất, gửi tin giả!” Cổ Lợi đề thấp thanh âm, giả thần giả quỷ cùng Phuong Vô Mỹ đứng ở bên cạnh máy bán hàng, làm bộ muốn mua thức uống.

Hai người bọn họ thừa dịp sáng sớm chưa có người nào, liền vút một phong thư nói Quân Thánh Thiên hoa tâm vào hòm thư cả An Tuyết Nhi, nhưng là các nàng lại sợ chính là, có người còn sớm hơn các nàng thả vào đó vài phong thư.

Phuong Vô Mỹ ghen tỵ, rút ra những thư tình kia, toàn bộ đều vút vào thùng rác.

Sau đó, cứ hết một tiết học, hai người lại nhanh chóng vọt tới hòm thư bên cạnh hành lang, muốn nhìn xem An Tuyết Nhi có hay không mở ra lá thư này.

Nhưng là mặc cho hai người bọn họ lấy cơ đau bụng, chân đau để sớm tan lớp, An Tuyết Nhi vẫn như cũ không thấy bóng dáng.

Rốt cuộc cũng chờ đến khi tan lớp, hai người bọn họ chạy mệt lã, đến trước máy bán hàng ôm cây đợi thỏ.

” Vô Mỹ, ngươi xem bọn họ tới kìa.” Cổ Lợi lời dụng cùi chỏ nhẹ dụng vào người Phuong Vô Mỹ, hai người ngay sau đó móc ra túi tiền lẻ quảng vào máy bán hàng mua đồ uống.

Dọc theo đường đi, Quân Thánh Thiên không biết nói cái gì, chọc cho An Tuyết Nhi vừa xấu hổ vừa giận đáng vào lồng ngực của hắn, sau đó lại làm cho nàng vui vẻ cười dựa vào ngực của hắn. Hai người thân mật, giống như cả một hành lang lớn chỉ có hai người bọn họ.

” Ai nha! Hôm nay thế nào chỉ có một phong thư? An đồng học, giá thị trường của bạn bị giảm nha!” Quân Thánh Thiên đã sớm đối với nàng nhận được thư tình cũng không để bụng lắm. Hắn đối với bản thân rất có lòng tin!

” A, Quân đại thiếu gia, hiện tại có phải hay không tôi có thể đồ thừa tại anh đi.”

Quân Thánh Thiên lên tiếng cười to. Tuyết Nhi càng ngày càng đáng yêu! Hắn kìm lòng không được mà cúi đầu hôn lên trán của nàng, nhưng lập tức bị nàng nũng nịu đẩy ra.

An Tuyết Nhi tuyệt không để ý mình nhận được bao nhiêu thư tình, dù sao có Quân Thánh Thiên nàng cũng đã rất thỏa mãn rồi, hơn nữa vĩnh viễn cùng không tới phiên nàng xem những lá thư kia.

Nàng hướng trước hòm thư của mình mở khóa, mà Quân Thánh Thiên thuận tay rút phong thư ở khe hẹp ra.

” Tuyết Nhi, mấy thứ này càng ngày càng nhảm đi!” Bọn tiểu tử ngốc viết thư tình công lực càng ngày càng yếu đi, thật là làm xấu mặt nam nhi! Hắn chợt nhìn sang máy bán hàng, dọa Phuong Vô Mỹ cùng Cổ lợi cho là bị vạch trần.

Quân Thánh Thiên thuận tiện quảng lá thư này vào thùng rác bên cạnh máy bán hàng. Trong lúc đó coi các nàng như không tồn tại, ánh mắt ngày cả dùng một chút cũng không, trừ An Tuyết Nhi ra, đối với những nữ nhân khác hắn không có hứng thú.

Ở đó lấy mấy cuốn sách, An Tuyết Nhi khóa hòm thư lại. Nàng đối với viện mấy phong thư đều qua tay Quan Thánh Thiên, an táng ở trong thùng rác bên cạnh máy bán hàng, nàng đã sớm thành bình thường.

Cuối cùng hai người hướng đại môn đi tới, vừa đi vừa trêu chọc.

Lưu lại hai nữ nhân kinh ngạc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Kích Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Ban đêm, ánh trăng tà tà xuyên thấu qua cửa sổ. An Tuyết Nhi ưu nhã ngồi trên ghế salon ở phòng khách, cầm ống điện thoại, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra thần sắc lo lắng không thôi.

Đầu dây bên kia, sau vào tiếng chuông reo, rốt cuộc cửa cũng người nhắc điện thoại nói.

“Vâng! Đây là Từ gia, xin hỏi có chuyện gì?” Thanh âm của Từ phu nhân truyền đến.

“Từ bá mẫu, ngài hảo, con là An Tuyết Nhi, xin hỏi Tiểu Linh có ở đó không ạ?”

“Tuyết Nhi hả! Đã lâu không gặp, làm sao thế, Tiểu Linh mới từ nhà con về mà?”

“..... Con có chút chuyện gấp muốn hỏi Tiểu Linh, làm phiền bá mẫu có thể gọi nàng tới nghe, con cảm ơn bá mẫu!” Nhà nàng sao? An Tuyết Nhi bị làm cho hồ đồ, bèn quyết định lấy tinh chế động, trước phải nói chuyện với bạn tốt cái đã.

“Con chờ một lát nha.” Thanh âm Từ phu nhân lớn tiếng gọi nữ nhi nhanh chóng truyền đến.

Một lát sau, lại nghe tiếng bước chân nặng nề từ xa đến gần.

“Uy! Tuyết Nhi hả?” Bên kia điện thoại, thanh âm buồn ngủ của Tiểu Linh vang lên.

“Đừng a! Cậu hôm nay thế nào lại không đi học? Còn có bá mẫu vừa nói cậu từ nhà tớ trở lại, chuyện đó là thế nào? Cậu không sao chứ? Tớ rất lo lắng cho cậu nha!”

“Tuyết Nhi, tớ hiện tại mệt chết a, không còn khí lực mà giải thích với cậu. Tớ gặt người nhà nói, ngày hôm qua ở nhà cậu làm bài thảo luận, thuận tiện qua đêm luôn. Ngày mai đến trường sẽ nói cho cậu biết, giờ tớ cần phải ngủ bù, cứ như vậy đi, ngày mai gặp nha. Bye bye!” Thừa dịp bốn bề vắng lặng, Từ Tiểu Linh tùy tiện ứng phó bạn tốt hỏi han.

“Được rồi! Bye bye.” Nghe giọng nói suy yếu của nàng, An Tuyết Nhi mặc dù đầy bụng nghi ngờ, cũng chỉ có thể để cho nàng đi nghỉ ngơi.

Hôm sau, sau khi học xong tiết thứ nhất, An Tuyết Nhi liền ngồi trước mặt Từ Tiểu Linh.

“Tiểu Linh, ngày hôm qua rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

“Tớ.. ngày hôm qua đã làm một chuyện ngoài ý muốn.” Từ Tiểu Linh luôn luôn trực sáng, khó có được khi ấp a ấp úng.

“Là chuyện gì?” An Tuyết Nhi nhìn bạn tốt, vừa lo lắng vừa tò mò.

“Chúng ta đã từng ước định, nếu như trải qua lần đầu tiên sẽ chia sẻ thực nghiệm.”

“Đúng a!”

“Việc đó... tớ cũng không muốn sớm như vậy, nhưng là tớ cùng hấn lên giường a.” Từ Tiểu Linh vẻ mặt ảo não không dứt.

“Trời ạ! Tiểu Linh, cậu nói là cậu cùng với hấn...a...” An Tuyết Nhi kinh ngạc mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin nhìn chăm chăm Tiểu Linh. Nàng so với hai người bạn họ quen nhau sớm hơn, nhưng cũng không có phát triển nhanh như vậy, không nghĩ tới học trường bè ngoài như vậy, mà tay chân cũng rất nhanh a.

“Tuyết Nhi... Tớ...” Từ Tiểu Linh nhất thời cứng họng, cũng không biết mình giờ phút này, đang tản ra khí chất mềm mại trước nay chưa bao giờ có.

“Tiểu Linh, tớ mặc dù rất kinh ngạc, nhưng nếu hai người các người thật tâm yêu nhau, chuyện đó cũng không có nghiêm trọng lắm a!”

“Bạch Mộ Hiền tên đại sắc lang này, trước cũng bị bề ngoài của hán lừa!” Từ Tiểu Linh xấu hổ nói, lộ ra bộ dáng tiểu nữ nhân đang yêu.

“Cho nên cậu hôm đó ở tại nhà của học trưởng?”

“Ừ! Tớ cho đến chiều hôm qua mới chuẩn em về nhà, không thể làm gì khác hơn là gạt người nhà nói ở nhà cậu qua đêm. Thật may là cậu gọi điện đến không có bị mẹ tớ dò hỏi, nếu không tớ chết chắc.”

“Tiểu Linh, thật ra tớ có chuyện muốn cùng cậu thương lượng.”

“Chẳng lẽ hai người cũng muốn làm chuyện đó hả?”

“Không phải!”

“Là chuyện gì vậy, cậu cứ nói đi?”

“Tớ muốn ngày sinh nhật của Thiên, đem mình thành quà tặng cho hán. Cậu thấy được không?” An Tuyết Nhi cẩn thận hỏi, không biết Từ Tiểu Linh có phải hay không cảm thấy nằng quá tùy tiện.

“Haha! Thật là gần đen thì đen, gần đỏ thì đỏ a! Cậu tốt nhất đem mình cột nơ con bướm, sau đó bằng đường chuyển phát nhanh đưa đến cửa nhà hán.” Từ Tiểu Linh buồn cười nói.

“Vậy cậu cảm thấy không được sao?” Là lần đầu tiên, đối với An Tuyết Nhi mà nói cần phải có dũng khí thật lớn, cho nên rất cần có sự ủng hộ của bạn tốt.

“Không phải! Tớ chỉ cảm thấy Quân Thánh Thiên thật may mắn, có bạn gái điên cuồng như cậu a.”

“Vậy cậu cũng đồng ý chứ?”

“Tớ không có lý do phản đối! Huống chi, bản thân tớ cũng đã làm rồi.”

“Tiểu Linh, có phải là sẽ rất đau hay không?”

“Đau? Không biết a! Chẳng qua là giống như bị xé nứt mà thôi. Đây là theo tớ là như vậy, lần đầu tiên có cảm giác kinh tâm động phách, đừng lo lắng nhiều. Hi!”

“Tiểu Linh, cậu đừng làm tớ sợ!” Mặc dù biết sẽ đau, nhưng nghe chính miệng bạn tốt nói, cảm thấy đặc biệt kinh khủng.

“Được rồi! Bất quá, lúc hán lần đầu tiên tiến vào là rất đau, một lát sau là tốt hơn nhiều.”

“Nghe giống như rất tệ!”

“Thật ra thì cũng không có tệ như vậy đâu!” Từ Tiểu Linh có chút chột dạ. Nàng không biết hôm qua đạt tới cao trào lần thứ bao nhiêu a!

“Vậy cậu thật sự quyết định, đem lần đầu tiên làm quà tặng cho Quân Thánh Thiên hả?”

“Ừ! Tớ đã quyết định, nhưng mà cần ý kiến của cậu.” Đôi mắt to của An Tuyết Nhi sáng lên.

“Không thành vấn đề, cứ tin ở tớ.”

“Cảm ơn cậu, Tiểu Linh, cậu thật là chị em tốt của tớ.”

“Ai nha, Làm sao lại nói mấy lời buồn nôn này, cậu là bằng hữu tốt nhất của tớ, giúp lẫn nhau không phải sao?” Từ Tiểu Linh rất nghĩa khí vỗ vỗ bả vai An Tuyết Nhi.

“Vậy chúng ta cũng phải mau chuẩn bị, sinh nhật của Thiên cũng sắp đến rồi.”

“No problem! Riêng tớ cũng sẽ chuẩn bị một lượng lớn bao cao su đặc biệt làm quà tặng Quân Thánh Thiên, hi vọng các cậu chờ hồ đồ mà làm ra nhi đồng a.”

“Cảm ơn trước hảo ý của cậu.”

“Chờ cậu làm rồi, chúng ta lại trở lại trao đổi tâm đắc!”

Hai thiếu nữ xinh đẹp cùng nhau nở nụ cười. Các nàng sẽ vì Quân Thánh Thiên mang đến điều gì vào ngày sinh nhật đây?

Trong những ngày kế tiếp, An Tuyết Nhi cùng Từ Tiểu Linh không làm gì liền ở chung một chỗ, hai tiểu nha đầu luôn thần thần bí bí, không biết đang thảo luận cái gì, để cho hai hộ hoa sứ giả cũng phải phát lệnh truy nã, cảnh cáo bạn gái bỏ trốn.

Trước sinh nhật của Quân Thánh Thiên hai ngày, Từ Tiểu Linh cùng An Tuyết Nhi ở trong phòng ngủ của An Tuyết Nhi diễn luyện lần cuối cùng, các nàng còn đem danh sách đếm hết một lượt đề xác định.

“Tuyết Nhi, tớ thật hâm mộ cậu có thể đi tới ôn tuyền a.” Ngồi gác chân ở bên trên bồn tắm, Từ Tiểu Linh vẻ mặt sáng ngời nói.

Bởi vì sinh nhật của Quân Thánh Thiên là vào thứ bảy. Cho nên An Tuyết Nhi cùng Quân Thánh Thiên quyết định đi biệt viện của Quân gia qua đêm, mừng sinh nhật hần. Ngôi biệt thự kia còn có bể tắm nước nóng tự nhiên, có thể so với bể tắm nước nóng năm sao ở bên ngoài.

“Tiểu Linh như vậy liệu có chuyện gì to tát hay không?”

“Sẽ không! Trừ phi cậu muốn đi tái tạo lại mạng trình, còn không đây sẽ là lần duy nhất trong đời, vì thế phải đặc biệt chứ! Cậu cứ từ từ mà hưởng thụ đi! Bảo đảm Quân Thánh Thiên nhìn thấy nhất định sẽ ngất ngây cho mà xem.”

An Tuyết Nhi nhìn mình trong gương, nàng mặc một bộ lễ phục màu đỏ, lộ phần lưng lại bó sát mà Tiểu Linh chọn.

Bộ lễ phục chỉ dựa vào một mảnh dải bao quang gáy chống đỡ, nửa người dưới dán vào da thật, nhưng phía bên phải lại để hở, mỗi bước đi sẽ có thể nhìn thấy chiếc đùi thon trắng trẻo, hơn nữa bên trong lại không mặc áo lót, khiến cho nàng có cảm giác không an toàn.

Bộ ngực đầy đặn làm người ta muốn phạm tội, hai chân còn đi tất chân dạng lưới cực sexy, cùng phối hợp với đôi giày cao gót màu đen quý phái.

Nàng so với người mẫu ở tạp chí thời trang hiện đại còn hấp dẫn hơn nhiều, đùi thon dài đẹp xuyên thấu qua khe hở kia làm cho người ta như bị mê hoặc, hít thở không thôi.

“Tuyết Nhi, cậu thật đẹp! Không nghĩ tới người luôn thanh thuần như cậu cũng có thể sexy đến vậy.” Từ Tiểu Linh tán thưởng nói, thật sâu có cảm giác thành tựu.

“Tớ cảm thấy hơi quá, không giống với tớ, không biết Thiên có thích không nữa?” An Tuyết Nhi do dự, đông nhìn tây nhìn, cách ăn mặc như thế này làm cho nàng không được tự nhiên, dù sao nàng cũng chưa bao giờ thấy mình như vậy.

“Sẽ, chỉ là là nữ nhân mình thích, nếu hần thấy cậu nhất định sẽ bị điên đảo.”

“Được rồi! Tớ muốn lấy dũng khí để chiến thắng sợ hãi.”

“Không sai, cậu nhất định sẽ thành công ăn Quân Thánh Thiên sạch sẽ. Ha ha....” Từ Tiểu Linh cười vui vẻ.

“Tiểu Linh.” An Tuyết Nhi ngưng ngừng lườm nàng một cái.

“Được rồi! Chúng ta diễn luyện lại một lần. Sáng thứ bảy Quân Thánh Thiên tới đón cậu, hai cậu sẽ ở biệt thự của phụ thân hần có một buổi chiều vui vẻ a.”

“Ở thời điểm chàng vạng sẽ có người muốn hần ra ngoài giúp một tay để thả neo xuống, đại khái có thể kéo hần đi khoảng nửa giờ! Cậu cần phải tranh thủ tắm cho thật hảo, chờ hần trở về, cậu lại lấy cơ muốn hần đi tắm để chờ bữa tối, sau đó lên gọi điện cho người giúp việc đi vào, mang đồ ăn lên, còn cả nến và thêm một chút âm nhạc nữa.

“Sau đó, cậu nhân cơ hội thay lễ phục, hần vừa xuống lầu vừa nhìn thấy cậu nhất định sẽ giật nảy mình, uống hai chén rượu xong, hai người có thể... hắc hắc...” Từ Tiểu Linh vẻ mặt mập mờ nở nụ cười. Lần này nhất định sẽ rất thuận lợi!

“Tiểu Linh, cảm ơn cậu đã giúp tớ việc này.”

“Đừng khách khí nữa! Cậu lần này mới phải xuất huyết nhiều đấy! Tốn một số tiền lớn để làm hần vui vẻ.”

“Tớ cũng cảm thấy mình bị phá sản a, cũng may nhờ mẹ tớ bỏ tiền túi giúp tớ một chút, còn giúp chúng ta thiết kế bữa tối, chọn rượu vang nữa. Tớ cảm thấy cực kỳ hạnh phúc.” An Tuyết Nhi hài lòng, cười lên phá lệ động lòng người.

“Đừng thế! Cha mẹ cậu đều không phản đối để cho cậu qua đêm ở ngoài. Nếu papa tớ mà biết chuyện tớ cùng Bạch Mộ Hiên nhất định sẽ trước cấm bế tớ, sau đó thoả luận nên xử phạt tớ như thế nào.

“Bá phụ, bá mẫu cũng là sợ cậu bị gạt mà thôi.”

“Tớ biết bọn họ là lo lắng cho tớ, hi, chúc cậu mã đáo thành công!”

“Cảm ơn cậu, hiện tại tớ rất khẩn trương. Thiên thông minh như vậy có thể đoán được không nhỉ?”

“Cậu không cần phải lo lắng nhiều như vậy, cậu đã nói hần thông minh, coi như là hần nhìn thấu, tin tưởng cũng sẽ không làm cho cậu thất vọng. Cậu cứ thoải mái mà làm đi!”

“Ừ! Hôm nay cậu mang theo cái gì vậy?”

“Cậu xem rồi biết, chúng ta là muốn tăng cường việc bị nam sinh ăn gấu gạo a.”

“Được a! Nhưng mà mười giờ là tớ sẽ phải đi ngủ đó!”

“Dạ! Đại tiểu thư. Tiểu nhân biết người muốn ngủ để giữ gìn nhan sắc a.”

“Đúng vậy! Tớ muốn giữ trạng thái tinh thần tốt nhất.”

An Tuyết Nhi hưng phấn, căn bản hôm sau không có cách nào có thể chuyên tâm đi học. Vừa mong đợi lại khẩn trương, rốt cuộc cũng đợi được tới khi hết giờ. Nàng bước nhanh trên đường đi về nhà.

Chỉ còn dư một ngày. Vì ngày mai mà đã chuẩn bị lâu như vậy. Nàng nhất định phải cho Thiên có một sinh nhật trọn đời khó quên. Chờ lát nữa còn tự mình làm bánh kếp nữa. Nàng không nghĩ tới có ba ánh mắt giả thần giả quỷ lên lút nhìn nàng.

“Kế hoạch lần trước thất bại, lần này không có Quân Thánh Thiên bên người nàng, nàng nhất định sẽ nhận.” Cổ Lợi hung hăng nói.

Phương Vô Mỹ, Cổ Lợi, Hàm Lan ba người núp ở phía sau xe, nhìn An Tuyết Nhi đang tiến ngày càng gần.

Kể từ lần thất bại đáng xấu hổ trước, các nàng lại dùng cách khác, tìm một người nhìn tương tự với Quân Thánh Thiên, cùng với Phương Vô Mỹ chụp rất nhiều hình có hành động thân thiết.

Sau đó lại mang tới chỗ chuyên gia, đem mặt của Quân Thánh Thiên ghép vào đó, nhìn qua sẽ thấy Quân Thánh Thiên cùng Phương Vô Mỹ rất thân mật.

“Nàng nhìn hình xong, nhất định sẽ khóc hết nước mắt, mười phút sau, ta lại tới nhà xin, yêu cầu nàng rời đi Quân Thánh Thiên, không nên phá hư tình yêu của chúng ta. Nếu như nàng chết không đáp ứng, ta liền lừa gạt nàng, ta mang thai hài tử của Quân Thánh Thiên.” Phương Vô Mỹ bộ dáng đắc ý, cười đến khoa trương.

“Không sai, nàng nhất định sẽ cảm thấy lừa gạt, từ đó sẽ không để ý tới Quân Thánh Thiên, mà Vô Mỹ thừa dịp không có người, mà hảo hảo an ủi Quân Thánh Thiên, cuối cùng hẳn nhất định sẽ quên Tuyết Nhi, lại thích người.” Cổ Lợi rất kích động, ảo tưởng.

Hàm Lan sợ hãi lên tiếng, “Ta ở chỗ này nhìn là tốt rồi, để cho Lợi Lợi đi đưa hình cho An Tuyết Nhi đi?” Từ đầu tới đuôi nàng vẫn không tán thành, lại ngại quan hệ bạn bè, cũng không dám phản bác ý nghĩ của các nàng, nhưng để cho nàng tự mình làm mưu đồ đoạt bạn trai, nàng có cảm giác tội ác a.

“Người làm sao vậy? Rốt cuộc người có phải bạn tốt của ta không, hay là bạn tốt của An Tuyết Nhi? Có chút chuyện nhỏ này người cũng không chịu giúp sao?” Phương Vô Mỹ tức giận, nàng quyết không cho phép Hàm Lan phá hư chuyện tốt của nàng.

“Đừng a! Tiểu Lan, người luôn dễ làm người ta tin tưởng, người đến nhà An Tuyết Nhi đi, mau đi đi!” Cổ Lợi vừa nói vừa đẩy Hàm Lan.

“Nhanh lên một chút, nhớ nói cho nàng nhất định phải mở ra nhìn đó!” Phương Vô Mỹ duỗi bàn tay ra, vừa đẩy vừa không yên tâm mà dằn dò.

Không thể làm gì hơn, Hàm Lan bị hia người bọn họ đẩy ra ngoài xe, không thể làm gì khác nàng là từng bước hướng An Tuyết Nhi chạy tới.

An Tuyết Nhi tâm tình rất vui vẻ, vừa đi vừa ngâm nga hát, đang muốn nhấn chuông để bảo vệ mở cửa.

“An Tuyết Nhi đồng học!” Hàm Lan thở hồng hộc, dừng ở sau lưng An Tuyết Nhi, giờ phút này tim nàng đập rộn lên, cảm giác làm chuyện xấu thật khó chịu, nhưng Phương Vô Mỹ cùng Cổ Lợi đều đang nhìn nàng, nàng cũng không thể chạy trốn.

An Tuyết Nhi xoay người lại, mặc dù cảm giác có chút kỳ quặc, nhưng vẫn là lễ độ mỉm cười chào Hàm Lan.

“Ta biết người sao?”

“Người không biết ta! Nhưng mà ta biết người. Phương thư này là có người nhờ ta giao cho người, rất trọng yếu. Người nhất định phải mở ra xem đó!” Nàng một phen đem phong thư thật dày giao cho An Tuyết Nhi, thấy nụ cười ôn nhu của An Tuyết Nhi càng làm nàng thêm khó chịu. Hiện tại nàng chỉ muốn nhanh một chút hoàn thành nhiệm vụ này rồi về nhà thắp hương bái Phật hướng tổ tiên hối cải.

“Đây là cái gì?” An Tuyết Nhi một bụng đầy nghi vấn nhìn phong thư lớn nằm trong tay mình.

“Là mấy tấm ảnh, người nhất định phải xem đó! Ta đi trước.” Nói xong, Hàm Lan liền xoay người rời đi.

“Chờ một chút!” An Tuyết Nhi muốn hỏi nàng vài vấn đề nhưng nàng như một làn khói bị cuốn đi, không để ý tới An Tuyết Nhi gọi, mà An Tuyết Nhi cũng không thể làm gì khác hơn là đi vào nhà.

Vào bên trong nhà, nàng để cặp sách xuống rồi ngồi ở trên ghế sofa, rồi mở miệng phong thư ra.

“Tiểu muội, trên tay người cầm cái gì vậy a?” An Thắng Võ đặt mông ngồi vào bên cạnh An Tuyết Nhi, một tay đưa lên cướp phong thư trong tay nàng,

thô lỗ mở ra. Trong phút chốc, một xấp hình giống như bông tuyết rơi rớt ra.

“Đi?” An Tuyết Nhi nhặt lên một tấm hình, không thể tin được nhìn bên trong. Quân Thánh Thiên cùng Phuong Vô Mỹ ôm nhau thật chặt. Nàng toàn thân huyết mạch nháy mắt đông cứng, còn chưa kịp phản ứng thì bên tai truyền đến thanh âm khinh thường hừ lạnh của An Thắng Vô.

“Hừ! Hình này cũng làm quá giả dối đi! Máy vi tính ghép! Tiểu muội, ngươi chớ có bị lừa.”

An Tuyết Nhi vốn đang cấp tốc hỏa khí dâng cao, sau khi nghe An Thắng Vô nói, nhất thời chậm lại. Có thật không?

“Ngươi xem, cái này đầu cùng thân thể tỷ lệ có điểm lạ, cái này thì về mặt của Quân đại ca không có dùng sức lực nha. Nữ nhân này là ai a? Lại đi chơi cái chiều này để giành bạn trai của ngươi.” Hắn nhún mày, nhìn từng tấm hình một.

“Nàng gọi Phuong Vô Mỹ, là nàng làm sao?” Kỳ quái, nàng cùng với Phuong Vô Mỹ không có kết thù nha! Tại sao nàng ta lại làm vậy?

“Ngươi cảm thấy Quân đại ca thế nào?”

“Rất tốt a!”

“Vậy thì đúng rồi! Ngay cả cái người chậm tiêu như ngươi cũng biết Quân đại ca xuất sắc như vậy, đương nhiên sẽ có một nhóm lớn sói cái cũng sẽ chú ý tới a! Huống chi Quân đại ca gia thế nhất lưu, lại là một cái nhân tài. Nữ nhân lòng đỏ kỳ thật kinh khủng.”

“Hôm nay, nếu không có ta ở đây, ngươi sớm đã bị mấy tấm hình nát này lừa gạt rồi.”

“Đúng vậy! Nếu không có ngươi, ta hiện tại thế nào cũng gào khóc cho mà xem! Đại Vô, cảm ơn ngươi.” An Tuyết Nhi yêu thương ôm lấy An Thắng Vô.

“Được rồi! Nữ nhân các ngươi tất cả đều có tình cảm động vật a. Ngươi không phải nói là làm bánh sinh nhật cho Quân đại ca sao? Còn không mau đi.” An Thắng Vô về mặt không được tự nhiên ra lệnh cho An Tuyết Nhi. Nữ nhân này còn tính ở chỗ này nói những lời buồn nôn sao?!

“Ừ! Ta sẽ làm thêm một cái cho ngươi ăn.” An Tuyết Nhi nhẹ nhàng bước chân về phía sau phòng, hiện tại tại trong đầu nàng đều là chuyện sinh nhật của Quân Thánh Thiên.

Muốn cho người mình yêu vui vẻ, thì ra cũng sẽ làm cho mình cảm thấy vui vẻ thỏa mãn! Yêu quả thật có ma lực thần kỳ a...

Hồn nhiên không biết quỹ kế của mình đã sớm bị thất bại, Phuong Vô Mỹ điểm vào giọt thuốc đau mắt, đi tới trước đại môn An gia ấn chuông tìm An Tuyết Nhi.

Trong chốc lát, người giúp việc An gia hướng An Thắng Vô hỏi An Tuyết Nhi.

“Tiểu thiếu gia, ngươi có thấy tiểu thư đâu không?”

“Có chuyện gì sao?”

“Có một người xưng là Phuong Vô Mỹ ở ngoài cửa, nói muốn gặp An Tuyết Nhi tiểu thư.”

“Phuong Vô Mỹ?” Hắc! Tự động tìm tới cửa a. Xem hắn làm sao chinh nàng ta!

“Ngươi đi xuống trước đi! Không cần thông báo tiểu thư, cái nữ nhân tâm địa xấu xa, để ta tới gặp nàng.”

An Thắng Vô nhỏ giọng nói với người giúp việc đi làm chuyện khác, đôi mắt to lóe ra tinh quang tính toán, sau đó mới đi ra đại môn.

Vừa đến ngoài cửa, hắn liếc mắt liền nhận ra nữ nhân trong tấm ảnh đó. Hừ! Thật là một nữ nhân không biết xấu hổ.

“Uy! Ngươi tìm Tuyết Nhi làm gì?” Lão đại An Thắng Vô không khách khí lên tiếng chất vấn, đôi mắt nhìn Phuong Vô Mỹ phảng phất thấy phải cẩn thận nếu không sẽ dính phải vi khuẩn gây bệnh.

“Ta là Phuong Vô Mỹ, ta có chuyện quan trọng muốn nói với An Tuyết Nhi.” Nhìn đối phương một bộ dạng nuông chiều, kiêu ngạo, Phuong Vô Mỹ nóng tính quên luôn cả truyện đang giả trang đáng thương.

“Chuyện quan trọng? Có phải là muốn Tuyết Nhi rời xa Quân Thánh Thiên không?”

Không sai, nói vậy ngươi cũng đã nhìn thấy những tấm hình kia! Ta và Quân Thánh Thiên thật tâm yêu nhau, ngươi mau để cho ta vào để giải quyết chuyện tình tay ba này đi.” Nàng giống như nữ hoàng, hất cằm lên, dùng lỗ mũi nhìn chằm chằm vào An Thắng Vô.

Xú tiểu tử, biết sự lợi hại của ta đi!

“Ha ha ha! Thế kỷ này vẫn còn có chuyện cười nhạt nhẽo như vậy sao. Ta xem Quân đại ca ngay cả ngươi là cái dạng gì cũng không biết! Ngươi dùng mấy cái tấm hình hạng bét vậy mà cũng dám mang ra lừa gạt sao, xin ngươi lần sau dùng làm người phải cao minh một chút, có hình thật rồi hãy trở lại!

Phuong Dạ Xoa tiểu thư!”

“Ánh mắt ngươi có vấn đề, những hình kia đều là thật. Còn có, ngươi tại sao lại gọi ta là Dạ xoa!” Phuong Vô Mỹ xấu hổ thành giận, hồng to lên, khuôn mặt vằn vẹo.

“Bây giờ còn là ban ngày, ngươi đừng đem khuôn mặt dữ tợn ra dọa người. Dạ Xoa tiểu thư!”

“Ngươi, tên tiểu quý không được dạy dỗ, bản tiểu thư cũng không có thời gian chơi với ngươi, để cho ta đi vào, nếu không ta liền kêu An Tuyết Nhi ra ngoài.”

“Phuong Dạ Xoa tiểu thư, ngươi cho rằng ngươi là ai a? An Tuyết Nhi cũng không phải là người nghĩ muốn gặp là có thể gặp được.” Hấn ương ngạnh, trêu cợt nằng.

“Tiểu quý! Ta tên Phuong Vô Mỹ, lỗi tai của ngươi có vấn đề hay sao!” Phuong Vô Mỹ tức giận, bị tiểu quý này đùa giỡn hận không thể tiến lên cho hấn hai bạt tai.

“Ngươi mới có vấn đề, Vô Mỹ không phải tương đương với ý nữ nhân xấu xí sao? Có đúng hay không, Phuong Dạ Xoa tiểu thư.”

“Ngươi! Xem ta như thế nào dạy dỗ ngươi.” Bị tức giận đến mất đi lý trí, Phuong Vô Mỹ ỷ vào mình cao lớn, muốn xông lên trước dạy dỗ hấn.

“Oa! Mẫu Dạ Xoa, nữ nhân xấu xí nổi đóa, eo ôi, thật dọa người! Cứu mạng a!” An Thắng Vô vừa hô lên, vừa nhanh chóng chạy vào trong cửa lớn.

Phuong Vô Mỹ nổi giận đùng đùng, cũng đi theo vọt vào đại môn. Nàng không hảo hảo dạy dỗ tên tiểu tử này, ngày mai nhất định sẽ bởi vì chất chứa quá nhiều lửa giận mà giàm tuổi xuân.

Chỉ chốc lát sau, chỉ thấy một tiếng thét chói tai giống như giết người, từ trong đại môn An gia truyền ra, tiếp theo là y phục rách nát Phuong ô Mỹ lăn một vòng lao ra ngoài cửa, vừa chạy vừa hét, khiến cho mọi người giống như mấy vạn tế bào não bị hù dọa.

“Cứu mạng a! Cứu.. có chó đó!” Bị dọa đến hồn phi phách tán, Phuong Vô Mỹ lập tức dùng luôn quốc ngữ của Đài Loan a.

“Ha ha ha.....” Cười đến vui vẻ, An Thắng Vô dẫn hai con chó không lồ đi ra bên ngoài, vẫn không quên ra lệnh cho bọn nó tiếp tục gia tăng tính kích thích.

Quả thật, Phuong Vô Mỹ nghe thấy liền chạy trốn nhanh hơn, giống như có sư tử ở phía sau đuổi theo vậy.

“Hừ! Chờ ngươi trở lại cùng ta đấu tiếp! Nữ nhân ngu xuẩn!” Thấy nàng lao đảo chạy xa, hấn cũng mất hăng hái mà trở lại bên trong nhà.

Đại khái tốn nửa giờ, xe của Quân Thánh Thiên và An Tuyết Nhi mới tới được ngôi biệt thự hào hoa ở giữa sườn núi.

Quân Thánh Thiên rất lịch sự mà chuẩn bị một gian phòng khách cho An Tuyết Nhi ngủ. Bất quá buổi tối nàng ngủ ở nơi đó, hấn cũng không dám bảo đảm, dù sao, khó có cơ hội cùng An Tuyết Nhi cùng nhau đi giải ngoại qua đêm.

Quân Thánh Thiên cùng An Tuyết Nhi trước đi một vòng quanh phụ cận, nhìn ngắm phong cảnh, thuận tiện chụp hình ăn com dã giả. Dọc theo đường đi hai người rất tình tứ, hấn còn ăn trộm đậu hũ của nàng. Dù sao cũng không có người, An Tuyết Nhi cũng mặc kệ.

Thời gia ngọt ngào qua đi, bọn họ mới về lại biệt thự. Hấn muốn nàng thay váy ngắn, mà hấn cũng thay áo thun, quần cộc, cùng nhau tới sân vồng cầu nhà mình.

“Bàn tay cầm vợt bóng bàn phải như thế này, tay của em mới không dễ dàng bị thương.”

“Như vậy phải không?” Thiên ở gần nàng như vậy, nàng làm sao có thể chuyên tâm học tập được chứ.

“Đúng, chính là như vậy.” Quân Thánh Thiên hôn lên gương mặt của An Tuyết Nhi, liền tiêu sai bước qua bên kia chuẩn bị đánh.

Bọn họ đánh tới đánh lui gần hai giờ, bất quá phần lớn thời điểm là nhặt cầu cùng chơi đùa.

“Anh cô ý có đúng không?” An Tuyết Nhi vừa nhặt cầu vừa oán hấn, hấn ở thời điểm nàng nhặt cầu, cười đến rạng rỡ. Tên đại sắc lang này, mua quần áo cô ý ngắn như vậy ...

“Tiểu sinh sao dám, nương tử đừng có trách oan ta à!” Quân Thánh Thiên, theo từng động tác nhặt cầu biến hóa góc độ của tiểu nhân nhi khá ái. Oa! Cặp đùi vừa trắng vừa đẹp, Tuyết Nhi luôn thích mặc quần lót màu trắng.

Thấy nàng xoay người trở lại, hấn lập tức đứng thẳng thu liễm nụ cười sắc lang.

“Em mệt rồi! Mặt trời cũng xuống núi rồi, không đánh nữa có được không?” Nàng xem thời gian. Thời gian không sai biệt lắm, chuẩn bị lên sàn rồi!

“Tốt! Tất cả đều nghe theo em” Quân Thánh Thiên nhảy qua bàn cầu, tới ôm An Tuyết Nhi, đi tới ghế nằm, hấn khom người cảm lên khăn lông, yêu thương giúp nàng lau mồ hôi. An Tuyết Nhi rất hưởng thụ hấn phục vụ, thoải mái nhắm mắt lại, cái miệng nhỏ nhắn thỏa mãn cong lên.

Nhìn bé yêu sau khi vận động, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, nhắm mắt mỉm cười mặc hấn lau mồ hôi, Quân Thánh Thiên trong chốc lát cảm thấy một cổ dục vọng nóng bừng ở bộ hạ của hấn, hấn kim lòng không được mà nhẹ hô lên.

“Tuyết Nhi.” Hấn bỏ khăn lông ra, lấy tay nâng khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt lên, dục vọng để cho mắt của hấn thoát nhìn rất giống như hai hai hồ nước.

“Ừ!” Nàng lười biếng mở ra đôi mắt mê người, lại nhìn thấy Quân Thánh Thiên đang thâm tình chân thành nhìn nàng, nhanh chóng nhìn thấy trông mắt khiến người ta si mê kia.

Quân Thánh Thiên kéo nàng giạng chân ngồi trên đùi hấn.

“Không muốn! Người ta.” Còn đang muốn kháng nghị, nàng đã bị hấn hôn chặn miệng lại.

Hấn say mê hôn tiểu nhân nhi khả ái ở trong ngực, bàn tay nhanh chóng sờ lên mông cùng đùi cả nàng, qua lại vuốt ve.

A! Hấn vừa nhìn thấy nàng mặc bộ quần áo này vào liền muốn ở trên sân cầu mà áp đảo nàng, hôn nàng, vuốt ve hai chân thon dài của nàng. Nàng xúc giác thật ngây người. ...

An Tuyết Nhi lâm trận đầu hàng, vòng tay qua cổ hấn, đôi môi đỏ hồng phối hợp mở ra, cùng đầu lưỡi hấn nhiệt liệt hôn. Miệng của bọn hấn dịch trơn bóng lẫn nhau, đầu lưỡi quấn lấy đối phương, nhiệt tình ướt át hôn bù lại những ngày trống không vừa qua.

Quân Thánh Thiên đưa tay qua nơi pháp phòng non mềm, không nhìn được mà vuốt ve. tiếp đó, một tay khác cũng ở sau lưng nàng thăm dò vào trong quần lót, trượt nhẹ của khe mỏng co giãn, xuống chút nữa, liền chạm vào hạ thể dạ ướt át.

Chậm rãi, hấn khẽ chạm vào cánh hoa mềm mại, phảng phất như giấy vò, dùng ngón tay vẽ loạn vào chỗ mẫn cảm của nàng, không chút nào bỏ qua, chần thận vuốt ve chỗ kín của nàng.

“Thiên.” Một cổ dục hỏa trong cơ thể An Tuyết Nhi hùng hực dấy lên, nàng khó nhịn mà giẫy dụa thân thể.

Quân Thánh thiên cũng bị hạ thân của mình thăng trưởng vì dục vọng hành hạ, hấn tự tay vung quần của nàng lên, đi lên bộ ngực, vội vàng tháo áo nịt ngực ra, sau đó cúi đầu dùng sức mút cặp phần hồng.

“A.” Nàng hai tay bắt được đầu của hấn, muốn đem hấn hướng bộ ngực đẩy mạnh, cái miệng nhỏ nhắn theo từng động tác của hấn mà đứt quãng phát ra tiếng rên rì. Quân Thánh Thiên tho lỗ đem ngón giữa xâm nhập vào hoa nguyệt nhỏ hẹp của nàng, không đợi nàng phản ứng kịp liền trườn động. Vừa dùng ngón tay ở khe huyết chặt chẽ mà đứt vào, hấn vừa đem thân thể mềm mại cả nàng dán chặt hấn, để cho thân thể đối khát ma sát thân thể mềm mại.

An Tuyết Nhi đầu não choáng váng mặc hấn định đoạt, sớm đem kế hoạch của mình quên trống trơn rồi, nàng ở trong tay Quân Thánh Thiên mà nhanh chóng đạt tới cao trào, từng hồi đột nhiên nhận được tiếng nhạc không ngừng vang lên.

Nàng miễn cưỡng mang ý thức trở về, nhớ lại kế hoạch của nàng.

“Thiên, dừng lại, có người nhấn chuông cửa a.” Nàng khó khăn đẩy Quân Thánh Thiên ra.

“Dừng để ý đến!” Quân Thánh Thiên ở chỗ kín như cũ tiến tiến xuất xuất, miệng tí mĩ gặm cắn cổ của nàng.

“Thiên, đừng như vậy, dừng lại!” Hấn không có theo kế hoạch lập tức tránh ra thì làm sao đây?

Quân Thánh Thiên rút cuộc dừng lại, rút ngón tay ở trong cơ thể nàng ra, dùng ánh mắt tràn đầy dục vọng nhìn nàng.

“Anh đi một chút xem sao! Nói không chừng có chuyện quan trọng thì sao.” Nàng toàn thân vô lực cố gắng đứng lên.

Hấn tự tay đỡ giai nhân cùng nhau đứng lên. Hấn còn đang bị toàn thân tinh lực cần phát tiết hành hạ, cổ gáy nhỏ này không thể chờ đợi mà bảo hấn đi ra ngoài? A! Hấn thật đáng thương mà.

“Có cũng mặc kệ!”

“Anh đi đi! Đi xem một chút là ai nhấn chuông cửa, em đi tắm trước, cả người đều là mồ hôi rất không thoải mái.” An Tuyết Nhi nghĩ ra một cái có.

“Được rồi! Anh đi xem một chút có có tôn tử vương bát đần nào lại làm gián đoạn hảo sự của đại gia đây.” Hấn một bộ muốn làm cho người ấn chuông cửa phải nằm bẹp dí đau đớn.

“Mau đi đi!” Nàng nhìn bộ dáng hung ác của hấn mà chọc cười. Nhìn hấn giống như là muốn tiêu hao qua nhiều thể lực nhanh chóng chạy đi, nàng cũng liền bận rộn đi vào bên trong nhà, còn phải chuẩn bị để có một buổi tối tốt đẹp a.

Bạn đang đọc truyện *Kích Tinh Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Hết thấy đều thuận lợi tiến hành, An Tuyết Nhi ở trong phòng tắm nước nóng tăng thêm tinh dầu cùng cánh hoa, đã cảm thấy tinh lực toàn thân đều trở về.

Sau hai mươi phút, nàng tắm qua nước lạnh, mới mặc áo choàng tắm vào, dùng máy sấy từ từ thổi khô mái tóc đen nhánh.

Đi?! Nửa giờ rồi, Thiên vẫn chưa quay trở lại a. Nàng chạy ra ngoài phòng tắm gọi một cuộc điện thoại, nhờ giúp việc chuẩn bị một chút, khi mà Quân Thánh Thiên vào nhà, năm phút sau, nàng sẽ mở cửa cho họ đi vào.

Sau khi nói xong, nàng quay trở lại phòng tắm, tiếp tục sấy tóc, chưa được một nửa thì tiếng gõ cửa vang lên, dọa An Tuyết Nhi giật mình, nàng bây giờ, toàn thân đều căng thẳng bởi vì đêm nay a.

Nàng chạy vội tới phòng khách, mở cửa cho Quân Thánh Thiên.

“A! Anh về rồi! Là ai ấn chuông vậy?” An Tuyết Nhi rất trấn định hỏi.

“Là một đám người trẻ tuổi, nửa đường xe bị hỏng.” Hắn nhìn thấy bộ dáng mỹ nhân sau khi tắm, lại hưng phấn hẳn lên. Khi nào thì hắn mới có thể cùng Tuyết Nhi tắm uyên ương đây?

“Hiện tại không sao chứ?”

“Ừ! Cũng giải quyết rồi.”

“Tuyết Nhi, em thật thơm đó!” Hắn hướng cổ nàng hít hà, nhưng bị nàng một tay đẩy ra.

“Anh cũng đi tắm đi! Khắp người toàn mồ hôi à.” An Tuyết Nhi nhăn nhăn chớp mũi

“Dạ, tuân lệnh!”

Nàng bồi hắn đến trong phòng tắm, còn ra lệnh cho hắn không có nửa giờ thì không cho phép ra ngoài làm ô nhiễm bầu không khí, lại giúp hắn mở nước tắm, mới thay hắn đóng cửa.

Sau đó vội vàng chạy xuống lầu dưới mở cửa.

Người giúp việc chờ đã lâu, vừa vào bên trong nhà, lập tức đến phòng ấn chuẩn bị hết thảy.

Lúc bọn họ làm xong tự mình rời đi, nàng cũng hướng bọn họ nói lời cảm tạ, nàng liền vội vã đi lên lầu thay đổi quần áo.

Đổi lại bộ lễ phục màu đỏ cùng tất chân, giày cao gót, An Tuyết Nhi đem một đầu tóc dài búi lên. Nàng nhìn thiếu nữ xinh đẹp thành thực trong gương, làm nhiều lần hít thở, sau khi mỉm cười, có chút cứng ngắc đi tới phòng ăn dưới lầu.

Oa! Thật xinh đẹp! Tầm trải bàn đẹp để phủ trên một chiếc bàn ăn dầu, hơn nữa ở trên đó cũng đã bày nển, rượu vang cùng bữa ăn tối tinh xảo, đồ ăn cũng đều bày biện chỉnh tề.

An Tuyết Nhi đi lên phía trước, cầm lấy bật lửa đốt cây nến ở trên bàn, sau đó tắt đèn lớn. Đây mới là ánh đèn hoàn mỹ, không khí lãng mạn. An Tuyết Nhi ngồi xuống chờ Quân Thánh Thiên, nhưng tim nàng vẫn đập rộn nhịp, khiến nàng đứng ngồi không yên. Nàng đi tới bộ cửa sổ, hướng về phía trăng sáng hít thật sâu.

Thần! Xin hãy ban cho con lực lượng thần kỳ, để cho tâm nàng không phải loạn nhịp như vậy, để cho bọn họ có một đêm vô cùng tốt đẹp!

Mặc một chiếc áo sơ mi đen, cùng quần tây màu vàng nhạt, Quân Thánh Thiên thần thái sáng lang từ trên lầu đi xuống. Đi? Thế nào lại yên ắng như vậy a? Trong nháy mắt, hắn nghĩ đến, đây có lẽ là sinh nhật mà Tuyết Nhi muốn dành cho hắn.

Khuôn mặt anh tuần lộc ra nụ cười mê người, khí định thần nhân đi về phía phòng ăn.

An Tuyết Nhi sau vô số lần hít sâu, đã trấn định trở lại, nàng quyết định trở lại ghế ngồi chờ Quân Thánh Thiên. Đang ở lúc nàng quay người lại muốn đi động thì thân ảnh cao to trong nháy mắt xuất hiện ở trong tầm mắt của nàng, nàng khần trương đến quên cả hô hấp, chỉ có thể đứng lại nhìn chăm chăm hân.

“Tuyết Nhi, em Thật đẹp!” Nhìn người trước mặt so với dĩ vãng bất đồng, Quân Thánh Thiên thoáng chốc bị vẻ đẹp của nàng đoạt đi suy tư cùng năng lực hô hấp, bước nhanh về phía nàng, ánh mắt than thờ nhìn toàn thân của nàng.

A! Nàng thế nhưng mặc tất chân sexy. Hân cảm giác mình nhanh chảy máu não. Nàng như thế nào lại làm ra hình dáng mê người như vậy? Đơn giản khiến hân khắc chế không được dục vọng.

“Có thật không?” Nghe được hân ca ngợi, nàng thờ phào nhẹ nhõm.

“Ừ! Em là nữ nhân xinh đẹp nhất mà anh thấy.” Hân vui sướng, say đắm trong sắc đẹp của nàng.

“Thiên! Chúng ta ăn cơm đi!” Sợ ngần không được hai trong mắt đang phóng ra điện cao thế của Quân Thánh Thiên, nàng dẫn hân đến bàn ăn ngồi xuống.

Quân Thánh Thiên nhìn chăm chăm người đi ở phía trước. Nàng... thế nhưng mặc lễ phục lộ lưng, còn lộ toàn bộ như vậy! Trời a, hân cũng nhanh bị nàng mặc như vậy mà hôn mê, cố gắng đè nén dục hòa đang dâng cao của mình.

“Thiên, chúc anh sinh nhật vui vẻ!” An Tuyết Nhi cầm lên ly rượu vang, uống một hớp, ý đồ muốn che giấu khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ bừng của mình, nàng cũng không có trang điểm, cho nên không cách nào che lấp vẻ mặt ấy được.

“Tuyết Nhi, cảm ơn em đã chuẩn bị tất cả vì anh.” Quân Thánh Thiên cũng uống một hớp rượu, cảm động quét một vòng cách bố trí xa hoa cho hân, dĩ nhiên bao gồm cả thân thể mềm mại của nàng.

Lại nữa! Nàng bây giờ rất muốn mở miệng cầu xin hân, đừng có dùng cái ánh mắt chứa điện giật chết người ấy nhìn nàng, khiến nàng bị hôn mê a. An Tuyết Nhi vội vàng uống một hớp rượu để thanh tỉnh.

“Hôm nay là sinh nhật anh, em hi vọng có thể làm cho anh vui vẻ.”

“Chỉ cần có em ở bên cạnh anh, anh vĩnh viễn cũng sẽ rất vui vẻ.” Hân kim lòng không được mà cầm bàn tay trắng nõn nhu mỷ của nàng.

“Thiên, anh uống thêm một hớp nữa đi! Rượu này là mẹ đưa cho chúng ta đó!” Vừa nói với hân, vừa rút bàn tay đang bị Quân Thánh Thiên nắm ra.

Quân Thánh Thiên tựa hồ cũng chú ý tới sự khần trương không được tự nhiên của nàng, vì vậy phối hợp, mà nàng lập tức lại thay hân rót đầy một ly nữa, mình cũng là đã ly thứ ba rồi.

“Tuyết Nhi, chúng ta dùng cơm trước đã, uống rượu rất dễ say.”

An Tuyết Nhi cũng đáp ứng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng, thần kinh cũng dần dần thanh tỉnh lại, không hề khần trương nữa.

Vì vậy, hai người bắt đầu thưởng thức những món ngon a.

“Ui, ăn ngon quá, những thứ này đều là Lâm tẩu làm sao?”

“Đúng vậy! Ở gần đây có một gia đình, cho nên mượn phòng bếp nấu đó!” Nàng ngây thơ gạt đầu.

“Tuyết Nhi, em thật lợi hại.”

“Mới không có! Là mẹ thu xếp cho đó, tối nay em thấy mình khần trương thật lâu, thật sợ anh sẽ không thích, lại sợ hết thấy sẽ không tiến hành thuận lợi.” Nói đến đây, nàng lại uống cạn sạch rượu, chuẩn bị bước vào ly thứ tư.

“Tuyết Nhi, anh yêu chết trang phục của em tối nay a.” Hân lộ ra nụ cười thật rõ.

“Vậy em cũng an tâm. Em còn có một lễ vật đặc biệt muốn tặng cho anh!” An Tuyết Nhi đã say, đối với Quân Thánh Thiên cười duyên.

“Em say rồi, đừng uống nữa.”

“Có sao? Vậy em không uống nữa, bắt quá uống rất ngon nha! A.....” Mặc dù say, nhưng nàng còn nhớ rõ nàng muốn tặng người yêu lần đầu tiên, cũng không thể say đến ngã được!

“Em muốn tặng ta lễ vật gì?” Quân Thánh Thiên vội vàng ăn hết bữa tối của hân.

“Một lễ vật độc nhất vô nhị. Thiên, em.....” Nàng nghĩ đến liền làm, đứng lên, lấy tay vòng qua cổ hân, ngồi vào trong ngực của hân, cái trán dựa vào hân nhẹ nhàng cười, nàng say khướt nhưng lại có thần thái mê người như vậy.

“Em muốn nói cái gì?” Ôm thân thể mềm mại, mùi thơm xông vào mũi hắn, Quân Thánh Thiên cười thỏa mãn nhìn nàng.

“Ghét, anh đừng cười nữa! Em cũng mau bị mắt anh hút sâu vào a, anh hại tim của người ta đập loạn lên, không thể nghĩ gì được!” Bởi vì không địch lại tửu lượng, nàng bắt đầu nghĩ cái gì nói cái đó.

“Tiểu Tuyết Nhi khả ái của anh, thì ra em cũng phục dưới quần của ta a!”

“Mới không có! Là anh quỳ gối dưới váy của em mới dung, an hem, người ta hôm nay rất hy sinh mặc tất chân sexy à nha!” Vừa nói, An Tuyết Nhi lập tức nâng đùi phải lên, Đôi chân dài mê người hấp dẫn một cái cùn không sót hiện ra trước mặt Quân Thánh Thiên, ngay cả quần lót của nàng cũng lộ ra ngoài.

Quân Thánh Thiên bị tư thái mê người của nàng đùa giỡn, hạ thể trong nháy mắt thùng thưng, hắn rút cuộc không nhịn được mà làm chuyện đã dè dặt từ lâu.

Đầu cúi xuống đoạt đi thanh âm, hắn nhiệt liệt hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, một tay xuyên qua dưới nách nàng trực tiếp luồn vào bên trong lễ phục, bắt được hai vú trắng nõn ôm trọn đê xoong. Một tay kia vén lên quần dài trực tiếp đặt lên chỗ kín của nàng, tận tình cách lớp quần lót mỏng, theo khe huyết nhảy cảm.

“Ồ.....” Nàng bị Quân Thánh Thiên đột nhiên xuất hiện nhiệt tình hù nàng, nhưng mà bị hắn đụng chạm như vậy, làm cho toàn thân nàng nóng lên, chỉ muốn kích tình hưởng ứng hắn.

Nàng há to miệng, mặc hắn không trở ngại chút nào tiến công miệng nhỏ của nàng, tay nhỏ bé không kìm hãm được mà vuốt ve lồng ngực của hắn, lơ đãng sờ trớn hai đầu vú của cả hắn thì hắn trong nháy mắt hít một hơi thật sâu, rồi đi thần nhiệt.

Quân Thánh Thiên đưa tay cời nút thắt phía sau cổ ưu mỹ, trong phút chốc vài vóc cháy xốn, bộ ngực lớn xinh đẹp thoát khỏi trói buộc mà lộ ra, màu trắng đục đưa làm hắn ngừng thờ, dời mắt không mở.

Hắn không tự chủ đưa tay kẹp lại hai vú lác lác.

An Tuyết Nh thoải mái ngửa đầu thờ dốt, hắn ôn nhu đụng chạm để cho nàng toàn thân tê rần.

“Hi!” Hắn đột nhiên xé rách quần lót của nàng, ngón tay cạy mạnh trực tiếp cắm vào khe huyết trơn trượt.

“A..... Thiên!” An Tuyết Nhi có chút giật mình, vội vàng bắt lấy tay của hắn, mà hắn cũng không vì đó mà ngừng, ngón tay tiếp tục luật động.

Đầu nàng choáng váng, rượu còn khiến nàng ngất xỉu rồi, mà nhiệt tình của Thiên càng làm đầu óc của nàng thêm choáng váng. Ngón tay nàng ở ngang lưng của hắn mà bầu vú vào da thịt hắn, nếu không phải cách lớp y phục, lưng Quân Thánh Thiên đã sớm bị lưu lại mấy vết cào cào.

“Tuyết Nhi... tiểu yêu tinh này...” Quân Thánh Thiên bởi vì dục vọng mà toàn thân căng thẳng, hắn cúi đầu hung hắn cắn đầu vú đỏ tươi, nóng nảy cắn mún, như là muốn hút sữa tuối vậy, quyết tâm muốn cho nàng cùng hắn bởi vì dục vọng mà khó chịu.

“A, a!” Hắn thành công, An Tuyết Nhi cả người run rẩy, bụng dưới giống như đang có cây đuốc thiêu đốt.

Nàng không biết cái gì đang chờ đón mình, chỉ cảm thấy mình trống không cần phải lấp đầy. Nàng bất an động dẩy thân thể, hai tay vịn thật chặt vai Quân Thánh Thiên.

Hắn hết sức khó nhìn rồi đi hai đầu vú bị hất làm cho ứ hồng, nhưng ngón tay hắn vẫn không lưu tình mà ở dưới cơ thể nàng trườn động. Hắn tràn đầy dục niệm ngưng mắt nhìn, ngẩng đầu nhìn nàng, một đầu búi tóc có chút phân tán, vài sợi tóc rơi xuống dính vào chiếc cổ nhu mĩ của nàng, cánh môi đỏ hồng mở đỏ bồng, một dáng vẻ khát vọng được yêu, Quân Thánh Thiên nhanh chóng bị ép đến điên. Không! Hắn không thể xâm phạm sự thuần khiết của nàng, người nhà của nàng tín nhiệm hắn, mới để cho Tuyết Nhi cùng hắn ra ngoài qua đêm, hắn không thể cô phụ sự tín nhiệm của bọn họ. Sau mấy phen giằng giũa, hắn quyết định để cho An Tuyết Nhi trong tay hắn sau khi đạt tới cao triều, liền xông vào nhà tắm nước lạnh.

Để cho nàng đưa lưng về phía hắn, giang hai chân ở trên đùi hắn, hắn cường thế dùng đầu gối đem hai chân nàng mở rộng ra, hơn nữa thêm một ngón tay xâm nhập khe huyết chặt khít, hai ngón tay thật nhanh ra vào.

Như vậy còn chưa đủ, hắn lại dùng một tay kia, xoa nắn cánh hoa, kỹ xảo vuốt ve phối hợp mãnh liệt dứt vào, để cho ái dịch ở hoa huyết chảy ra, không bị không chế mà co rút lại, thật chặt bao ở ngón tay của hắn.

An Tuyết Nhi mềm nhũn dựa vào trong ngực Quân Thánh Thiên, nàng biết mình không nhanh được, hoa huyết của nàng kịch liệt co rút lại, toàn thân run rẩy!

“A.....” Thét chói tai, nàng không chịu nổi mà nhắm chặt hai mắt.

Quân Thánh Thiên hả mồm thờ dốt, rút ngón tay đã dính ướt. Hắn khăn cấp cần tắm nước lạnh, nếu không hắn cũng không dám đảm bảo mình sẽ mạnh mẽ với An Tuyết Nhi.

Hắn ôm lấy nàng, định đem nàng vào trong phòng khách, nhưng mới vừa đứng lên, người trong ngực liền chậm rãi mở mắt, tỉnh táo lại.

An Tuyết Nhi ở cao trào qua đi, cảm giác say ngược lại dần dần biến mất, nàng nhìn về mặt thống khổ của Quân Thánh Thiên, nghĩ đến mình còn chưa tặng quà sinh nhật cho hắn!

“Thiên, anh muốn đi đâu?”

Quân Thánh Thiên thấy An Tuyết Nhi đã tỉnh, đôi mắt sưng mù cùng với thanh âm mềm mại, làm cho tiểu đệ của hắn càng thêm cương cứng đau đớn.

“Anh ôm em trở về phòng khách nghỉ ngơi.”

“Người ta không muốn nghỉ ngơi, anh trước thả em xuống, em còn chưa tặng quà cho anh mà!”

Nghe được nàng nói như vậy, hắn không thể làm khác hơn mà thả nàng xuống. Người này biết giãy vò mà!

“Thiên, em muốn.....” An Tuyết Nhi thẹn thùng cúi đầu.

“Ừ?” Quân Thánh Thiên bị tiểu nữ nhân làm cho phiền não. Nàng còn đang nửa thân trần a!

“Em nghĩ muốn.. tặng anh lần đầu tiên của em.” Thanh âm nhỏ nhỏ của Tuyết Nhi vang lên.

“Cái gì? Em nói lại lần nữa.” Quân Thánh Thiên vẻ mặt không thể tin được, nghe thấy nàng nói như vậy, đã cảm thấy mình mau biến thành một con man ngư đang bị hỏa thiêu a.

“Người ta muốn đem mình đưa cho anh! Anh có muốn không?” Nàng thẹn thùng nhìn chằm chằm Quân Thánh Thiên.

“Người ta muốn đem mình đưa cho anh! Anh có muốn không?” Nàng then thùng nhìn chằm chằm Quân Thánh Thiên.

Không thể tin được mình lại có được may mắn như vậy, một cỗ nóng hổi trong nháy mắt chảy xuyên qua thân thể hắn, các tế bào toàn thân cũng nhao nhao lên.

“Muốn! Anh dĩ nhiên muốn chứ! Rất muốn là đằng khác!” Hắn lập tức động thủ kéo lễ phục của nàng rơi xuống, nàng bây giờ, toàn thân chỉ còn mỗi tất chân cùng với giày cao gót, khiến người ta nguyện ý vì nàng làm bất cứ chuyện gì.

An Tuyết Nhi thẹn thùng mà giơ tay lên che kín thân thể mình, lại bị Quân Thánh Thiên ngăn trở.

“Không thể, tối nay em là lễ vật của anh, em phải nghe lệnh anh.” Hắn đã đợi giờ khắc này từ lâu rồi.

Nhanh chóng bỏ đi y phục của mình, trong chớp lát sau, hắn cùng An Tuyết Nhi đều trong trạng thái tương đối trần truồng, mà tiểu đệ hắn giờ này đang nóng rực ngẩng cao đầu.

An Tuyết Nhi ngượng ngùng dời đi ánh mắt, thân thể hắn cùng vật ở trong quần thật khổng lồ, làm cho người ta hít thở không thông.

Quân Thánh Thiên ôm nàng, dùng thân thể của hắn mà sát nàng.

“Thật... thoải mái.” Quân Thánh Thiên mê muội thân thể mềm mại, phát giác nàng hơi run rẩy.

Nàng vô cùng khẩn trương, hắn cúi đầu phủ lên đôi môi sưng đỏ, đang câu dẫn hắn, hưởng ứng hắn.

An Tuyết Nhi không lưu loát là lưỡi liếm môi, lưỡi của hắn, đột nhiên bị hắn bá đạo mút lấy đầu lưỡi, càng không ngừng khảy lấy, cướp đoạt hương thơm của nàng.

An Tuyết Nhi phối hợp hắn, hai thân thể mỹ miều dính sát vào nhau.

Quân Thánh Thiên nâng hông nàng lên, để hai chân của nàng có thể vòng qua hông của hắn, vận sự mà sát vật thô kia vào khe huyết đã ướt nhẹp của nàng.

“Tuyết Nhi, anh không kịp!” Quân Thánh Thiên ôm nàng đi về phía bàn ăn không bày biện gì cả, để hông nàng ngồi trên đó, chân vẫn vòng qua eo của hắn.

Hắn tự tay vuốt ve hạ thể ướt át, lấy tay vạch ra hai cánh hoa căng trướng, đem vật cứng đã chờ đợi từ lâu để vào chỗ đó.

“Tuyết Nhi, anh yêu em....” Hắn đè nén nhìn thân thể mềm mại trước mắt.

“Thiên, em cũng yêu anh.” An Tuyết Nhi thản nhiên cười.

“Anh muốn tiến vào, em cố gắng nhịn xuống nha.” Mồ hôi trên lưng vì nhẫn nhịn mà túa ra, Quân Thánh Thiên động thân, đem vật khổng lồ vào khe huyết chặt khít.

“A! Thật là đau!” Trong nháy mắt, cảm giác bị xé nứt, làm cho An Tuyết Nhi đau đến chảy nước mắt. Đau quá!

Nàng muốn té xỉu, nàng đau đến không muốn làm nữa! Buồng hai chân đang kẹp hông Quân Thánh Thiên ra, hai tay dùng sức muốn đẩy hắn ra.

“Thiên, anh trước đi ra ngoài, em đau lắm!” Giày cao gót bởi vì nàng không ngừng đá động hai chân, mà rơi xuống đất.

“Tuyết Nhi, nhịn một chút, chờ một chút sẽ không đau nữa.”

“Em không nhịn được, Thiên, anh thả em ra, em đau muốn chết a.” Nàng sợ đau, thân thể đau đớn kịch liệt hành hạ nàng. Nàng không nghĩ tới sẽ là như vậy.

Quân Thánh Thiên khó khăn trấn an giai nhân. Hắn thậm chí còn chưa có làm rách màng trinh của nàng. Nhưng mà nhìn thấy người yêu khóc thảm đến như vậy, hắn không đành lòng, không thể làm gì khác hơn là thối lui khỏi hoa kính sâu kín của nàng.

Vừa lui ra ngoài, An Tuyết Nhi liền đẩy thân thể của hắn ra, vừa khóc chạy tới hướng cầu thang.

Đau chết mất! Nàng quyết định đưa cho hắn thứ gì cũng có thể, chính là không muốn cái đó của hắn xé rách thân thể của nàng.

Đột nhiên cả người bị đẩy ra, Quân Thánh Thiên trong nháy mắt tức giận dâng cao, đuổi theo giai nhân đang muốn trốn chạy. Tiểu nữ nhân này thật tàn nhẫn, tuyệt không thương cảm tiểu đệ đệ của hắn.

An Tuyết Nhi nghe được thanh âm ở sau lưng ngày càng gần, khiến nàng càng thêm hoảng loạn, vừa chạy tới cửa thang lầu liền bị hắn bắt được tay. “A! Buồng em ra, em không muốn, đau lắm. cầu xin anh.”

“Tuyết Nhi, em nhẫn một chút thôi, sẽ không đau đớn.” Quân Thánh Thiên cố gắng thuyết phục nàng, đem thân thể yếu đuối của nàng quay lại đối mặt với hắn.

“Không muốn, em sợ đau, anh tha cho em đi!” Nàng bước lên cầu thang cùng hắn giằng co. Quân Thánh Thiên cũng đi theo nàng, cách một bước bước lên cầu thang. Hắn cũng mau bị dục hỏa thiêu cháy rồi, cô gái nhỏ này còn như vậy hành hạ hắn nữa!

Đột nhiên, An Tuyết Nhi không cẩn thận ngã nằm trên cầu thang. Quân Thánh Thiên lợi dụng thời cơ không thể bỏ qua, liền chuyển qua thân thể nàng, tách hai chân như mỡ ra, động thân một cái hung hăng đâm vào hoa huyết nhỏ hẹp, hoàn toàn xuyên qua nàng.

Nàng nức nở, nàng bị hắn giết chết mất, hạ thể bị hắn ngoan tâm xé ra.

“Nha.” Quân Thánh Thiên ngẩng đầu lên, phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn. Rót cuộc cũng được như ý muốn của hắn, bởi vì đè nén quá lâu nên không kịp thương hoa tiếc ngọc. Hắn một tay nắm vuốt mông của nàng, một tay bắt lấy hai vú mềm mại, ở hạ thể đang chảy máu của nàng, nhanh chóng thẳng tiến ra vào. Cảm giác kia thật tuyệt vời, khiến cho hắn ngày càng hưng phấn.

“Đau quá Thiên, dừng lại.” An Tuyết Nhi bị vật cứng không chút lưu tình hung mãnh đụng vào, nơi mới vừa bị xé rách khiến nàng đau đớn không dứt. Hắn thật đáng ghét, làm cho phía dưới nàng đau, thật đau a!

“Tuyết Nhi, vì anh nhẫn nhịn một chút!” Hắn cũng không bởi vì nàng kêu khóc mà dừng lại, hoa huyết mãnh mai càng kích thích hắn muốn xâm phạm nàng. Hắn thật nhanh lướt động vòng eo, một lần lại một lần xâm nhập để cho hắn không thể tự kiềm chế mà co rút nhanh hơn.

Bây giờ như chợt thay đổi thành người khác, tuyệt không thương yêu nàng, ở cơ thể mỹ miều của nàng mà ngược đãi.

“Nhịn một chút lập tức sẽ hết đau.” Quân Thánh Thiên cậy mạnh phát tiết quá nhiều, yêu thương hôn cái trán ướt đầm mồ hôi của nàng. Hắn đi động ngón tay ở nơi giao hợp của họ, vuốt ve cánh hoa đang run rẩy, kích thích nàng tiết ra nhiều ái dịch, để cho hắn không trở ngại ra vào hoa kính.

“Sắp hết chưa?” An Tuyết Nhi nhủ chặt mày, nàng vẫn cảm thấy rất đau.

“Một lát nữa thôi, chân mở ra một chút.” Quân Thánh Thiên ra lệnh, hạ thân vẫn luật động không dừng.

An Tuyết Nhi chỉ có thể nghe theo hắn, đem chân phải mở rộng ra, để cho hắn dễ dàng xâm nhập hơn.

Thỏa mãn la hét một tiếng, hắn lần nữa ra sức ra vào giày vò bên trong thân thể mềm mại, lần này càng thêm không ôn nhu chút nào.

“Dừng đừng sâu như vậy, em sợ.” Bị hắn thô bạo đâm vào chỗ sâu, nàng thật sợ cái vật vừa to vừa dài xô xuyên qua hạ thể của nàng.

“Hừ.” Quân Thánh Thiên không để ý tới sự sợ hãi của nàng, vẫn mê muội cứng rắn, đâm thật sâu vào hoa huyết bó chặt. Hắn đã nhẫn nhịn quá lâu, bây giờ mới không cách nào khắc chế được mình.

Nâng khe mông cao hơn, mới có thể xâm nhập vào đáy sâu ướt nhất, mà khe huyết co rút lại, mặc dù khó khăn, nhưng là càng thêm mê người. An Tuyết Nhi cũng không chịu nổi cuồng bạo, hạ thân đau đớn, làm cho nàng hai mắt tối sầm, bất tỉnh trên cầu thang.

Quân Thánh Thiên phát hiện người dưới thân đã hôn mê, gương mặt tuần mỹ hiện lên một tia áy náy. Hắn quá thô lỗ, nhưng là hắn còn chưa muốn đủ a!

Theo thân thể ngọc ngà mị thái của nàng, lần nữa làm cho hắn không tự kiềm chế được mà bất động eo. A! Khe huyết Tuyết Nhi chặt như vậy, nhốt chặt hắn, hắn làm sao sẽ ngu ngốc mà không đoạt lấy nàng chứ!

Quân Thánh Thiên nắm chặt eo nhỏ của nàng, một lần lại một lần, không chút mệt mỏi thẳng tiến ra vào, rốt cuộc, ở lần chạy nước rút cuối cùng hắn đem toàn lực ra, sau đó phóng tinh dịch vào thật sâu hoa huyết, rồi sau đó gục trên người An Tuyết Nhi, cảm giác thỏa mãn trước nay chưa bao giờ có.....

Hôm sau, Quân Thánh Thiên tỉnh dậy sớm hơn một chút, hắn mỉm cười liếc nhìn giai nhân ở trên giường vẫn còn say ngủ, hôn môi nàng một cái, mới lưu luyến bước vào phòng tắm. Tinh thần sáng khoái, sau khi tắm xong, làm bữa sáng đơn giản, rồi bụng mâm lên, chuẩn bị hôn thức tỉnh mỹ nhân ngủ say của hắn

Hi! Ngủ thật ngon nha. Quân Thánh Thiên ngồi ở mép giường, vén chăn lên, nhìn thân thể trắng nõn dưới ánh mặt trời của An Tuyết Nhi. Thật mỹ lệ a! Đây chính là một kết hợp hoàn mỹ, không! Ngực của Tuyết Nhi so với thân thể mảnh khảnh thì to lớn hơn rất nhiều, bất quá không quan hệ, hắn yêu chết đôi phong nhũ của nàng!

“Tuyết Nhi, rời giường a! Mỹ nhân say ngủ của anh, mặt trời lên cao rồi a.” Hắn vừa nói, vừa vỗ vỗ cái mông lộ ra của nàng.

Vẫn còn đang trong giấc mộng, An Tuyết Nhi đột nhiên lật người nằm ngang.

“Tuyết Nhi, rời giường!” Thấy bé cung ngu ngợ như vậy, hắn đưa ra hai tay, đè ép hai vú của nàng.

“A!” Bị bất thức giấc, cặp mắt mơ hồ mở ra, nhìn thấy mình nằm trong phòng của Quân Thánh Thiên, sau đó, nàng nhìn thấy hai cái tay đang đặt trên ngực của mình, tự giác tỉnh táo lại.

“Thiên, anh làm sao lại đùa giỡn người ta a!” Nàng đẩy hai tay của hắn ra, kéo cái chăn lên nhìn nhăm chằm hắn. Nàng còn chưa ngủ đủ a!

“Oan uổng quá! Đại nhân, tiểu nhân cũng chỉ là bảo người dậy ăn điểm tâm thôi mà!” Quân Thánh Thiên làm ra tư thế đầu hàng, gương mặt tuấn tú làm nàng vui vẻ.

“Thật sao! Nhưng mà em còn muốn ngủ, có thể ngủ tiếp được không?” Giai nhân vẫn như cũ nằm trên giường, vừa nói, ánh mắt vừa khéo lại, giống như lập tức có thể ngủ.

“Tốt! Vậy anh cùng em, cùng nhau ngủ a.” Quân Thánh Thiên đứng lên cởi nút áo sơ mi, tính toàn lần nữa áp đảo nàng.

Nàng len lén mở một mắt liếc Quân Thánh Thiên, không ngờ hắn đang cởi quần áo thật, lập tức dọa sợ, ôm lấy sàng đan mà ngồi dậy.

“Không cần, không muốn phiền toái như vậy, em không muốn ngủ nữa.” Vừa nói, nàng vừa ôm sang đan muốn xuống giường, ai biết vừa đứng lên, lập tức chân liền mềm nhũn, ngã ngồi trên giường.

“Tuyết Nhi, em có khỏe không?” Tuyết Nhi nhất định là bị hắn làm cho hai chân vô lực.

“Toàn thân em đau nhức đều là tại anh làm hại mà.” Tối hôm qua hắn kích tình, lần nữa lần nữa muốn nàng, lại còn muốn nàng biểu diễn kỹ năng đặc biệt, biến đổi tư thế, mắc cỡ chết người! Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lập tức đỏ hồng.

Hắn ngồi chồm hổm, cúi người nhìn ai kia đang thẹn thùng, liền nắm lên đôi bàn tay nhỏ bé, mà sát gương mặt của hắn.

“Đều là lỗi của anh. Nương tử đại nhân đại lượng, tha cho anh đi nha!”

“Hừ! Không thèm để ý tới anh nữa!” Nàng tức giận quay đầu không thèm nhìn hắn.

“Vậy chúng ta lấy nước vối sữa hòa nhau nha, làm cho em chịu để ý anh.”

“Đồ da mặt dày, anh bắt nạt em a!” An Tuyết Nhi không thuận theo, nắm lấy gương mặt hắn, dùng sức lôi kéo.

“Được rồi! Tuyết Nhi, trước ăn bữa sáng đã, rồi đi tắm ôn tuyền nữa, sẽ thoải mái hơn rất nhiều a.” Hắn không cho nàng cự tuyệt, bụng mâm thức ăn tới ý bảo nàng khởi động.

“Vậy em đi đánh răng rửa mặt trước đã.”

“Anh ôm em đi!”

“Không cần đâu! Anh cầm y phục cho em mặc, em tự mình đi.” Quân Thánh Thiên tùy ý cầm áo của hắn cho nàng mặc vào, nhìn thân ảnh mảnh khảnh đi vào phòng rửa tay.

A! Hắn thật không muốn cứ như vậy mà bỏ qua nàng.....

Chương 8

Buổi tối, một chiếc xe dừng bên ngoài An gia không xa.

“A.....” An Tuyết Nhi giạng chân ngồi trên đùi đối mặt với Quân Thánh Thiên, trên dưới phập phồng. Nàng thật đáng thương, vốn là muốn nhanh chóng thoát khỏi ma chướng của hắc đế về nhà hảo hảo ngủ một giấc, ai biết Quân Thánh Thiên đưa nàng về đến cửa nhà, lại bắt nàng cùng ra chỗ ngồi phía sau hoan ái, cũng không để ý tới sẽ bị người An gia gần đây nhìn thấy.

Quân Thánh Thiên không ngừng ngậm mút đôi phong nhũ đang đung đưa của nàng, yêu mến gặm cắn hai đóa hồng diễm, hạ thân không ngừng đâm vào hoa kính co rút, hắc dùng lực bãi động thân thể trước mặt, để hoa huyết thật nhanh phun ra nuốt vào tiểu đệ của hắn.

Tư vị thật tuyệt vời, làm cho hắn không muốn để nàng về nhà, cho nên vẫn biết là không đủ, nhưng không thể làm gì khác hơn là ân ái để nói lời tạm biệt.

“A... .. không được!” Khe huyết co rút thật chặt, bao lấy vật nóng bỏng đang không ngừng tiến về phía trước, nàng ôm chặt đầu của hắn, cả người co quắp.

Tay của hắn đem nàng hạ thấp xuống hơn, cưỡng bách miệng huyết căng thẳng nuốt lấy vật vừa to vừa dài, bao kín lấy vật nam tính ấy.

Nàng mỗi lần trùng xuống thì cũng cảm thấy tử cung của mình bị đội lên, hắc điên cuồng như vậy khiến cho nàng ngồi xuống càng thêm thâm nhập, bộ ngực sữa của nàng lay động kịch liệt, giống như ở lúc thi chạy vậy, làm cho hắn hưng phấn không thôi.

Cảm giác mình giống như ngồi ở trên một đoàn lửa nóng, tiểu đệ nóng rực thô to của hắn đâm vào khiến nàng có chút đau, lại có khoái cảm tê dại. Tại sao hắn luôn không chịu buông tha nàng?

Hắn ôm chặt lấy thân thể xinh đẹp, nhanh chóng có lực, cứng rắn, cuối cùng, một hơi toàn lực đâm vào bên trong, phóng ra cao triều.

“A! Tuyết Nhi, em thật giỏi.” Gương mặt tuấn tú hồng hào, vùi vào bộ ngực sữa trước mặt.

An Tuyết Nhi, có chút thờ dốt, nàng thật là điên mới có thể cùng hắn ở ngày ngoài cửa nhà ân ái, đều là tại cái tên đại ác lang này mê hoặc làm chuyện xấu.

“Thiên, em cần phải về.” Nàng tức giận nói.

Nàng thật là đưa dê vào miệng cạp a!

Buổi trưa hôm nay, tắm ôn tuyền xong, ăn bữa trưa, bọn họ vốn là ngồi trên ghế salon xem VCD. Thiên ở ngay trên ghế treu đưa nàng, hấp dẫn nàng không thể không cùng hắn làm việc.

Mà chàng vạng, vốn là muốn trở về nhưng mà Thiên thế nhưng lại bắt nàng đi đến sân cầu, gần chỗ để khăn tắm, ép nàng nằm trên bàn cầu cùng hắn ái ân. Thật quá đáng!

Đã thế, càng làm cho người ta cảm phần chính là, nàng thế nhưng cũng cảm thấy rất hưng phấn, kích thích. Còn đạt tới cao triều chứ. Mà bây giờ, mặc dù đã về đến cửa nhà, không nghĩ tới, nàng lại bị hắn ăn. Ai! Hắn kiếp trước nhất định là hòa thượng.

“Tuyết Nhi, anh không muốn em về a.” Quân Thánh Thiên ngậm vành tai của nàng, thanh âm trầm khấp khần khần, ở bên tai nàng nói.

“Không được! Ngày mai còn phải đi học mà!” Nàng đẩy hắn ra nhỏ giọng nói.

“Được rồi! Một lần cuối nữa nhé.” Hắn trong chốc lát ánh mắt tỏa sáng, vật kia ngay lập tức khổng lồ, sưng trướng lên, nhất quyết không buông tha hoa kính kia a.

“Không muốn! Người ta còn phải về nhà!” Nàng sợ hãi, từ trên đùi hắn nhảy xuống. Muốn mở cửa xe xông ra ngoài, nhưng không kịp rồi, Quân Thánh Thiên đã từ phía sau bắt được hông của nàng, sét đánh không kịp bưng tai, đâm vào hoa huyết, bắt đầu luật động.

Hắn không chút nào dè nén mình, dùng mảnh xâm phạm hoa huyết ướt nhẹp, bàn tay đang nắm eo thon của nàng đến ứ hồng.

“A.....” An Tuyết Nhi hai tay bắt được tay cầm của cửa xe, cuồng loạn vung đầu lên, mặc cho hấn cứng rần ngang tàng từ sau tiến vào huyết đạo mềm mại. Tiếng rên rĩ không kìm nén ở trong xe vang lên, mà xe thể thao ở trong đêm tối bảo vệ, suồng xã từ phía trên dưới lay động.

Khe huyết chật hẹp, ướt nhẹp bao chặt lấy vật thể điên cuồng nóng rực. Thì ra nam nhân đè nén là như vậy, một khi đã phát tiết ra ngoài, sẽ giống như núi lửa bộc phát, càng không thể thu thập. Mà tái phát cũng vẫn không thể thu thập.

Vừa đáng thương vừa hạnh phúc a! Đêm tối với nàng tựa hồ đặc biệt kích thích. Mà chẳng có chừng mực.....

Một góc sân trường, có ba nữ sinh đang tụ ở chung một chỗ, nhỏ giọng bàn luận kế hoạch âm mưu xấu xa của mình.

Liên tiếp thất bại cùng với việc bị An Thắng Vô ác chinh, làm cho Phương Vô Mỹ càng thêm thống hận An Tuyết Nhi, hơn nữa lại nhìn đến Quân Thánh Thiên cùng An Tuyết Nhi thời gian này càng thêm thân mật, càng thêm ghen ghét dữ dội.

“Lần này nhất định phải thành công!” Phương Vô Mỹ vẻ mặt hung ác, hướng về phía bạn tốt ở cửa nói.

“Chúng ta cũng sắp xếp xong xuôi, lần này An Tuyết Nhi nhất định sẽ trúng kế.” Cổ Lợi phụ họa.

Một bên Diệp Lan, vẻ mặt nặng nề nhìn bạn tốt. Có cần thiết vì tranh đoạt một người đàn ông mà đùa bỡn dùng thủ đoạn sao? Tại sao không quang minh chính đại mà cạnh tranh chứ?

Nhưng nàng cũng không có nói ra suy nghĩ của mình, một mặt nàng nhất gan, một mặt nàng tin tưởng các nàng sẽ không nghe nàng nói. Ai! Chỉ có thể cầu nguyện các nàng sớm ngày tỉnh ngộ.

“Wow! Học trưởng thật lợi hại nha! Em lần đầu tiên mới thấy bộ dạng mềm mại như vậy của Tiểu Linh.” An Tuyết Nhi vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Từ Tiểu Linh đang tựa vào trong ngực Bạch Mộ Hiên, hai người bọn họ ở trong thư viện thân mật ôm hôn, dĩ nhiên, Bạch Mộ Hiên phải mất chút sức lực, mới làm cho Từ Tiểu Linh ngoan ngoãn há miệng.

Đột nhiên một cánh tay đưa qua che mắt An Tuyết Nhi.

“Tuyết Nhi, chớ nhìn lên người khác thân thiết, nếu như em muốn nhìn, chúng ta về nhà, hướng gương làm mấy lần, để cho em xem thật kỹ đến khi nào đủ mới thôi.” Quân Thánh Thiên không thích nàng nhìn chằm chằm nam nhân khác, hấn thuận tiện kéo nàng lui về phía sau.

Bởi vì sắp thi học kỳ, hai đôi tiểu tình lữ đều không hẹn mà cùng đến Đồ Thư Quán ôn bài, hai tên nam sinh cũng vì bạn gái mới đến. Mà hai người bọn họ ở trường nổi danh là thiên tài, nếu không phải vì hai nàng, bọn hấn ngay cả phòng tự học ở nơi nào cũng đều không biết.

Trong thư viện trường trung học Lan Hinh, phân chia ra nhiều phòng học, công cộng, đoàn thể, hai người và phòng cá nhân, để cho học sinh có thể theo nhu cầu mà lựa chọn, dĩ nhiên vì phòng ngừa loạn âm quá nhiều, nên trang bị thêm các thiết bị cách âm hiện đại.

“Ai nha! Thiên, buông tay! Em không thấy gì cả.” Bị Quân Thánh Thiên kìm chặt, kéo lui về phía sau, An Tuyết Nhi cuốc bộ không khỏi lao đảo.

Kéo nàng đi một đoạn đường, hấn mới đỡ nàng xoay người đứng ngay ngắn lại.

“Tuyết Nhi, em muốn đi gian phòng nào?” Đứng ở chỗ phân phối phòng tự học, hấn mặc cho nàng lựa chọn gian phòng.

“Em muốn đi cái phòng ở góc kia.” An Tuyết Nhi quyết định chọn lấy một phòng học cá nhân.

“Ừ...” Trầm ngâm một lát, Quân Thánh Thiên nắm lấy tay của nàng, liền hướng một phòng học hai người ở góc khác đi tới.

“Thiên, người ta muốn học một mình! Anh dẫn em đi đâu vậy?” Mỗi lần cùng Thiên một chỗ cũng không có yên tĩnh, hấn nói muốn dạy nàng phương trình số học, cuối cùng lại dạy nàng phương trình tình ái a, dạy nàng như thế làm sao mà chuyên tâm học được?

“Anh cũng muốn học bài mà! Anh muốn chuyên tâm đọc sách.” An Tuyết Nhi bắt đầu đi sang phía bên phải ngồi xuống, lấy ra quyển sách chuẩn bị học bài.

“Ai!” Hấn ở bên người nàng ngồi xuống, lấy ra một xấp sách, hai chân hơi nâng lên, giống như đang nhìn báo đọc vậy, mặc dù bộ dáng nhẹ nhàng, nhưng ánh mắt cũng rất chuyên chú.

Hấn lại đổi một quyển sách, an tĩnh đọc, không có quá nhiều người bên cạnh.

An Tuyết Nhi có Quân Thánh Thiên ở bên, dường như khó có thể chuyên tâm, bất quá hấn không tiếng động làm bạn bên cạnh nàng, nàng cũng dần dần chìm vào nội dung của cuốn sách ấy. Mặc dù nàng không phải học sinh thiên tài, nhưng mà cũng rất chăm chỉ, khéo léo, thành tích luôn dẫn đầu đi trước.

Không biết qua bao lâu, Quân Thánh Thiên đột nhiên để quyển sách xuống, ưu nhã vuốt cái lưng mới.

Những quyển sách này thật là nhàm chán, bất quá cũng vì ứng phó cuộc thi, hấn không làm gì khác hơn là bắt đầu đi liếc qua chút! Dù sao An Tuyết Nhi sang năm cũng học đến, coi như là vì nàng học một chút.

Hắn nhìn An Tuyết Nhi đang cắm đầu vào quyển sách. Nàng thế nào không nhanh học xong đây? Ai! Hắn cũng phải an phận một tý, không muốn quấy nhiễu nàng.

Mới nghĩ như vậy, thanh âm của nàng liền vang lên, “Thiên, anh có thể dạy em làm đề số học này không? Đề này thật khó nha!” Nàng nhẹ cau mày, quay đầu hướng hắn xin giúp đỡ.

“Không thành vấn đề, anh đang chờ để phục vụ em đây!” Quân Thánh Thiên vui vẻ đáp, mình lại có chuyện để làm rồi, hắn đứng ở phía sau nàng, một tay đặt trên bàn, cúi thấp người, đem mặt tựa vào bả vai của nàng, nhìn xuống đề mục liền cầm lấy bút trong tay nàng, một bên giải thích một bên tính toán, viết một đồng công thức cùng biểu thức số học ra giấy.

“Thiên, anh rất lợi hại nha! So với lão sư của em còn rõ ràng hơn!” Khi hắn giải thích, An Tuyết Nhi rất nhanh liền hiểu đạo lý, liền mừng rỡ nói. Nàng ngây thơ, thật thông minh, nàng thật là hạnh phúc. Có bạn trai lợi hại như vậy!

“Một đề mục một cái hôn. Tuyết Nhi, hôn một chút đi!” Không buông tha bất kỳ cơ hội khinh bạc nào, hắn lên tiếng đòi hỏi nàng.

“Được rồi!” An Tuyết Nhi vui vẻ, hào phóng trên gương mặt hắn hôn xuống.

“Như vậy được chưa?” Nàng còn chưa có làm xong bài tập a!

“Cái này mà gọi là hôn sao, anh muốn chính là hôn lưỡi.” Hắn một bộ nói nàng không có hôn, không bỏ qua chuyện này.

“Người ta còn phải đi học!” Nàng rất rõ ràng, vừa hôn hắn xong. Hắn nhất định sẽ không dừng lại.

“Mặc kệ, anh muốn em hôn anh.” Hắn đem mặt áp sát, không cho nàng tránh thoát.

“Thật sao! Chỉ một cái thôi đó!” Nàng bất đắc dĩ đáp ứng, sớm biết đã không hỏi hắn rồi, thật là sắc tính không thay đổi! Quân Thánh Thiên được như ý, cười đến khoa trương, bèn ngồi trên ghế hướng An Tuyết Nhi, đầu gối chạm vào bắp đùi của nàng.

An Tuyết Nhi ôm lấy cổ hắn, ngửa đầu ngậm lấy miệng hắn, sau lại duỗi lưỡi liếm qua, nhưng Quân Thánh Thiên cũng không mở to miệng, mặc cho An Tuyết Nhi cố gắng cạy ra.

“Thiên.....” Nói muốn hôn lưỡi, hắn lại không chịu hợp tác, này, nàng thế nào hôn đây?

Nàng vừa mở miệng, Quân Thánh Thiên liền nhanh chóng đưa tay lên đỡ lấy ót của nàng, hôn lên bờ môi đỏ mọng, cạy mạnh đưa vào miệng nhỏ ngọt ngào, cùng đầu lưỡi của nàng nhiệt tình dây dưa, chia sẻ nước miếng của nhau.

A! Tuyết Nhi lúc nào cũng có hương vị ngọt ngào như vậy.

An Tuyết Nhi mê mẩn ôm lấy cổ của hắn, ngẩng đầu đón nhận nụ hôn nóng bỏng. Nàng không cách nào tự chủ được, ngay cả khi bị hắn ôm đến trên đùi lúc nào cũng không biết.

Hắn kéo áo sơ mi của nàng ra, một tay từ dưới đưa vào bên trong áo, động tác thuần thục cởi ra áo lót, lấy tay bao lấy bầu vú đầy, dùng sức như muốn nặn ra sữa.

An Tuyết Nhi ngẩng đầu thở khè, nàng cong người lên, đầu vú thẳng tiến vào sâu trong miệng của hắn, hạ thân bị dục hòa hành hạ khó chịu, cũng khó nhịn mà vuốt ve bắp đùi của hắn.

Quân Thánh Thiên không muốn làm vật kiên đỉnh sung to phải nhẫn nại, hắn tự tay xé roac quần lót của nàng, tách ra cánh hoa ướt át, động thân đem dục hòa cương cứng, cắm vào chỗ kín chặt khít, ôm thân thể nàng kích tình luật động.

“A.....” cho dù đã hoan ái vô số lần, nhưng nàng vẫn không chịu được cảm giác đột nhiên bị đâm vào, hướng chi mỗi lần hắn đều giống như mãnh thú, va chạm mãnh liệt, mà khe huyết của nàng, vô cùng đáng thương phải tiếp nhận tiểu đệ khổng lồ của hắn. Mê mị mà cắn môi dưới, cảm thụ khoái cảm cùng đau đớn.

Hắn một tay ghim chặt hông của nàng, để cho nàng phối hợp tiết tấu nhanh chóng hơn, một tay lại đưa đến chỗ bọn họ giao hợp, chạm vào chỗ mềm cảm, để cho nơi ấy phân bí ra nhiều ái dịch bôi trơn hơn. Khoái cảm nhanh chóng thay thế cảm giác bị xuyên qua đau đớn, này say mê trên dưới nhích người, để cho hạ thân kia mang đến cho nàng khoái cảm tuyệt vời. Ngọt ngào, hưng phấn cùng thờ dốt, tràn ngập trong phòng tự học.

Quân Thánh Thiên ở trên thân thể nhu mĩ mềm mại đang ra sức dùng lực đi lên đỉnh, để cho hoa kính nhảy cảm co rút lại run rẩy.

“Ừm.....” Hạ thân không lồ, cứng rắn, lấp đầy khe trật hẹp, thật sâu chổng đờ ở lần cuối, vừa nhanh, vừa cuồng dã ma sát cánh hoa mềm mại, không chừng mực chảy nước rút, khiến cho nàng không chịu nổi, toàn thân co rút đạt tới cực điểm, mềm yếu ở trên vai hắn, mặc hắn tiếp tục nắm hông của nàng luật động. Quân Thánh Thiên bị khoái cảm tích lũy kích thích tăng nhanh động tác, không chút lưu tình ra vào tận hứng phát tiết dục vọng. Rót cuộc, ở lần cuối cùng, sâu kín nhất của nàng, lửa nóng tình dịch phun ra

An Tuyết Nhi cả người vô lực, mị nhãn như si như say mở ra, nàng dùng ngón tay chà xát ngực Quân Thánh Thiên.

“Thiên, anh lại quên không mang bao nữa!” Nàng vẫn biết hấn luôn chuẩn bị rất nhiều bao cao su bên người đề phòng bất cứ tình huống nào, nhưng lúc hấn hưng phấn liền quên luôn, đặc biệt là càng ở những nơi nguy hiểm, càng dễ dàng quên.

“Đều tại em quá mê người, hại anh không thể đòi được mà muốn ăn, căn bản là quên mất, lần sau anh sẽ nhớ.”

“Anh mỗi lần đều nói như vậy, kết quả còn không phải là quên luôn đấy sao.” Nàng ngọt ngào cong môi, hoài nghi hấn căn bản không thích mang thứ kia, lại làm cả hai phải đề phòng. Cũng may mẹ ở phương diện này giúp nàng rất nhiều. Mặc dù nàng rất muốn có một cái bảo bối lớn lên giống Thiên, nhưng nàng biết bây giờ còn chưa phải lúc.

“Vậy em lần sau ở bên ngoài đừng có câu dẫn anh, làm anh không kịp đòi được khi về nhà tĩnh hóa.” Ở trong mắt Quân Thánh Thiên, mỗi động tác mờ ám của An Tuyết Nhi đều khả ái động lòng người, khiến cho hấn không tự chủ được mà hoàn toàn tan rã, trong lòng tràn đầy ý muốn ngay tại chỗ đoạt lấy nàng.

“Người ta câu dẫn anh lúc nào chứ? Em rất chăm chỉ ở đây đọc sách nha!”

“Còn nói không có, em bây giờ không phải đang chu mỏ là ám hiệu anh hôn em hay sao?” Hấn chăm chăm nhìn đôi môi đỏ mọng khiêu gợi, khép khép mở mở lâu bầu, cảm thấy một cỗ nhiệt lưu đang từ từ rót vào hạ bộ. Tiểu yêu tinh này thật biết dụ dỗ người ta phạm tội!

“Anh nói loạn, đây đại biểu là bất mãn, mới không phải câu dẫn!” Nàng nũng nịu, nói hấn ngược biện, cái miệng nhỏ không khỏi cong cao hơn, nhưng thất hấn không có phản bác nàng, lại chỉ nhìn chăm chăm nàng, nàng nhin không được mà chà xát cơ ngực bẽn lẽn của hấn, để cho hấn dời đi tầm mắt đang nhìn về phía nàng.

“Tuyết Nhi, chúng ta làm thêm một lần nữa được không?” Hấn thấp giọng dụ dỗ An Tuyết Nhi, nàng đối với hấn thật có lực hút trí mạng. Hấn yêu cực kỳ cái tính mềm mại thiện nhượng lại nũng nịu của nàng, cũng yêu tiếng rên rỉ ngọt ngào, thờ dục của nàng những khi hoan ái, còn có khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn cùng với thân thể trắng nõn, mỹ miều của nàng.

“Không muốn nữa! Thiên, chúng ta ở Đồ Thư Quán không thể như vậy.” An Tuyết Nhi lui về phía sau tránh né gương mặt đang áp sát của hấn, lại bị tay của hấn bắt trụ lấy vòng eo, làm nàng không thể động đậy, chỉ có thể quay đầu tránh cái miệng của hấn.

Đang ở lúc Quân Thánh Thiên cắn vành tai An Tuyết Nhi, thì một hồi tiếng gõ cửa ầm ầm dồn dập vang lên.

An Tuyết Nhi có tật giật mình, hoảng hốt. Là có người hay không phát hiện bọn họ ở Đồ Thư Quán làm loạn?

“Có người gõ cửa! Làm sao bây giờ?” Nàng hoảng hốt nhìn về phía Quân Thánh Thiên.

“Không có chuyện gì, em trước mặc quần áo tử tế vào đã!” Quân Thánh Thiên kéo nàng cùng nhau đứng lên, giúp nàng cài nút áo ngực cũng chỉnh tề chế phục.

“Quần lót của em đâu?” Nàng cảm thấy hạ thân lạnh lạnh, lại nhìn xung quanh một lần. A! Quần lót đang thương của nàng đang bị thâm nằm ở trên sàn nhà, kết thúc sinh mạng ngắn ngủi của nó.

“Thiên, anh lại đem quần lót của người ta xé rách.” An Tuyết Nhi nổi giận trừng mắt nhìn hấn một cái. Bảo nàng sau đó như thế nào đi ra ngoài a! Quân Thánh Thiên cũng sửa sang lại áo của hấn, nhìn đến tiểu bảo bối đang vì quần lót mà tức giận, hấn nắm lấy tay của nàng, không khách khí hôn trụ cái miệng nhỏ đang thao thao bất tuyệt, sắc tình cùng nàng thần thiết quấn quýt, cho đến khi không thở nổi mới buông ra.

“Thiên, anh lại đem quần lót của người ta xé rách.” An Tuyết Nhi nổi giận trừng mắt nhìn hấn một cái. Bảo nàng sau đó như thế nào đi ra ngoài a! Quân Thánh Thiên cũng sửa sang lại áo của hấn, nhìn đến tiểu bảo bối đang vì quần lót mà tức giận, hấn nắm lấy tay của nàng, không khách khí hôn trụ cái miệng nhỏ đang thao thao bất tuyệt, sắc tình cùng nàng thần thiết quấn quýt, cho đến khi không thở nổi mới buông ra.

“Lần sau nhớ mang thêm một cái quần lót để ở túi xách.” Hấn nhìn chăm chăm người đang tựa vào lồng ngực hấn nói.

“Người ta sớm đã mang thêm, anh xem anh thật hư hỏng.” Kể từ lần đầu tiên làm tình cùng với hấn, tỷ lệ quần lót còn sống sót của nàng ngày một hạ thấp, mà phải mua thêm một lượng lớn nữa.

“Tuyết Nhi, em thật chu đáo! Vậy về sau anh cũng không cần phải băn khoăn quá nhiều rồi.”

“Hừ!” Mặt nàng ửng hồng, hừ hấn một tiếng.

Tiếng gõ cửa không kiên nhẫn, một lần nữa vang lên.

An Tuyết Nhi vội vàng lấy ra quần lót, che che giấu giấu mặc vào.

Đội nàng mặc xong, Quân Thánh Thiên mang bộ mặt lạnh lùng ra mở cửa, liền thấy Từ Tiểu Linh cùng Bạch Mộ Hiên đang cười mờ ám nhìn bọn họ.

“Uy! Các người lại đang làm chuyện xấu gì đó? Thế nào lâu như vậy mới ra mở cửa. Có phải đang tìm y phục đầy đất không hả?” Từ Tiểu Linh vui vẻ trêu đùa hai người thoạt nhìn một bộ dạng vừa làm xong chuyện tình yêu.

An Tuyết Nhi thẹn thùng đỏ mặt, đứng ở bên cạnh bàn ngượng ngùng đi tới.

“Bạch Mộ Hiền, thế nào bạn gái cậu có có dính hơi thở văn nhả của người lấy một tí hả, vẫn còn lỗ măng như vậy?” Quân Thánh Thiên không yếu thế khi khải đáp lễ.

“Tớ chính là yêu cô ấy ở điểm này.” Bạch Mộ Hiền hào hoa phong nhã nói

Quân Thánh Thiên cười khan mấy tiếng, xem ra Bạch Mộ Hiền cũng rất sủng ái Từ Tiểu Linh.

“Tuyệt Nhi, cậu núp ở bên trong làm gì! Nhanh lên cầm cặp sách đi ăn tối với bọn tớ, đừng để ý tới cái nam nhân vô lễ này.” Từ Tiểu Linh cho Quân Thánh Thiên một ánh mắt xấu xa, liền hướng An Tuyết Nhi bên trong phòng nói.

“Ồ! Được.” Giống như đứa trẻ bị phát hiện làm chuyện xấu, An Tuyết Nhi khéo léo thu cặp sách của hai người.

“Tiểu Linh, làm sao cậu biết bọn tớ ở gian phòng này?” Phòng tự học nhiều như vậy, nàng làm sao tìm được bọn họ?

“Ai ui! Cứ tìm cái phòng nào cửa sổ, với cửa ra vào đóng chặt, rèm cửa kéo xuống là được!” Từ Tiểu Linh nhanh nhẩu nói, bởi vì nàng cùng Bạch Mộ Hiền cũng là như vậy.

An Tuyết Nhi nghe xong mặt hồng lên, lại tròn mắt nhìn Quân Thánh Thiên một cái, mà hần lại lộ ra nụ cười không tốt, ôm sát nàng.

Cứ thế, đoàn người chậm chạp đi ăn bữa tối.

Những ngày kế tiếp Từ Tiểu Linh cùng An Tuyết Nhi hai người liền ở chung một chỗ, bởi vì hai nàng đều có bạn trai là thiên tài, để có thể chuyên tâm học hành, các nàng cùng nhau cự tuyệt hai người kia làm bạn.

Mà hai nam sinh cũng vì bạn gái mình đáp ứng, dù sai thi xong trở lại bù đắp là được, vì vậy An Tuyết Nhi chừng mấy ngày không có cùng Quân Thánh Thiên gặp nhau, cho đến khi thi xong, bốn người mới hẹn nhau cùng đi ca hát, ăn bữa tối.

“Tiểu Linh, rốt cuộc cũng thi xong rồi. Tớ toàn thân cao thấp thoải mái hơn rất nhiều nha.” An Tuyết Nhi cùng Từ Tiểu Linh ở trên hành lang sửa soạn lại cặp sách.

“Đúng vậy! Bọn mình phải đi ăn mừng mới được.” Từ Tiểu Linh hưng phấn nói không dứt, âm nhạc là một phần không thể thiếu trong cuộc đời của nàng.

“Tiểu Linh cậu thi rất tốt hả?” An Tuyết Nhi thấy bạn tốt vui vẻ như vậy, liền cho là nàng đối với thành tích rất có nắm chắc.

“Ai nha! Thi xong rồi thì coi như xong đi, dù sao cũng đã cố gắng hết sức rồi!” Nàng đã sớm đem chuyện thi cử vứt ra khỏi đầu.

“Nói cũng phải.” An Tuyết Nhi hai má lúm đồng tiền xúng xính, nàng rất thích bạn tốt dứt khoát như vậy.

“An Tuyết Nhi!” Đột nhiên, một nam sinh chạy tới gọi nàng.

“Có chuyện gì sao?” An Tuyết Nhi xoay người nhìn bạn học xa lạ trước mắt.

“Quân Thánh muốn mình đưa cái này cho bạn.” Hần lấy ra một tờ giấy đưa cho nàng.

“Quân Thánh Thiên đâu?” Từ Tiểu Linh cảm thấy có chút cổ quái.

“Hần chỉ nhờ ta cầm tới đây, những thứ khác ta cũng không biết.” Nói xong, tên nam sinh kia bỏ chạy.

Nhìn chữ viết của Quân Thánh Thiên trên tờ giấy, An Tuyết Nhi cũng không có nghi ngờ gì cả.

“Tiểu Linh. Thiên muốn tớ đi vườn hoa chờ hắn! Vậy lát nữa chúng ta gặp nhau ở đâu?”

“Hắn giờ trò quỷ a? Không phải nói trực tiếp là đi ca hát ăn mừng sao? Chẳng lẽ muốn độc chiến cậu hử?”

“Không phải vậy đâu! Nếu không cậu trước đi tìm Bạch Mộ Hiền đi, sau đó chúng ta ở cửa KTV gặp nhau có được không? Nếu như tớ cùng Thiên tới trễ, hai cậu trước cứ vào một phòng hát nhé.” An Tuyết Nhi đề nghị.

“Được rồi! Chờ hắn tới, nhất định không để cho hắn hát.” Từ Tiểu Linh cười lớn, nghĩ đến một kế hoạch xấu xa.

“Vậy cứ như thế nha!”

“Đi đi, đi đi! Tớ biết bọn cậu muốn gặp tình lang.” Hai tay Từ Tiểu Linh khê đẩy bạn tốt, nhưng ngoài miệng vẫn không buông tha người mà nhạo báng. Thật ra thì nàng cũng rất nhớ Bạch Mộ Hiền a.

Cứ như vậy hai người bọn họ cười đùa cùng nhau xuống lầu, hướng mục đích của mình đi trước.

Bạn đang đọc truyện *Kích Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Quân Thánh Thiên hai tay dứt ở túi quần, bước chân nhẹ nhàng đi về phía vườn hoa nhỏ.

Tuyệt Nhi sao lại có hăng hái hẹn hân tới nơi này? Không phải muốn trực tiếp đi liên hoan hay sao? Sẽ không phải muốn dành cho hân cái gì bất ngờ đấy chứ? Đã mấy ngày không có chạm đến nàng, làm cho hân chứa đựng rất là nhiều đạn dược, giờ đang muốn phát tiết đây! Đột nhiên một hồi tiếng thét thê thảm cùng tiếng hô của nam nhân truyền đến, hân mặc dù không thích xen vào, nhưng mà tiểu thiên sứ khá ái của hân sắp gặp mặt rồi, hân cũng không hy vọng có người ở bên cạnh quấy rầy bọn họ nói chuyện yêu đương. Ba thiếu niên bộ dáng bất lương, treo lên mặt nụ cười dữ tợn, đang khi để một nữ sinh khóc sụt sùi, lệ rơi đầy mặt, dùng sức xé rách áo nàng, vô lễ với thân thể của nàng.

“Không muốn..... Buông ta ra! Cứu mạng a!” Nữ sinh bị kèm hai bên hai khóc rất thảm thiết đáng yêu, đáng đáp ngược lại rất thảm liệt.

“Không cần kêu, không có ai đến phá hư hảo sự của đại gia đâu, cô em chấp nhận đi!” Tên nam sinh tự xưng là lão đại há mồm cười to, nhìn xuống nửa thân trần đầy dơ của nữ sinh kia, cúi đầu hôn lên bả vai của nàng.

“A! Cứu mạng a.....” Tiếng kêu thê thảm lần nữa vang lên.

“Uy! Các người có làm hay không? Ban ngày ban mặt ở trong vườn trường khi dễ nữ sinh.” Quân Thánh Thiên khoanh tay vòng ở ngực, không tán thành lắc đầu.

“Người là ai? Dám trông nom chuyện của lão tử!” Lão đại mặt khó chịu xoay người nhìn về phía Quân Thánh Thiên.

“Người không có tư cách biết tên của ta, mau thả nữ sinh kia ra, rút khỏi nơi này, nếu không, thì theo ta luyện quyền đi!” Quân Thánh Thiên nhàn nhàn nói, nhưng ánh mắt lại rất bén nhọn.

“Hỗn đản, người chán sống hả, để cho lão tử đến giáo huấn người.” Vừa nói, lão đại liền hướng Quân Thánh Thiên xông tới.

“A, a.....” Thanh âm so với tiếng thét của nữ sinh kia còn chói tai, thê thảm hơn nhiều.

Quân Thánh Thiên trái một quyền, bên phải một chân đối phó với lão đại, cùng đánh hai tên côn đồ chạy tới, ba nam sinh thay phiên nhau bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, ngã trên mặt đất.

“A! Tay của ta bị gãy rồi!” Lão đại đau đến tê cả ra quần, nhìn cánh tay của mình cong rũ xuống.

“Còn không mau rút đi, có phải muốn gãy thêm mấy đoạn nữa không?” Quân Thánh Thiên giống như quỷ Satan đoạt mệnh, nghiêm nghị nhìn chăm chăm bọn họ.

Ban am sinh bị dọa cho sợ hãi ngã trái ngã phải, lao ra khỏi trường, một khắc cũng không dám dừng lại thêm giây phút nào nữa.

Ở góc, nữ sinh mỹ lệ lấy tay che kín bộ ngực phơi bày của mình, về mặt sung bái chạy đến trước mặt Quân Thánh Thiên.

Lúc này An Tuyệt Nhi đang vui vẻ hướng vườn hoa đi tới, nhưng ánh mắt thấy cảnh tượng này làm cho nàng sùng sốt, mặc dù không thấy rõ ràng khuôn mặt kia, nhưng nàng nhận được bóng lưng của Quân Thánh Thiên.

“Cảm ơn người đã cứu ta, nếu không phải người vừa lúc đến, ta..... Ta nhất định sẽ bị.....” Vừa nói, nàng lại bắt đầu khẽ nức run rẩy, phảng phất đối với chuyện mới phát sinh còn kinh hoàng không dứt.

“Không sao, người nhanh về nhà đi!” Quân Thánh Thiên trấn an nàng.

“Nhưng là ta.....” Nàng ôm chặt thân thể ở trong gió rét.

“Người trước mắt, mặc áo khoác của ta vào đi!” Hân cõ xuống áo khoác đưa cho nàng.

“Cảm ơn người, người là một người tốt. Ta còn chưa biết tên của người?” Nàng cảm động mặc áo khoác của hân vào, ngửa lên khuôn mặt nhỏ nhắn đến gần hân.

Quân Thánh Thiên theo phản xạ sẽ lui ra xa nàng, nhưng thân thể nàng thoát một cái sẽ ngã xuống, khiến hấn vội vàng tiến lên trước giữ lấy hai cánh tay của nàng.

An Tuyết Nhi thiếu chút nữa kinh hô lên, vẻ mặt không dám tin nhìn Quân Thánh Thiên ôm lấy nữ sinh kia, nháy mắt huyết dịch giống như bị hút hết, tâm tính thiện lương, lúc này bắt đầu tê liệt, co rút đau đớn.

Nàng ngờ ngác đứng ở đằng xa, linh hồn khi thấy bọn hấn ôm nhau dường như bị hủy diệt, nàng thật muốn chạy khỏi nơi này, nhưng hai chân không có lực để di động, chỉ có thể khuôn mặt trắng bệch nhìn bọn họ.

“Ngươi có khỏe không?” Quân Thánh Thiên nhìn nữ sinh vẻ mặt không có chút máu trước mắt.

“Thật xin lỗi, ta nhất thời choáng váng, toàn thân vô lực.” Nàng muốn đứng ngay ngắn, nhưng không ổn liền ngã vào trong ngực của hấn.

Hấn chỉ có thể ôm lấy nàng, để tránh cho việc nàng bị té trên đất.

“Ta đỡ ngươi đi!” Đành làm người tốt đến cùng vậy.

“Cảm ơn ngươi, nhưng là ta.....” Nàng ngượng ngùng nhìn hấn, ấp a ấp úng nói không lên lời.

“Nếu như ngươi ngại, hay là ngồi ở trên ghế nghỉ ngơi một lát.” Quân Thánh Thiên không kiên nhẫn nói. Hấn còn đang chờ An Tuyết Nhi a!

“Cảm ơn ngươi, nhưng là ta đi không được.” Nàng làm ra bộ dáng rung động lòng người, ngửa đầu nhìn Quân Thánh Thiên.

“Ta ôm ngươi đi!”

“Cảm ơn ngươi.”

Hấn ôm ngang nàng lên, hướng ghế đá duy nhất trong vườn hoa đi tới, vừa để nàng xuống liền muốn rời đi, hấn hiện tại nhưng là hoa đã có chủ, không hy vọng lúc An Tuyết Nhi tới sẽ hiểu lầm.

“Ngại quá, mắt của ta có chút đau giống như là bị cái gì đó bay vào, có thể phiền toái ngươi xem giúp ta được không?” Nàng xấu hổ lễ độ yêu cầu.

(Yên Yên: Xấu hổ cái gì chứ... haiz... ta đọc đến đây chỉ mún phang cái mặt mặt của mụ này.... Anh Thiên a... đến giờ vẫn còn đang lo chị tới sẽ hiểu lầm... ai biết... chị thấy hết rồi... haiz haiz...)

“A!” Hấn cũng không cảm thấy có gì không ổn, liền khom lưng giúp nàng xem ánh mắt một chút.

“Không có gì!” Hấn nhìn thật lâu, cũng không phát hiện bất kì dị vật nào.

“Có thật không? Nhưng thật đau đó!”

Quân Thánh Thiên hảo ý giúp nàng kiểm tra mắt, động tác đó, nhìn ở đằng sau, sẽ giống như hấn khom người hôn nàng.

An Tuyết Nhi nhìn thấy Quân Thánh Thiên ôm nàng kia, đã muốn không nhịn được, muốn xông đến đẩy hai người bọn họ ra, giờ lại thấy hấn hôn nàng ta, nàng chỉ cảm thấy tâm tính thiện lương đau thật đau, thân thể không tự chủ được mà run rẩy.

Khuôn mặt nhỏ nhắn thống khổ nhìn hai người kia ở trong vườn hoa ngọt ngào, nước mắt tuyệt vọng rơi xuống, cũng không chịu nổi thêm được nữa, nàng xoay người dùng hết sức lực, chạy như điên ra khỏi địa phương làm nàng tan nát cõi lòng.

“Ngươi có muốn hay không ta báo cho người nhà tới đón ngươi?” Quân Thánh Thiên một lòng nhớ thương An Tuyết Nhi. Nàng thế nào còn chưa tới đây? Nhất định là bị cái tiểu ác nữ Từ Tiểu Linh quán lấy nàng.

“Ta tốt hơn nhiều rồi, có thể phiền ngươi đỡ ta tới phòng chăm sóc sức khỏe không?” Ha ha, trùng kếp rồi, Phương Vô Mỹ nhìn thấy thân ảnh An Tuyết Nhi chạy như điên, đáy lòng âm thầm cười gian.

Sau khi Quân Thánh Thiên đỡ Phương Vô Mỹ đến phòng chăm sóc sức khỏe, liền nhanh chóng trở lại vườn hoa, hấn sợ An Tuyết Nhi đến mà không thấy hấn, nhưng là hấn vẫn trái chờ phải đợi. Chính là đợi không được thân ảnh xinh đẹp kia, cuối cùng hấn quyết định đến phòng học tìm nàng.

Trường học sau khi thi xong trở lên trống không, không có lấy một nửa thân ảnh. Gương mặt tuấn tú của hấn không khỏi nổi lên thần sắc lo lắng. Tuyết Nhi rốt cuộc đang ở nơi nào?

Cõi lòng An Tuyết Nhi tan nát, thần chí không rõ đi ra ngoài trường, nước mắt càng không ngừng chảy xuống, tầm mắt trở nên mơ hồ. Nàng đối với người đi đường chỉ chỉ chỗ chỗ coi như không thấy, những hình ảnh làm nàng đau lòng, cứ tái diễn ở trong đầu.

Giống như một cái xác không hồn, nàng vừa về đến nhà, chỉ muốn tìm người an ủi, nhưng lúc này mới nghĩ tới, người trong nhà đều xuôi phía Nam du lịch.

Nàng về phòng mình khóc ngã xuống giường, ở bên ngoài lệ cứ vô thức tuôn rơi. Nhưng khi một mình về tới nhà, nàng mới cảm nhận được tư vị phản bội như thế nào, nàng ôm chặt chân bông lên tiếng khóc.

Tại sao Thiên lại phản bội nàng? Tại sao? Chẳng lẽ hẳn thương nàng tất cả đều là giả dối hay sao?

Thì ra tư vị tan nát cõi lòng là như thế này, thật khổ, tâm tính thiên lương thật đau, không có ai tới cứu nàng. Không có ai.

Từng tiếng khóc làm cho người ta chua xót, đứt quãng từ trong chấn truyền ra. Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tuyết Nhi khóc đến đỏ ửng, hốt hoảng đem mình cuộn tròn trong chăn, muốn tìm cho mình một chút lực bảo vệ.

Vậy mà tâm hung hăng gỗ nát, làm thế nào cũng đuổi không đi, quần vòng quanh nàng, nàng bị cảm giác đau lòng ép tới không thở được.

Nếu như yêu là như vậy đã thương người, nàng không muốn yêu lại. Giờ khắc này, hi vọng của nàng nháy mắt hóa thành bọt nước, không cần phải tiếp nhận cánh cửa lòng thông khổ, đau...

Đột nhiên, tiếng chuông điện thoại ầm ầm vang lên, An Tuyết Nhi sợ hãi, vội né tránh như quái vật, che lỗ tai không ngừng lắc đầu, nàng muốn mặc kệ tiếng chuông một nhọc kia, nhưng tiếng chuông ấy lại vang không ngừng, nàng xúc động, đứng dậy nhổ hết dây điện thoại.

Không muốn! Nàng không muốn bị hành hạ.

Tiếng gõ cửa đột ngột vang lên, làm cho An Tuyết Nhi sợ hết hồn.

“Tuyết Nhi tiểu thư, người không sao chứ? Quân thiếu gia gọi điện thoại tìm người.”

“Ta không nhận!” Nàng hét to.

“Vậy tôi nói cho cậu ấy biết cô ngủ rồi, có được hay không?” Lâm tẩu nói. Nàng đoán chắc, cô dâu mới nhất định là giận nhau.

“Hào.....” Nàng nhỏ giọng đáp ứng. An Tuyết Nhi cứ khóc đến khi ngủ, nửa đêm ác mộng làm tỉnh lại lại tiếp tục khóc.

Tâm phiền ý loạn, Quân Thánh Thiên sau khi bị An Tuyết Nhi lừa hẹn, trước tiên là ở xung quanh trường tìm kiếm nửa ngày, cuối cùng không tìm được, hẳn mới đi tìm Từ Tiểu Linh và Bạch Mộ Hiên, nhưng An Tuyết Nhi cũng không có ở đó.

Từ Tiểu Linh nói cho hẳn biết chuyện An Tuyết Nhi nhận được tờ giấy, hẳn lúc này mới cảm thấy chuyện có chỗ bất thường, có người giả mạo chữ của bọn hắn, hẹn bọn hắn ra vườn hoa gặp nhau.

Tuyết Nhi có phải hay không hiểu lầm hẳn cùng nữ sinh kia? Nghĩ như vậy, hẳn không khỏi tức giận, nàng đối với hẳn không tin nhiệm, hẳn quyết tâm cho nàng một cái xử phạt nho nhỏ, để cho nàng khổ sở cả đêm rồi mới giải thích cho nàng.

NHưng vừa nghĩ tới An Tuyết Nhi sẽ khổ sở, hẳn liền tâm loạn như ma, đau lòng.

Vì vậy, hẳn gọi điện thoại đến nhà nàng, ai biết nàng thế nhưng không chịu nghe điện thoại, hẳn giận đến muốn xông qua hung hăng đánh vài cái vào mũi nhỏ của nàng, bất quá, hẳn cố nhịn xuống, tính toán đợi đến khi trời sáng đi đến An gia.

Quân Thánh Thiên sắc mặt khó coi nhấn chuông cửa An gia.

Bảo vệ nhận ra hẳn, liền cho hẳn vào cửa, mới vừa đi vào, Lâm tẩu đã đứng ở bên chờ hẳn.

“Lâm tẩu, Tuyết Nhi đâu rồi?” Quân Thánh Thiên nóng lòng hỏi.

“Quân thiếu gia, hai người cô dâu mới có phải là giận đối gì hay không? Tiểu thư nhưng là khóc suốt đêm, bữa sáng còn chưa có ăn đâu!” Nàng rất đau lòng.

“Tuyết Nhi đối với ta có chút hiểu lầm, tẩu để cho ta đi vào cùng nàng giải thích một chút.” Về mặt hẳn nặng nề.

“Cậu vào đi!” Lâm tẩu để cho hẳn tiến vào An trạch. Quân Thánh Thiên vội vã chạy lên lầu, hẳn dừng ở trước phòng An Tuyết Nhi dùng sức gõ cửa.

“Tuyết Nhi, mở cửa ra, là anh!” Hẳn lớn tiếng kêu lên, nhưng thật lâu, bên trong phòng, một chút tiếng vang cũng không có.

“Tuyết Nhi, em hãy nghe anh nói, ngày hôm qua người hẹn em ra vườn hoa không phải là anh, có người giả mạo bút tích của chúng ta gạt chúng ta ra vườn hoa. Anh không biết em thấy được những gì, nhưng mà nữ sinh đó cùng anh không có bất cứ quan hệ gì cả. Anh lúc đến vườn hoa liền thấy nàng đang bị ba tên lưu manh xâm phạm, anh xuất thủ cứu nàng, nàng.....”

“Anh gạt người! Tôi thấy được anh hôn nàng, còn ôm nàng, anh là tên lừa gạt.” Thanh âm nức nở của An Tuyết Nhi trong nháy mắt truyền ra ngoài cửa, nàng sớm đã bị đánh thức, nghe được hẳn giải thích, hình ảnh ngày hôm qua làm nàng tan nát cõi lòng lần nữa lại hiện trong đầu, khiến cho nàng rất tức giận không kiềm chế mà lên tiếng.

“Tuyệt Nhi, em mở cửa nghe anh giải thích.” Nghe thấy tiếng khóc của nàng, tim hấn cũng nhói lên.

“Không nghe, không nghe! Làm sao anh có thể cùng với nữ nhân khác thân thiết! Tôi ghét anh!” Cõi lòng nàng tan nát, nghe không vô bất kỳ giải thích nào.

“Em hãy nghe anh nói, anh ôm nàng bởi vì nàng thiếu chút nữa té xỉu, anh cũng không có hôn nàng, đối với nàng cũng không có hứng thú, em lúc ấy tại sao không tới để thấy rõ ràng? Nếu như anh thật bắt cả hai tay, còn có thể hẹn em đến vườn hoa nhìn anh cùng nàng ta thân thiết sao? Em có biết anh lo lắng cho em rất nhiều không? Em tại sao lại không tin nhiệm anh?” Quân Thánh Thiên vừa tức vừa nói ra những lời đã nhin một đêm.

Trong phòng, An Tuyết Nhi nhất thời không có cách nào tiêu hóa hết lời của hấn, ngo ngác ngồi ở trên giường nghĩ đến lời mà hấn nói. Hấn nói đều là thật sao?

“Anh ngày hôm qua ở trường giống như người điên tìm em khắp nơi, cũng sợ em giống như nữ sinh kia gặp phải sắc lang. Sau gọi điện thoại, em lại không nhận, anh mất ngủ suốt đêm.

“Không phải chỉ có em mới có thể đau lòng chỉ cần nghĩ đến dáng vẻ em rơi lệ, sẽ làm lòng anh đau không ngừng, anh yêu em, tại sao em không tin nhiệm anh chứ?” Hấn giống như sư tử bị thương, hướng về phía cánh cửa gầm nhẹ. An Tuyết Nhi chua xót, lòng nàng vừa đau vừa chất, nhưng nàng tin hấn. Nghe thanh âm hấn như vậy, khiến nàng tâm cũng đau ở cùng một chỗ.

Nàng thật muốn đi ra ngoài ôm chặt lấy hấn, nhưng là lòng nàng thật loạn, thật loạn, cần phải có thời gian làm rõ đầu mối.

“Em tốt nhất suy nghĩ một chút đi! Nếu như em không tin ta, như vậy.....” Thanh âm Quân Thánh Thiên khô sò.

Như vậy? Như vậy cái gì? An Tuyết Nhi nín lấy cái mền, cảm giác giống như đang giữ chặt trái tim mình, Thiên muốn như thế nào?

Đợi nửa ngày, nàng không có nghe đến lời của hấn, hấn đã sớm chán nản rời đi.

Có thể nói đây là một tuần thương tâm nhất mà An Tuyết Nhi phải trải qua, không có người thân bên cạnh làm nàng càng thêm cảm thấy cô tịch. Nàng canh giữ ở bên điện thoại chờ tin tức của Quân Thánh Thiên, nhưng hấn vẫn không gọi tới, chỉ có Từ Tiểu Linh gọi điện hỏi thăm nàng.

“Tuyệt Nhi, vậy cuối cùng cậu để cho hấn đi mất sao?” Biết ngọn nguồn câu chuyện, Từ Tiểu Linh cũng cảm thấy có người làm trò muốn phá hư.

“Ừ.. anh ấy im lặng rồi đi.” An Tuyết Nhi âm trầm nói, giờ phút này, nàng đang nằm trên giường băng cứu cấp mắt bị sưng to kia.

“Cậu có thấy mặt nữ sinh kia không?”

“Quá xa, tớ nhìn không rõ ràng lắm.”

“Thật đáng tiếc, vậy cậu bây giờ định như thế nào?” Nàng vì bạn hữu mà lo lắng. Không nghĩ tới, buổi tối hôm qua nàng cùng Bạch Mộ Hiên vui sướng tận hứng, mà hai người bọn họ lại bị thảm như vậy.

“Tớ cũng không biết, tớ có nên xin lỗi Thiên trước không?” Thanh âm khàn khàn vì khóc của An Tuyết Nhi truyền đến tai Từ Tiểu Linh.

“Phải a! Ngày hôm qua hấn tới tìm chúng ta, vẻ mặt thật dọa người, một bộ như kiểu tớ đem cậu giấu đi, bộ dáng như muốn dùng ánh mắt giết chết tớ a, xem ra hấn thật bị cậu dọa. Mặc dù cậu không nên hiểu lầm hấn, thế nhưng lại sự tình này cậu hiểu lầm cũng là đương nhiên. Cậu liền gọi điện thoại làm nũng hấn, rồi nhận sai là ổn.” Nàng nghĩ tới ánh mắt cuồng loạn của hấn, thật đúng là cảm thấy sợ hãi. Thật là vì yêu mà điên cuồng!

“Vậy để tớ gọi cho anh ấy ngay bây giờ.” An Tuyết Nhi vội vàng nghĩ muốn lập tức tìm Quân Thánh Thiên, cùng hấn như lúc ban đầu.

“Chúc cậu gặp nhiều may mắn, nhớ ngọt ngào chút đó nha!”

“Ừ! Bye bye!” Cúp điện thoại, nàng liền ngồi dậy, hít thật sâu nhiều lần mới gọi điện thoại tìm Quân Thánh Thiên.

Gọi đến Quân gia, quân gia mới nói cho nàng biết Quân Thánh Thiên không có ở đây, vì vậy nàng lại gọi vào di động, nhưng mà hấn tắt máy.

Nàng thất vọng, bắt đầu đứng ngồi không yên, cứ một lúc lại gọi điện thoại tìm hấn, còn cố gắng thuyết phục mình, hấn sau khi về nhà nhất định sẽ gọi lại cho nàng.

Nhưng mọi chuyện lại không như ý nguyện cho đến tối chủ nhật, người An gia hưng phấn trở về nhà thì An Tuyết Nhi vẫn không thể nào cùng Quân Thánh Thiên liên lạc được.

Vì vậy, nàng quyết định đến thứ hai gặp hấn nói lời xin lỗi.

An Tuyết Nhi đứng ở hành lang bên ngoài phòng học của Quân Thánh Thiên, nghĩ muốn trước tiên muốn thấy hấn, nhưng nàng đợi cho đến khi chuông vào học vang lên cũng không thấy hấn đến, không thể làm gì khác hơn là trở về lớp học mình trước.

Tiết thứ nhất sau khi tan lớp, nàng vội vã chạy đến bên ngoài phòng học của hắn. Đúng là trời không phụ lòng người, nàng rốt cuộc thấy được hắn.

Lúc này Quân Thánh Thiên đang miến cưỡng tựa vào cửa sổ.

Nàng nhờ người gọi hắn đi ra ngoài, ngắn ngủi mấy phút lại giống như cả đời dài vậy, nàng nín thở đợi Quân Thánh Thiên hướng nàng đi tới, thật sợ mình sẽ bởi vì nhịp tim đập quá nhanh mà té xỉu.

Quân Thánh Thiên đi tới bên ngoài phòng học, nhìn chăm chú vào khuôn mặt nhỏ nhắn đã hành hạ hắn suốt mấy ngày qua, thật không biết nên xử phạt nàng như thế nào bây giờ.

An Tuyết Nhi hốt hoảng nhìn hắn chăm chú nhìn nàng không nói lời nào, đột nhiên nàng cũng không biết nên nói từ đâu.

“Thiên, em hiểu lầm anh. Em..... Muốn hướng anh xin lỗi. em..... Thật xin lỗi!” Nàng lắp bắp nói.

“Ừ!” Quân Thánh Thiên đáp nhẹ một tiếng. Về mặt cũng không có bất kỳ biến hóa.

An Tuyết Nhi nhìn hắn như vậy, cảm giác một hồi chua xót, mặc dù nàng là hướng hắn nói lời xin lỗi, nhưng hắn cũng không giống như thường ngày đối xử với nàng, hắn lãnh mạc, làm nàng cảm thấy thật muốn khóc.

“Em.....” Mang theo thanh âm nghẹn ngào. Còn có nhiều điều nàng muốn nói, lại bị một hồi tiếng chuông vào học cắt đứt. Cuối cùng chỉ có thể nước mắt lưng tròng nhìn Quân Thánh Thiên lãnh đạm, giống như muốn hắn nói gì đó.

“Vào học rồi, em trước về lớp đi. Có chuyện gì sau khi tan học rồi hãy nói!” Nói xong, hắn lưu nàng lại, kiên quyết xoay người trở về lớp mình.

“Thiên.....” Thanh âm nghẹn ngào tan nát của nàng vang lên. Hắn không yêu nàng nữa? Tại sao hắn lại lạnh lùng vô tình như vậy?

Nhìn phòng học của hắn, nàng thương tâm rơi lệ, nặng nề xoay người bước trở về lớp mình.

An Tuyết Nhi dùng ống tay áo lau khô đi nước mắt của mình. Không khóc, không khóc! Hắn là còn yêu nàng. Hắn chẳng qua vẫn còn giận mình, chờ mình lát nữa lại xin lỗi hắn, bọn họ nhất định sẽ lại ngọt ngào như trước kia. Nặng nề nụ cười ẽ ẩm, cố gắng an ủi mình, mặc dù nói mình đừng khóc, nhưng nước mắt lại không nghe lời mà vẫn rơi xuống. Nàng dùng ống tay áo một lần nữa lau đi, vậy mà nước mắt liên giống như giâu chuyền trên châu bị kéo hư, dừng lại cũng không ngừng được.

Nàng khổ sở đi tới thao trường không có người nào, muốn cho mặt trời mùa đông phơi khô nước mắt của nàng. Đây là lần đầu tiên nàng cúp cua, vì Quân Thánh Thiên, nàng đã làm rất nhiều chuyện lần đầu tiên.

Tình yêu tại sao không thể chỉ có ngọt ngào cùng cay đắng, không cần có khổ sở cùng chua cay đây?

Từ Tiểu Linh lo lắng nhìn chỗ ngồi trống không của An Tuyết Nhi, mới hết tiết, nàng đã chạy đâu mắt không thấy bóng dáng, hiện tại thế nào còn chưa có trở lại? Nàng sốt ruột a.

Lại nhìn đến lão Giang đang ngồi ngời ngời ra sức giảng bài, nàng quyết định không nên thương tổn thị lực của mình, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ còn khá hơn a.

Đi? Thế nào có người đứng ở thao trường tắm nắng? Đi? Đó không phải là Tuyết Nhi hay sao?

Nàng lo lắng lập tức đứng dậy, tùy tiện lấy cái cốc liền lao ra ngoài cửa.

Cũng vội vã trở lại phòng học, từ trong túi xách lấy ra hai túi giấy lau, nhanh chóng hướng An Tuyết Nhi chạy qua.

“Tuyết Nhi! Tuyết Nhi!” Từ Tiểu Linh lớn tiếng gọi.

An Tuyết Nhi quay đầu nhìn về phía người đang chạy đến trước mặt nàng.

“Tiểu Linh.....” Vừa nhìn thấy bạn tốt, An Tuyết Nhi liền xúc động vui vào trong ngực nàng, khóc thút thít.

“Tuyết Nhi, sau cậu lại một mình đứng ở chỗ này khóc hả?” Từ Tiểu Linh vuốt phần lưng của nàng.

“Thiên vẫn còn giận tớ..... Đều là lỗi của tớ..... tớ không tốt..... tớ không nên hiểu lầm hắn.” Nàng thật khổ sở, nàng hiện tại biết được mình yêu Thiên nhiều như thế nào, nếu như mất đi hắn, nàng nên làm cái gì bây giờ?

“Hào, hào, đừng khóc, cậu có phải đã đi tìm hắn rồi?” Tên Quân Thánh Thiên này thật không có phong độ, thế nhưng lại làm Tuyết Nhi khóc.

“Ừ, nhưng là thời gian không đủ, mới nói không tới hai câu liền vào học. Tớ muốn nói lời xin lỗi hắn, tớ..... Thật muốn cùng hắn hòa hảo, ta thật thật thương hắn. Tiểu Linh..... Tớ không thể mất đi hắn.....”

Nghe bạn tốt khóc đến thê thảm, Từ Tiểu Linh cũng không nhịn được khóc mất cay cay.

“Tuyệt Nhi, đừng khóc, cậu khóc mắt sẽ sưng lên, xấu xí lắm đó! Như vậy thế nào gặp Quân Thánh Thiên đây?”

Từ Tiểu Linh không khỏi âm thầm oán giận lên Quân Thánh Thiên. Cái tên khốn kiếp này lại đem Tuyệt Nhi thành như vậy! Nàng giương mắt nhìn về phía phòng học Quân Thánh Thiên. Cái tên khốn kiếp đó thế nhưng nhìn lên các nàng!

Quân Thánh Thiên lo lắng cho An Tuyệt Nhi, sau khi nàng đi, hắn cũng không có tâm trạng để học, hắn phiền muộn nhìn ra ngoài cửa sổ, lúc này mới thấy An Tuyệt Nhi cùng Từ Tiểu Linh, bị Từ Tiểu Linh bắt được ánh mắt, hắn cũng không hốt hoảng, ngược lại tiếp tục nhìn các nàng.

Bất quá Từ Tiểu Linh lại giơ nắm tay lên đối với Quân Thánh Thiên. Cái tên khốn này rõ ràng yêu An Tuyệt Nhi muốn chết, lại cứ như vậy hành hạ lẫn nhau.

“Tớ không khóc, tớ không muốn bộ dạng xấu xí lại bị Thiên nhìn thấy.” An Tuyệt Nhi cầm lên khăn giấy mà Từ Tiểu Linh đưa cho nàng, dòn sức lau đi nước mắt trên mặt.

“Dù sao cũng không có ý định đi học, tớ với cậu vào phòng chăm sóc sức khỏe nghỉ ngơi đi! Cậu có thể kiếm một cái băng thoa mắt.” Từ Tiểu Linh đề nghị, dù sao cuối tuần vừa rồi nàng cũng bị Bạch Mộ Hiên làm cho mệt chết đi được, có thể thuận tiện vào phòng chăm sóc sức khỏe nằm sao ngủ nướng a.

“Tiểu Linh, cảm ơn cậu.” An Tuyệt Nhi điềm điềm đáng yêu nhìn Từ Tiểu Linh.

“Không cần cảm ơn nữa! Chúng mình là bạn tốt mà, huống chi, bản thân tớ cũng muốn ngủ bù!”

Sau các nàng vào phòng chăm sóc sức khỏe giả bộ bệnh rồi ngủ thẳng đến trưa, mới bị hồ sĩ đánh thức dậy đi ăn, Từ Tiểu Linh lúc này nóng lòng muốn cùng người yêu đi ăn, nên cùng với An Tuyệt Nhi về phòng học cầm cặp lồng đi cho Quân Thánh Thiên.

Ai biết Quân Thánh Thiên nhưng không thấy bóng dáng, làm cho An Tuyệt Nhi khổ sở lại muốn roi lệ.

“Không được khóc! Cậu khóc nữa cũng vô ích. Chúng ta còn phải suy nghĩ một chút làm thế nào để hắn hồi tâm chuyển ý!” Từ Tiểu Linh kiên định nói.

“Vậy chúng ta phải có một kế hoạch cụ thể a?” An Tuyệt Nhi nhíu mày ép nước mắt của mình về.

“Không sai! Một kế hoạch để cho Quân Thánh Thiên lần nữa để ý cậu.”

An Tuyệt Nhi về mặt sùng bái nhìn nàng, đem Từ Tiểu Linh thành vị cứu tinh của nhân loại

“Đi thôi!” Từ Tiểu Linh kéo nàng xuống lầu.

“Chúng ta muốn đi đâu?”

“Ăn bữa trưa a! Nếu không làm sao có khí lực để thực hiện kế hoạch chứ? Tớ muốn ăn cơm mà cậu làm cho Quân Thánh Thiên từ lâu rồi, hôm này trước hết phải để cho tớ ăn no nê đi đã!”

Vì vậy, hai tiểu nữ nhân tìm đến chỗ có cây đại thụ, ngồi ở trên cỏ ăn bữa trưa, vừa ăn vừa thảo luận về kế hoạch vì yêu mà cố gắng của các nàng.

Lúc này, Quân Thánh Thiên đi theo Bạch Mộ Hiên tới phòng làm việc của Quân Thánh Thiên, hắn muốn tra ra nữ sinh làm hắn và An Tuyệt Nhi hiểu lầm là ai.

“Nàng có gì đặc thù không?” Bạch Mộ Hiên ngồi trước máy vi tính hỏi Quân Thánh Thiên, dù sao muốn từ trong toàn bộ hình của các nữ sinh, tìm ra một người là rất tốn thời gian.

“Tớ vội vàng tránh né còn không kịp, nơi nào còn có thể chú ý tới nàng ta có cái gì đặc thù chứ.” Quân Thánh Thiên vừa nhớ tới cái họa thủy hại người kia, liền lửa giận lên cao.

“Cậu nhớ xem, khuôn mặt, vóc người...”

“Cậu nhớ thử xem, khuôn mặt, vóc người....”

“Nàng hình như dưới mắt phải có một nốt ruồi.” Hắn lúc giúp nàng xem mắt, thì lơ đãng liếc về nốt ruồi của nàng.

“A? Nàng ta không phải là rất xinh đẹp đấy chứ?” Bạch Mộ Hiên trong lòng đã nghĩ đến một người.

“Tớ không thấy rõ.”

“Có phải là người này hay không?” Hắn rất nhanh từ trong máy vi tính lấy ra tư liệu của Phương Vô Mỹ.

Không lâu sau, chân dung của Phương Vô Mỹ xuất hiện trên màn ảnh.

“Chính là nàng!” Mặc dù nữ sinh hấn gặp phải ăn diện có khác biệt một trời một vực, bất quá lập tức hấn có thể nhận ra đối phương.

“Nàng ta gọi là Phuong Vô Mỹ, năm ngoái cùng Tuyết Nhi thi hoa khôi của trường nhưng bị thua, là một cô gái rất ngu ngốc.”

“Nàng tại sao lại muốn phá hư chuyện của tớ cùng An Tuyết Nhi chứ?” Quân Thánh Thiên đối với nàng hoàn toàn không có ấn tượng, thật ra Phuong Vô Mỹ thường xuất hiện trước mặt hấn, chẳng qua trong mắt hấn trừ An Tuyết Nhi thì không có để ý tới nữ nhân nào khác.

“Hoặc giả nàng thâm mến cậu đã lâu, lại ghen tỵ với An Tuyết Nhi mới có thể có ý phá hư.” Bạch Mộ Hiên tinh táo đưa ra ý kiến. Hoặc đây cũng là lý do mà Phuong Vô Mỹ không nhiệt liệt quần lấy hấn, thì ra là nàng dò đi mục tiêu.

“Tớ sẽ điều tra rõ ràng, cảm ơn cậu đã giúp tớ một tay.” Quân Thánh Thiên trong mắt lóe lên một tia nghiêm nghị quang mang, giống như thấy con mồi vậy, không một tiếng động sẽ cắn chết nó.

Phuong Vô Mỹ, dám phá hư hấn cùng Tuyết Nhi, sẽ là việc làm ngu xuẩn nhất trong cuộc đời của nàng!

Hôm sau, một hồi tiếng thét chói tai vang thấu cả phòng máy vi tính.

“Người nào? Là trò đùa của ai?” Phuong Vô Mỹ nhìn hình ảnh ở mỗi máy tính, đều là cảnh nàng trần truồng xuất hiện làm bối cảnh websites.

Trong phòng học, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau không dám nhìn thẳng vào trong máy vi tính, các động tác hết sức bí ối của Phuong Vô Mỹ.

“Tắt máy vi tính! Nhanh lên, tắt máy vi tính đi!” Nàng mặt đỏ tới mang tai. Là ai hại nàng?

“Phuong đồng học, đây là chuyện gì? Làm sao người lại có loại websites cá nhân như thế này? Ta muốn người cùng ta tới phòng hiệu trưởng giải thích một chút.” Lão sư dạy vi tính nghiêm nghị nói.

“Không! Chuyện này không liên quan đến ta, ta không có chụp qua loại hình này. Có người hãm hại ta! Nhất định là như vậy, có người đối với ta công kích.” Phuong Vô Mỹ giải thích. Nhất định là con tiện nhân An Tuyết Nhi kia báo thù nàng!

“Chưa xét như thế nào, trước tiên người theo ta đi ra ngoài đã!”

Phuong Vô Mỹ cắn răng nghiêng lợi theo sát lão sư đi ra ngoài.

Máy vi tính rất nhanh lại khôi phục vận hành, nhưng cách không lâu lại xuất hiện ảnh nude của Phuong Vô Mỹ, vì vậy, một truyền mười, mười truyền một trăm, tất cả học sinh đều biết Phuong Vô Mỹ có wed sex.

“Hảo tiểu tử, cậu làm việc quả nhiên lưu loát, mới có một ngày liền chỉnh Phuong Vô Mỹ bị nghỉ học một tuần lễ, ở nhà hối cải.” Bạch Mộ Hiên mỉm cười nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Quân Thánh Thiên.

“Đó không phải tớ làm, tớ còn chưa có triển khai hành động.” Ngày hôm qua biết được Phuong Vô Mỹ đã làm như thế, hấn liền phái người điều tra Phuong Vô Mỹ cùng ba tên côn đồ kia, nguyên lại Phuong Vô Mỹ trả tiền nhờ bọn họ tới diễn trò, hơn nữa Hàm Diệp Lan chột dạ, đối với hấn thẳng thắn hết thảy, vì vật càng xác định ngọn nguồn chuyện này.

Phuong Vô Mỹ thật sự cần phải dạy dỗ lại, hấn sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng.

“Như vậy sẽ là ai cùng nàng có cừ oán, đối với nàng như vậy?”

“Hoặc giả là giống như nàng là người như thế, cũng đã sớm khiến người ta chán ghét!” Không quản là ai làm, người này cùng hấn đứng cùng một chiến tuyến, bất quá, hấn không chỉ muốn làm cho nàng nghỉ học một tuần lễ đơn giản như vậy, chân chính còn chưa có ra sân đâu!

Phuong Vô Mỹ trong thời gian vẫn còn bị nghỉ học, lại đứng đỉnh xuất hiện ở một cái hẻm giao dịch buôn lậu nổi danh. Nàng là muốn hẹn với ba tên lưu manh, ai biết còn chưa nhìn thấy người, liền bị cảnh sát vây quanh.

Cảnh sát sau khi nhận được người báo tin, mai phục ở trên đường, vậy bắt Phuong Vô Mỹ, cũng ở trên người nàng phát hiện ma túy.

Phuong Vô Mỹ trăm miệng cũng không thể bào chữa, bị mang tới bắt cảnh sát, phụ thân nàng mời luật sư, thật và và chi ra một số tiền lớn mới đem nàng bảo lãnh về nhà.

Trường học cũng ra quyết định, đem Phuong Vô Mỹ nghỉ học.

Cuối cùng nàng bị phụ thân đưa về quê, tùy tiện điểm một trường trung học cấp hai để học. Trải qua những chuyện này, người nhà nàng cũng không cung chiều nàng như lúc trước nữa, ngược lại đối với nàng quản giáo nghiêm túc.

“Tiểu muội, ngươi có thấy ảnh nude của Phương Dạ Xoa không? Rất hoàn mỹ nha, không nhìn ra sơ hở! Đây mới gọi là trình độ vi tính cao siêu nha.” An Thắng Vô về mặt hơn hờ nhìn An Tuyết Nhi vừa mới tan học về nhà.

“Đại Vô, không thể nào! Ngươi chính là hacker xâm nhập hệ thống vi tính của trường chúng ta sao?” An Tuyết Nhi khiếp sợ, không nghĩ tới tiểu đệ sẽ bởi vì Phương Vô Mỹ mà làm như vậy.

Không sai! Đây chỉ là hồi báo nho nhỏ đối với nàng, cũng không tốn bao lâu thời gian liền giải quyết, thành quả cũng khá tốt đi! Hắn rất kiêu ngạo.

“Hình như hơi quá đáng, Đại Vô.”

“Sẽ sao? Ngươi nghĩ là nhiều, còn bởi vì ngươi Quân đại ca làm ra không ít chuyện, lại nữa, từ nay ta ban thưởng cho người quyền lợi gọi ta là Tiểu Vũ!” Hắn nghiêm túc nhìn An Tuyết Nhi nói.

“Ha ha, Tiểu Vũ, ngươi thật đáng yêu. Ngươi đối với ta thật tốt!” Nàng đối với đệ đệ một lòng giúp đỡ nàng rất cảm động, liền xông lên phía trước ôm lấy hắn, hôn lên khuôn mặt tuần tú của hắn.

“Ai nha! Buông ra! Cường bạo đó! Cứu mạng a!”

Bạn đang đọc truyện *Kích Tinh Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương Cuối

Tinh thần An Tuyết Nhi dị thường kích động, nàng đi tới phòng hiệu trưởng, run rẩy mở cửa, liền thấy Quân Thánh Thiên đang ngồi ở trên ghế da rộng rãi xử lý công việc.

Nàng nhờ Từ Tiểu Linh giúp nàng đưa tin cho hắn, muốn hắn tới đây đợi nàng. Thật ra thì, đây là nàng cùng với Tiểu Linh bàn bạc, muốn cho Thiên hồi tâm chuyển ý.

Khóa cửa lại, nàng từ từ đi tới trước bàn, hít một hơi thật sâu, liền đem tiếng lòng đã luyện rất nhiều lần chậm rãi nói ra.

“Thiên, em. Rất nhớ anh, trong mấy ngày na em cảm giác được tình yêu của em đối với anh vô cùng sâu đậm, còn có giữa chúng ta từng ly từng tý cũng làm cho em hết sức hoài niệm.

“Em... muốn xin lỗi anh về chuyện ần trước, nếu em tín nhiệm anh, như vậy sẽ không có hiểu lầm xảy ra. Em rất yêu anh, em biết anh cũng yêu em. Anh có bằng lòng cho em cơ hội để em bù đắp lại cho anh không?”

“Em nghĩ bù đắp cho tôi thế nào?” Quân Thánh Thiên chuyển qua ghế ngồi, nhìn khuôn mặt mỹ lệ ngày đêm nhớ mong, mặt không đổi sắc hỏi.

“Em hôm nay, là.... là muốn mặc anh xử trí, nơi này là địa phương lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, cho nên đặc biệt có ý nghĩa. Em...., anh muốn em như thế nào em liền như thế.” Nói xong, mặt nàng liền đỏ bừng cúi xuống, không dám nghênh đón ánh mắt nóng rực của Quân Thánh Thiên.

“Tôi cũng không muốn gì cả.” Quân Thánh Thiên nín thở nói dối, đây là thỉnh cầu cực kỳ mê người mà hắn nghe thấy.

“Thiên, anh đừng như vậy! Em về sau nhất định sẽ hoàn toàn tin tưởng anh, nghe lời anh, chúng ta cùng hòa hảo như lúc ban đầu có được không?” An Tuyết Nhi luống cuống, bản tính làm nũng của tiểu nữ nhân tận tình thể hiện.

“Tôi nhưng là, được, bất quá tôi có một điều kiện.” Ha ha..... con cá mắc câu.

“Anh nói đi, cái gì em cũng đáp ứng.” Nàng nguyện ý làm bất cứ chuyện gì để đổi lại tình yêu của Quân Thánh Thiên với nàng.

“Thật là cái gì cũng đáp ứng?” Hắn giống như Quỷ Satan xấu xa.

“Thật! Chỉ cần anh vui vẻ, em cái gì cũng đồng ý.” Nàng gật đầu một cái, đôi mắt mở lớn làm rung động lòng người, nhìn chăm chú vào Quân Thánh Thiên.

Quân Thánh Thiên chẳng qua là tà ác dựa vào ghế da, cũng không nhúc nhích đưa mắt nhìn thân hình mảnh mai kia.

“Làm người hầu của tôi một tuần lễ, bất luận tôi muốn cái gì em cũng không thể cãi lệnh.” Hấn giao hoạt nói ra yêu cầu, trên mặt mặc dù không tỏ vẻ gì, nhưng trong mắt lại lóe ra nụ cười nồng đậm.

“Không thành vấn đề, vậy chúng ta có thể giống như trước kia không?” An Tuyết Nhi cười lòng đầy mong chờ nói, nàng thật hoài niệm cái người thích khi dễ nàng, lại rất yêu thương nàng – Quân Thánh Thiên.

“Nhưng là, bắt đầu từ hôm nay trong một tuần lễ, em chính là nô lệ của tôi. Đến đây đi!”

Nàng chạy đến trước mặt hấn, không thể chờ đợi ngồi vào trong lòng hấn, ôm ngực hấn, cùng hấn ôm nhau thật chặt.

“Thiên, người ta thật nhớ, rất nhớ anh đó! Anh có nhớ em không?”

“Có, anh nhớ em, nghĩ đến tâm cũng đau. Hơn nữa ban đêm, tiểu đệ đệ của ta càng thêm khóc nhớ em nha!” Tay hấn ma sát chiếc cảm nhu nộn của nàng.

“Ghét, người ta cũng năm mơ thấy anh mấy lần!” Nàng then thùng không dứt.

“Tuyết Nhi, hôn anh.” Quân Thánh Thiên ra lệnh cho nàng.

An Tuyết Nhi ngoan ngoãn ôm cổ hấn, hôn môi cùng đầu lưỡi, nóng rát cùng hấn quán quit.

Quân Thánh Thiên, một đôi bàn tay không yên phận, vuốt ve thân thể mềm mại trong ngực kia, cuối cùng không nhịn được, dùng sức gỡ áo sơ mi của nàng, nút áo rơi đầy xuống mặt đất.

“Tuyết Nhi.” Hấn mê muội nhìn áo ngực trong suốt hấp dẫn trên người nàng, đầu vú chống đỡ bởi lớp vải mỏng.

Cúi đầu hôn lên đầu vú béo mập, hấn đói khát dùng sức gắp cắn, cùng đưa tay nắm lấy đầu vú bên kia, thả sức mà nắm bóp vuốt ve.

An Tuyết Nhi ngẩng đầu thở hổn hển, nàng tưởng niệm Thiên, cùng hấn đụng chạm cuồng nhiệt muốn điên rồi, nàng đưa tay luồn vào trong tóc của hấn, nắm chặt gáy của hấn.

Đột nhiên Quân Thánh Thiên buông nàng ra, đẩy nàng đứng lên

“Đứng lên!”

An Tuyết Nhi còn trầm mê bởi hấn vuốt ve, chợt bị hấn gọi cho một đầu nước lạnh đứng lên.

“Thiên, sao thế?” Đôi mắt to sáng của nàng tối sầm, tràn ngập tình dục cùng mê hoặc. Toàn thân khát vọng cùng hấn vuốt ve. Chẳng lẽ hấn không muốn nàng sao?

“Em là nô lệ của anh, như vậy anh muốn em đặc biệt một chút. Trước tiên cởi quần áo của em xuống.” Hấn ta khí ra lệnh.

An Tuyết Nhi xấu hổ từ từ cởi áo sơ mi của mình xuống, nịt vú cùng quần, sau đó, lấy tay che ngực đứng ở trước mặt hấn, giống như tiểu xử nữ muốn dâng hiến cho tà ma nam nhân.

“Tiểu tục coi, còn có không cho phép che kín!” Quân Thánh Thiên bá đạo chỉ thị, An Tuyết Nhi ngọc thể ở ánh mặt trời chiếu xuống, có vẻ càng thêm trong suốt.

Bộ ngực sữa tuyết trắng hé ra hai đóa hoa hồng xinh, tóc dài tà tà ở trước ngực, nụ cười xinh đẹp lại đỏ bừng, phong môi khẽ mở phảng phất như chờ nụ hôn nóng bỏng của hấn, mà trên người nàng chỉ mặc một quần lót màu đỏ, khiến nàng mê người, ngon miệng hơn.

“Đây là người ta vì bù đắp lại cho anh mới mặc quần lót đặc biệt, không. cởi nữa!” Nàng buông tay ra, thanh âm khẽ run.

“Quần lót đặc biệt!” Hấn nâng mày rậm lên, lại liếc xuống quần lót, trừ bên ngoài tương đối hấp dẫn, cũng không nhìn ra chỗ đặc biệt nào.

“Nếu không anh sờ thử xem.” Sắc mặt nàng đỏ bừng hai mắt nhắm chặt, thân thể run gát gát. Lần này vì muốn níu lại tình yêu, nàng chỉ có thể hy sinh cái tôi, bất cứ giá nào!

Quân Thánh Thiên buồn cười nhìn nàng giống như đang chờ đợi từ hình, vươn tay sờ lên quần lót, hấn trước tiên dọc theo ma sát, sau đó chậm rãi trượt vào bắp đùi, cuối cùng chuyển qua đài hoa.

Di, a! Thì ra Tuyết Nhi vì hấn, mặc vào quần lótsexy ở giữa có một cái lỗ hồng, để hấn có thể không cần cởi quần lót xuống mà trực tiếp tiến vào trong cơ thể nàng, khó trách nàng then thùng thành như vậy.

Thu tay lại, hấn ngồi trở lại ghét nhìn thân thể mềm mại trần truồng. Hấn nên từ đâu để bắt đầu hưởng dụng đại tiệc mỹ vị này đây?

An Tuyết Nhi cảm thấy rất kỳ quái, tại sao Thiên không giống như Tiểu Linh nói lập tức sẽ áp đảo nàng, ngược lại thu tay? Nàng từ từ mở mắt, đối mặt với ánh mắt chăm chú ôn nhu của Quân Thánh Thiên. A! Hấn còn yêu nàng! Hấn dùng loại ánh mắt say mê chăm chú nhìn nàng. Giờ khắc này toàn bộ

trên đời phẳng phát chỉ còn lại hai người bọn họ, không còn có những người khác, sự vật khác có thể đem ánh mắt của bọn họ dời đi.

“Tuyệt Nhi, thay anh cởi quần áo.” Quân THánh Thiên thanh âm trầm thấp vang lên.

An Tuyết Nhi hít sâu một hơi, đưa tay thay hần cởi cả vạt xuống, sau đó cởi nút áo. Cởi xuống áo sơ mi, sau đó từ từ rút dây thắt lưng của hần ra. Đột nhiên nàng ngừng lại, thẹn thùng nhìn về phía hần.

“Tiếp tục!”

Nàng quỳ xuống thay hần bỏ đi tất, giống như một tiểu tỷ nữ quý gồi ở giữa hai chân hần, tư thái hết sức mập mờ. Nàng ngẩng đầu lên nhìn hần, mà hần chẳng qua là nhưn mi ý bảo nàng tiếp tục cởi.

Liếc mắt nhìn lên quần của hần, bàn tay nhỏ bé run rẩy cởi khóa quần hần xuống, không thể tránh khỏi nhẹ nhàng ma sát vật nam tính đang cương đỉnh, làm cho Quân Thánh Thiên hít vào một hơi.

Quân Thánh Thiên khẽ nâng lên cặp mông căng đầy, để An Tuyết Nhi cởi quần của hần xuống, Tuyết Nhi mờ mịt, lại tựa như nhìn hần, mà hần lại thông dong câu khôi cười xấu xa. “Tiếp tục!”

An Tuyết Nhi bất đắc dĩ đi đem thân thể hơi cúi về phía trước, thay hần cởi xuống quần lót, vật khổng lồ kia liền xuất hiện trước mặt nàng làm cho nàng thẹn thùng vội vàng nhắm mắt.

“Tuyệt Nhi, sờ anh!” Thanh âm của hần đè nén, kể từ sinh nhật hần, đêm hôm đó thấy An Tuyết Nhi mặc tất lưới, hần liền ảo tưởng có ngày nàng sẽ đi giày cao gót, mặc tất chân màu đen hấp dẫn, quỳ ở trước mặt hần đem của hần ngâm vào trong miệng.

Nàng sợ hãi đưa tay cầm lấy phái nam của hần, càng không ngừng ở trong lòng niệm. Không cần khăn trương! Không cần khăn trương! Đem hình ảnh ở trong phim dùng trên người hần là được rồi, nàng có thể làm được. Nàng trước dùng tiểu thủ ở vật thể to và dài căng cứng của hần cầm lấy, trên dưới ma sát ôn nhu...

“Hôn anh.” Quân Thánh Thiên khàn khàn mở miệng, hai tay nắm chặt hai ghế, khắc chế dòng nước chảy xiết của mình.

Nàng nghe lời hần, hé miệng đưa ra cái lưỡi màu hồng, nàng giống như liếm kếm liếm qua hần, đem phái nam của hần làm ướt át, lại hôn lên cái cứng rắn, dùng lực nhỏ để mút, đồng thời hai tay ma sát.

“A!” Hần phát ra tiếng rên rỉ hết sức đè nén. Trời ạ! Miệng nhỏ nhắn của Tuyết Nhi trêu chọc hần thật thoải mái, thật muốn bộc phát.

“Tuyệt Nhi. Ngâm vào đi!”

An Tuyết Nhi thấy gương mặt hần say mê, lại ngoan ngoãn đem vật nam tính ngâm vào trong miệng phun ra nuốt vào, mà tay nhỏ bé cũng sờ hường nam tính cuối cùng, xa gần ti mi từng lớp da thịt, thăm dò điểm mẫn cảm của hần.

Nàng ở giải đất nhảy cảm của mông hần qua lại nhẹ nhàng, mang cho hần khoái cảm mạnh hơn. Đây chính là mẹ cùng Tiểu Linh nói cho nàng biết một chút tiểu kỹ xảo, vì lấy lòng Thiên muốn nàng làm bất cứ chuyện gì đều được.

“Nha. Tuyết Nhi. Lại dùng lực một chút.” Hần nhanh bị bàn tay nhỏ bé của nàng làm điên rồi, nàng ở điểm nhạy cảm của hần tha hồ phủ lông, hần may khắc chế không được mình. Hần tự tay bắt lấy đầu của nàng, để cho nàng đem vật to lớn ngâm vào sâu hơn.

Cảm giác được phái nam vừa to vừa dai ở trong miệng rung động, nàng di động, thành tiết tấu phun ra nuốt vào, vậy mà hần vẫn cảm thấy chưa đủ, ôm lấy đầu của nàng, để cho hần ở trong miệng nàng trườn động nhanh và sâu hơn. Bị hần cứng rắn nhét đầy vào trong miệng, nước miếng trong miệng nàng chảy dọc ra tới cổ, cũng thấm ướt trường đại lửa nóng, nhưng nàng vẫn còn dùng tay cùng miệng để lấy lòng Quân Thánh Thiên, mặc dù hàm răng bắt đầu tê dại, cái miệng nhỏ nhắn cũng bị hần khổng lồ đâm hết vào sâu rất khó chịu.

“Tuyệt Nhi. Em thật giỏi.” Quân Thánh Thiên khẽ hô lên, cái miệng nhỏ nhắn của nàng cùng ma thủ làm cho hần hưởng thụ cực lớn, hần cảm thấy chất lỏng nóng rực của mình cũng nhanh lao ra.

Quả nhiên, ở mấy lần trườn động mạnh mẽ, hần nhanh chóng rút vật kiên đỉnh ra, đem dịch nước nóng bỏng phun ở bộ ngực cùng trên mặt của nàng, sau đó lẳng lẳng nằm trên ghế, nhắm mắt cảm thụ cao triều rực rỡ màu sắc từ từ thối lui.

An Tuyết Nhi ngồi dưới đất thờ hồn hần, lấy tay lau đi tinh dịch của hần, ngửa đầu thấy gương mặt đầy khoái ý của Quân Thánh Thiên, nàng cũng hớn hờ, nâng lên nụ cười. Thì ra nàng cũng có thể chủ động mang cho Thiên khoái cảm kịch liệt như vậy!

Quân Thánh Thiên mở mắt, kéo giải nhân ngồi trên mặt đất, để cho nàng ngồi trên bàn làm việc rộng rãi, sau đó tách hai bắp đùi tuyết trắng ra, nhìn lỗ hồng ở quần lót lộ ra hoa huyết, màu đen quần xoắn làm đẹp hoa huyết thần bí, mang mãnh liệt hưởng thụ cho thị giác của hần.

Đem hai chân An Tuyết Nhi vắt trên va, nhìn thẳng chỗ kín lóe sáng mê người, hần giầy vò hồng lên cánh hoa, liếm láp qua lại, há mồm dùng sức bú dài hoa, mút chất mật vào.

Đầu lưỡi dùng lực chống đỡ đài hoa run rẩy, hần dùng ngón tay tách ra cánh hoa, đầu lưỡi cùng đi theo đỉnh vào miệng huyết, khuấy lên bắp thịt chặt độn, hơn nữa ngón tay thuần thục xoa nắn.

“A Thiên.....” Nàng cả người nóng lên, bàn tay nhỏ bé nắm chặt tóc của hắn, nàng không phải chờ quá lâu, lập tức liền bị hắn liếm láp chinh phục, đạt tới cao triều.

Quân Thánh Thiên buông nàng xuống, để chân nàng vòng qua hông của hắn, động thân dùng sức sét đánh không kịp đưa vật nóng rực vào dừng đạo, lập tức lấp đầy.

“A”! Hai người đồng thời ở một khắc hoan hi lên tiếng vì đã mong đợi từ lâu.

An Tuyết Nhi nắm chặt bờ vai của hắn, hai chân kẹp chặt hông của hắn, cảm nhận cảm giác mê huyền, tràn đầy.

A! Hắn thế nhưng lãng phí chừng mấy ngày không có cùng Tuyết Nhi hoan ái, bất qua bù đắp say lòng người lại giá trị hơn nhiều.

Hắn liên tiếp điên cuồng đụng chạm, ở lần cuối cùng chống đỡ lên hoa tâm của nàng, phun ra nhiệt dịch chất chứa nhiều ngày.

Cao triều qua đi, bởi vì chứa đựng quá nhiều mầm mống, Quân Thánh Thiên lại không thể chờ đợi mình tiêu thụ chúng, tăng gấp bội tưới ở hoa huyết An Tuyết Nhi,

Ở bên trong phòng hiệu trường rộng rãi tiểu tình lữ quyết định tận dùng địa phương này một lần lại một lần.

Mà An Tuyết Nhi tựa như một con búp bê xinh đẹp thối khứa, mặc cho Quân Thánh Thiên một lần lại một lần hưởng dụng.

“A..... Thiên, nhẹ một chút!” Nàng quý nằm ở trên ghế salon.

Hắn từ phía sau bắt được eo nhỏ của nàng, dùng mảnh bãi động vót vào khe chặt hẹp.

“Thiên, anh rất lợi hại.....” Tận tình rên rỉ, lớn mật theo hắn thô bạo luật động thân thể, nàng lại theo hắn biến thành tựa như dã thú giao cấu.

“Thanh âm lớn hơn nữa, anh muốn nghe em lớn tiếng rên rỉ!” Hạ thân Quân Thánh Thiên thật nhanh luật động, vươn tay về phía trước nắm lấy đài hoa để cho nàng cảm thụ trong ngoài đồng thời khoái cảm.

“A! Thiên, em yêu anh, em muốn anh.....” Hạ thể nàng cuồng liệt thùng trống, mà hảo bạo thẳng tiến càng làm cho nàng leo đến tột cùng.

Gương mặt tuần tú của Quân Thánh Thiên đỏ lên, hạ thân giống như bị điều chỉnh tần số vẫn chen vào giữa khe hông của nàng, ngoan tâm trước sau luật động dùng lực ra vào.

Tay hắn phủ lên cánh hoa ướt đầm, lấy dính ái dịch, ý đồ đem cục huyết đang đóng chặt phía sau của nàng, cố gắng đưa ngón tay xâm nhập.

“A! Thiên, anh làm gì vậy?” An Tuyết Nhi kinh hoàng lên tiếng.

“Hur! Chờ một chút, em sẽ rất thoải mái.” Hắn cũng không bị tiếng la của nàng làm ảnh hưởng, tiếp tục dùng nhiều chất mật dính tron cục huyết, mà hắn luật động cũng mau chóng chuyển xuống chậm hơn, hành hạ người phía dưới.

Một cái lại một cái có tiết tấu luật động, phối hợp ngón tay theo dịch nhờn xâm nhập huyết hẹp phía sau, Quân Thánh Thiên bắt đầu hai búp cùng vẽ kéo ra đưa vào, đâm vào trước sau hai đạo hoa huyết của nàng.

An Tuyết Nhi chịu đựng đau đớn. Vì Thiên, nàng muốn nhẫn nại.

Lần này trước nay chưa có cử động, kích thích giải đất nhạy cảm của An Tuyết Nhi phân bí ra nhiều dịch nhờn hơn, hắn lại đem cục huyết bôi trơn, để cho hắn tiến vào thuận tiện hơn.

“A.....” sau cơn đau đớn tê dại, là khoái cảm khiến cho nàng không kiềm hãm được mà rên rỉ sung sướng.

Hai huyết động đều bị lấp đầy, thẳng vào trong mảnh liệt dục niệm, để cho nàng không cách nào tự quyết lay động mộng ngọc.

Quân Thánh Thiên ngay lúc An Tuyết Nhi rên rỉ, dừng đạo cũng đã trở nên co rút.

“Thiên, em không được.....” Nàng mệt mỏi nằm xuống.

Hắn rút vật nóng cùng ngón tay ra. “Cố lên, sắp tới rồi, chuẩn bị.”

“Cái gì?” Đang ở tình trạng không rõ, hông của nàng lại bị nâng lên, dự cảm xấu nhảy mắt xông tới.

“A!” Quân Thánh Thiên nhanh như tia chớp đâm vào khe huyết phía sau nàng, khiến nàng không nhận được kêu lên.

“A! Tuyết Nhi, em thật giỏi, thật chặt.” Nam tính bị thật chặt cắn nuốt, tư vị kia thật tuyệt vời làm cho hắn mau nhận không được, thiếu chút nữa khuynh tiết ra.

Hắn giống như ngựa hoang, trong khe huyết không ngừng ra vào, càng ngày càng dùng sức, cũng càng vào sâu.

“A.....” Bị vật nam tính tựa như khoái cảm đẩy lên cao phong, cái miệng nhỏ đứt quãng kêu lên làm cho người ta hưng phấn không thôi.

Quân Thánh Thiên cúi người dán lên lưng ngọc của nàng, đưa tay nắm lấy hai vú đầy đặn tận tình vuốt ve, mà hạ thân còn lại là roi thúc ngựa, ra sức rong ruổi.

Kia nóng rực, trường đại, xuyên qua huyết đạo chật khít của nàng, cũng làm cho nàng rên rỉ không ngừng.

“Chính là như vậy, lớn tiếng một chút. Anh muốn nghe thanh âm của em.” Hắn dùng lực nắm lấy đầu vú, ý bảo nàng lớn tiếng gào thét.

“A..... Ừ..... Thiên, anh quá mạnh mẽ, em yêu anh.....” An Tuyết Nhi lớn mật gào thét, theo hắn cuồng dã luật động, bạo gan vịn eo lẫn mộng.

Động nhân giai kéo dài vang tận mây xanh.

Quân Thánh Thiên giống như dã thú, nhanh chóng luật động, rốt cuộc ở bên trong hoa huyết mãnh liệt co rút, lần nữa phun ra tinh dịch ấm nóng.... Hắn và An Tuyết Nhi run rẩy ngã sập ở trên ghế salon, để cho lửa nóng kích tình dần dần thối lui.

Hai người hiểu lầm, cuối cùng cũng được giải trừ.....

“Ha ha!” An Tuyết Nhi tâm tình dâng cao, kì nghỉ đông mà nàng mong đợi đã lâu rốt cuộc cũng bắt đầu, mấy ngày này nàng bị Thiên làm cho mệt chết đi!

Nàng cùng hắn ước định một tuần lễ, lại tự động vô kỳ hạn kéo dài, cho nên hắn cái gì cũng không nghĩ đến rời khỏi hắn một tháng, chỉ muốn trốn tới địa phương hắn không tìm được, hảo hảo ngủ.

Nàng cười tủm tỉm kéo cửa sổ xuống, tránh đi ánh mặt trời chói mắt.

Hiện tại nàng cuối cùng cũng thoát khỏi ma chương rồi, ngồi ở trong khoang hạng nhất không ngừng cười khúc khích.

Máy bay hiện tại chiếu phim cũng khó coi! Nàng hay là trước đi rửa mặt, trở lại thoa kem dưỡng da ngủ bù tốt lắm. An Tuyết Nhi chỉ cần nghĩ tới có thể tùy tâm sở dục ngủ liền vui vẻ vô cùng, nụ cười treo trên mặt cũng không phiền hà.

An Tuyết Nhi đứng dậy đi tới phòng vệ sinh dùng nước lạnh rửa mặt, nàng ngẩng đầu nhìn nữ nhân xinh đẹp trong gương, nghịch ngợm làm cái mặt quý, lại le lưỡi, cuối cùng nở nụ cười thật tươi.

Rửa mặt xong, nàng mang theo nụ cười không cảm được đưa tay muốn mở cửa, đột nhiên mý mắt nàng bắt đầu nhảy lên, trong lòng dâng lên một cổ dự cảm bất thường.

Nàng thích nằm mơ, đầu lại bắt đầu tưởng tượng, Quân Thánh Thiên có thể hay khoogn giống như trong phim hay diễn, ở lúc nàng mở cửa liền mang theo nụ cười tà ác xuất hiện?

Không, sẽ không! Còn là nhanh đi ra ngoài a! An Tuyết Nhi từ từ mở cửa, đáy lòng vẫn có một chút sợ hãi.

Không ai cả! Nàng nghĩ nhiều rồi.

Đi về chỗ ngồi ngồi xuống, nàng mở ra túi xách, lấy mặt nạ đắp lên, sau đó nhắm mắt lại, thoải mái nghe nhạc, hưởng thụ giấc ngủ vĩ đại của nàng.

An Thắng Võ ngồi ở bên cạnh An Tuyết Nhi, đưa tay đẩy một cái tay của nàng.

“Tiểu muội, ngươi muốn ngủ sao?”

“Ừm! Ta muốn ngủ, đừng động tan ha.” Nàng lười biếng trả lời.

Qua mấy giây, tay của nàng lại bị đẩy một cái.

“Tuyết Nhi, em thật muốn ngủ tiếp sao?”

Đi? Thanh âm này..... An Tuyết Nhi bị dọa sợ đến mặt nạ rơi xuống, bỏ tai nghe, nhìn về phía nguồn gốc thanh âm.

“Thiên, anh, anh...” Kinh sợ quá độ, nàng cả lâm nhìn chằm chằm về mặt tà ác của Quân Thánh Thiên.

A! Kế hoạch ngủ bù của nàng đi tong rồi...

Quân Thánh Thiên đắc ý nhìn An Tuyết Nhi mở lớn đôi con mắt nhìn chằm chằm hắn, hớn hờ ngồi vào vị trí của An Thắng Võ. Nhìn hắn như thể nào tha

hương hảo hảo “thương yêu” nàng.

Mỗi người đều có mục đích riêng, cười nhìn đối phương, bọn họ sẽ ở nước lạ lưu lại kỷ niệm gì đáng nhớ đây?

Toàn văn hoàn

Bạn đang đọc truyện *Kích Tình Tuyệt Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.